

زنجیره‌ی که بخینه‌ی ده بیات کوردی کون و نونی

دیوانی عجز

مه لاسه‌ی عبادی به رزنجی

لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه‌ی

هه‌مین عه‌سرخه‌شناو

پیشه‌کی نووسین

سیدابه‌رزنجی

دیوانی عاجز

نووسینی: مهلا سهید عبداللهی بهرزنجی

مافی له چایدانهوهی پارێزراوه بو نووینگهی تهفسیر

چایی دووهم ۲۰۱۸ز - ۱۴۳۹ک

نوسینگهی تهفسیر

بو بلاوکردنهوه

ههولێر- شهقامی 30 مهتری تهنیشت منارهی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

f t g+ y i /TafseerOffice

ئامادهکردنی پیرست - نوسینگهی تهفسیر

دیوانی عاجز،

مهلا سهید عبداللهی بهرزنجی (نووسهر)،

۲۶۰ لاپهه،

۲۴ سم،

بابهت، تهدهبی

تیراژ، ۱۵۰۰ دانه

له بهرپوهبهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۴۸۹) ی سالی ۲۰۱۷ پیدراوه.

ISBN: 978-9933-593-13-1

"بیروبوچونی ئەم کتیبه، مهرج نیه ههمان بیرو بوچونی نوسینگهی تهفسیر بی"

خهتی بهرگ : نهوزاد کۆیی

دیزاینی ناوهوه : زهردهشت کاوانی

دیزاینی بهرگ : رهوهند عهبدوڵلا

دیوانی عجز

نووسینی

مر لاسید عبدالسی به رزنجی

پیشه کی نووسین و سه رپه رشتیاری چاپ

سید ابه رزنجی

لیکولینه وه و ساگردنه وه و په راویژ و فهرهه نگوک و پاشکو

هیمین عمر خوشناو

ریکخستنه وهی

هساوکار عبدالسی شیخ وه سانی

بسم الله الرحمن الرحيم

سویس بر صوفای پروده رنگاری جهان درودی مقبول بر روی پاک
عمره نه پیغمبری آفریده مان ده بر همه سوآل دیارانو فیدالکارا
(وعد) نام دیوانه جهانیه عودا له عشقو لاک سید عبداللہی (عاجز) م
به چودی دردی تاش کرد حال بوم دیوانگی جوانه وه نام چمن
صورت اویشم بو تریز له گزنی تقدیم کرد
دیوانه (عاجز) به دینیه باغم دلایه ره چاک لای گول باغم
چند له لای من خاوه ن تاثیر نیوی له دل دایم دینیه داغم
نموده به دینیه زده دق بول رله کمر طبری بول بول به دینیه وزاغم
کات له سیری باغی تیر ملی دل که له داغی دینا فم راغم
هر چمن عابله (عاجز) له چدم دل دیویدی له دل دینیه کاش
(نامی) له خوشی تخم کالی دینیه بول بول له شیدای گول باغم
نام دیوانه جران شایانه چاپ کردن دفعیره و سیدم

عبدلکریم لهری

هلالی

ناوهرۆك

- ۱۳ ییشه کی
 ۱۴ ژیانامه ی عاجز
 ۱۵ ئەو شوینانە ی لێی خویندوووە :
 ۱۶ ئەو جیگایانە ی مەلایەتی و تەدریسی تێدا کردوووە :
 ۲۰ ژبانی خێزاندار ی (عاجز) :
 ۲۱ ئاستی زانستی (عاجز) :
 ۲۴ کەسایەتی عاجز و هەندێک لە تاییبەتمەندییەکانی
 ۲۸ ناوی بەشیەک لە هاوڕێکانی عاجز :
 ۳۰ بەشیەک لە هەلۆیستەکانی (عاجز) :
 ۳۴ کۆچی دوا یی عاجز
 ۴۰ عاجز و نازناوی شیعی
 ۴۱ بەرەمەمەکانی عاجز
 ۴۳ چی لەبارە ی (عاجز) هەوێ نووسراوە؟!
 ۵۲ خویندەنەوێکی کورت بۆ شیعرەکانی (عاجز)
 ۵۴ کیشی شیعرەکانی عاجز :
 ۵۸ سەروای شیعرەکانی عاجز :
 ۶۰ عاجزو هونەرەکانی پەروانییژی :

- ناوه‌پوکی شیعره‌کانی عاجز : ٦٤
- که‌ره‌سته‌کانی ستایشی ئافرهت له‌نیوان شیعرى دلداری و ئایینی دا: ٦٦
- چۆنیه‌تی کارکردن له‌م دیوانه ٦٨
- ٧١ به‌شی کوردی
- پیتی (ا) پرووی تو له جیههت حوسن ده ته‌عنی له قه‌مه‌ردا ٧٣
- پیتی (ب) دلبه‌رم دیسان ده‌پێژێ خویڤن له جه‌رگم بێ حیساب ٧٧
- پیتی (م) له عیشقی چاوی غه‌ممازی غه‌زهل خوانی نه‌که‌م چبکه‌م ٧٩
- میژووی ته‌واوبوونی مزگه‌وتی حاجی به‌کر سه‌لیم هه‌ماوی (زێرنگر) له هه‌ولێر ٨٠
- پیتی (ن) ئه‌ی سه‌ییدی سه‌رداری من ٨١
- پیتی (ه) شو‌خه‌که‌ی بێ په‌حم و ئینصاف قاتیلی جانم وه‌ره ٩١
- پیتی (و) عه‌جایب پرووی یار پر نووره ئیمشه‌و ٩٢
- پیتی (ی) تو ئه‌حمه‌دی موختاری ٩٤
- پیتی (ئ) ئه‌ی سه‌نه‌م تاکه‌ی بناڵم من له دووری پێ وو خێ ١٠١
- چوار خسته‌کی ١٠٣
- پنج خسته‌کی ١٠٧
- پنج خسته‌کی عاجز له‌سه‌ر شیعرى شاعیران ١١٣
- پنج خسته‌کی عاجز له‌سه‌ر شیعرى (عاصی) ١١٣
- پنج خسته‌کی عاجز له‌سه‌ر شیعرى مامۆستا شیخ عومه‌رى بالیسانی ١١٧
- پنج خسته‌کی عاجز له‌سه‌ر شیعرى (پاجی) ١٢٠
- پنج خسته‌کی عاجز له‌سه‌ر شیعرى ناری و تاهیر به‌گ ١٢٢
- پنج خسته‌کی عاجز له‌سه‌ر شیعرى (وافی) ١٢٤

- ۱۲۷ بینج خشته کی
- ۱۲۹ به شی عه ره بی (القسم العربي)
- ۱۳۱ القصيدة الهمزية في ذم الدنيا
- ۱۳۲ قصيدة ألفية
- ۱۳۴ قصيدة بائية
- ۱۳۵ قصيدة تائية
- ۱۳۷ قصيدة لامية
- ۱۳۸ على الدين يبكي
- ۱۳۹ قصيدة ميمية يا أبا القاسم
- ۱۴۰ هذه القصيدة الميمية
- ۱۴۰ على وزن بردة المديح
- ۱۴۳ يا من يروم العلم بالقرآن
- ۱۴۴ درب كم الف
- ۱۴۸ في المناجاة: للشافعي
- ۱۵۰ هذا التخميس الآتي للأبيات الستة
- ۱۵۰ للشيخ عمر المشهور بابن الفارض (رحمه الله)
- ۱۵۸ جامع
- ۱۶۰ مناجاة (عاجز)
- ۱۶۱ قصيدة يائية
- ۱۶۳ پاشکۆکان
- ۱۶۳ يهك: نامه كان
- ۱۶۶ فهره نگوک

- ۲۲۸ پاشكو
۲۲۸ دوو: ناوى كه سايه تيبه كان
۲۴۶ سه رچاوه كانى سوودليوه رگيراو بو فهره نگوک و پاشكو
۲۴۷ وينه كان
۹ ناوه روک

پیشہ کی (۱)

سو پاس و ستایش بو خوی پەروردگار و درود و رحمت بو سەر گیانی
پاکی دلسوز و پیشه‌وای مروّقایه‌تی پیغمبرمان محمد (صلی الله علیه وسلم)
وہ بو سەر یار و یاورانی و شوینکەوتوانی تا رۆژی دواپی.

دوای ئەوێ له ههشتاکانی سه‌ده‌ی رابردوودا، دیوانی عاجز چاپکرا،
به‌لام به‌پێی‌ستمان زانی دیسان به‌شیویه‌کی جوانتر چاپ بکریته‌وه، له‌گه‌ڵ
راستکردنه‌وه‌ی ئەو هه‌لانه‌ی که له‌چاپی یه‌که‌می هه‌بوون، هه‌روه‌ها نووسینه‌وه‌ی
ژیاننامه‌ی (عاجز) به‌شیویه‌کی به‌رفراوان، له‌گه‌ڵ چه‌ند شیعری‌کی
بلاونه‌کراوه‌ی شاعیر، وێرایی لی‌کۆڵینه‌وه‌ و فهره‌نگۆک و په‌راویزو پاشکۆ بو
شیعه‌کان. هه‌رچه‌نده‌ باوکی ئازیزم (مه‌لا سه‌ید محمد)ی کۆری شاعیر، خۆی
ئاماده‌کردبوو بو‌ پێداچوونه‌وه‌ی دیوانه‌که‌ بو‌ چاپی دووهم، به‌لام ئەجهل ری‌گای
پێنه‌دا و وه‌فاتی کرد، بو‌یه‌ منیش وه‌ک نه‌وه‌ی (عاجز) به‌م کاره‌ هه‌ڵسام.

تییینی چاپی یه‌که‌م ئاماده‌کردن و پێداچوونه‌وه‌ی له‌لایه‌ن مامۆستا مه‌لا
سه‌ید محمد به‌رزنجی کۆری (عاجز) کراوه، که له‌ ساڵی ۱۹۸۶م چاپکراوه.

ژیاننامهء عاجز^(۱)

ناوی ماموستانا مهلا سہید (عبدالله مهلا سہید محمد بہرزنجی)یہ، نازناوی شیعری (عاجز) بووہ، لہ سالی (۱۹۲۹) ز لہ گوندی (چل ھوئڑہ)ی نریک ناحیہی (دیبه گہ) سہر بہ پاریزگای ھوئیر لہ دایک بووہ. باوکی عاجز، لہ گوندی (چل ھوئڑہ) مهلا بووہ بہ ناوی (ماموستانا مهلا سہید محمد سہید قادر بہرزنجی) کہ زانایہ کی زور زیرہک و خواناس و ناسراو بووہ و خوشنوویش بووہ، کہ پینج جار قورئانی پیروزی نووسیوہتہوہ بہ خہتی نوسخ، پاشان ھاتووہتہ گوندی (باداوہ) نریک شاری ھوئیر، کہ ئیستا گہرہ کیکہ لہ شاری ھوئیر بہ مهلا و مودہریس لہ مزگہوتی (مہلافہندی) ھہر لہ سہردہمی مہلافہندی بوو، لہویش وہفاتی کردووہ و گورہکھی لہ گورستانی (سہید مہعرف)ہ، لہ باداوہ.

باوکی (عاجز) پیش وہفاتکردنی وہسیہتی کردبوو لای دایکی (عاجز) کہ ھہر کاتیک مردم ئیوہ برؤنہوہ بو گوندی (توتمہ) و ھہر دوو کورہکانم (سہید محمد آمین و سہید عبدالله) تہسلیمی (مہلا شیخ محمد آمین زیخانی) بکہن بو خویندن، تہو شیخہو زانایہ لہ خواترسہ و دونیانہویستہ، مہدرہسہ و حوجرہی فہقیانی ھہبووہ لہ گوندی (زیخان) لہ دؤلی باليسان کہ زیاتر لہ (۷۲) فہقی و قوتابی وانہیان لہم حوجرہیہ دہخویندن، زوربہشیان لہم فہقی و قوتابیانہ یہتیم بوون و تہو بہخیوی دہکردن، ھہروہا کور و کچہکانیشی زانابوون.

(۱) زانیاریہکانی ناو تہم پیشہکییہ لہ باوکم (ماموستانا مهلا سہید محمد کوری شاعیر) وہرمگرتووہو دامرشتوتہوہ.

جىڭگى ئامارە بۇ كۈندە باوكى (عاجز) پىشتىر لە ناوچەى خوشناوۋەتى
بووۋە مەلایەتى لە گۈندى (وهرى) كۈدۈۋە و گۆرى براكەى بەناۋى (سەيد
عومەر) ھەر لە گۈندى وهرى يە، پاشان ھاتوۋەتە گۈندى (توتمە) ھەر
لە ناوچەى خوشناوۋەتى دۆلى باليسان مەدرەسەى فەقىيانى ھەبوۋە و زۆر
ماۋەتەۋە لەو گۈندە. (مەلا شىخ محمدأمين زىخانى) يەكك بوۋە لە فەقىيە
مۇستەئەدەكانى باوكى (عاجز) ھەرۋەھا كچىكى خوشى داۋەتە ئەم شىخە،
پاشان ئەم شىخە بەرپۈزەش دوو كچى خۆى كەلە خىزانىكى تى بوون داۋەتە
ھەردوۋ كۈرەكانى باوكى (عاجز) بە ناۋى مەلا سەيد محمدأمين و مەلا سەيد
عبدالله (عاجز).

ئىنجا دۋاى وەفاتكردنى باوكى عاجز كە تەمەنى عاجز (۵) سالان بوو
ۋەسىيەتەكەى جىيەجى كرا، ئەۋەبوۋ قورپان و زانستى تەجۋىدىان لە خزمەت ئەم
شىخە بەرپۈزە تەۋاۋەكرد و پاشان بە مەبەستى دىرپۈزەدان بە خويۇندى فەقىيەتى،
رۈۋ لە چەند شوئىنىكى تر دەكەن.

ئەو شوئىنانەى لىۋ خويۇندوۋە :

۱- گۈندى (زىخان) لە ناوچەى خوشناوۋەتى لە خزمەت جەنابى (مامۇستا
مەلا شىخ محمدأمين زىخانى).

۲- گۈندى (خەتە) لە ناوچەى خوشناوۋەتى لە خزمەت جەنابى (مامۇستا مەلا
ئىبراھىم مەلا عبدالله خەتى)^(۱).

(۱) بە گۈرۈھى چەند دەستخەتلىك دەرەكەۋى عاجز لە ماۋەى نىۋان سالى ۱۹۳۵ ز-۱۹۳۷ ز
لە خەتى خويۇندۈيەتى، بەتايىبەتى ئەۋ سالى كە لە خزمەت مامۇستا مەلا ئىبراھىم لە خەتى
خويۇندۈيەتى سالى ۱۹۳۷ ز-۱۳۵۷ ك بوۋە، ھەرۋەك لە پەراۋىزى كىتەبىكى دەستخەتدا، (عاجز) ۋاى
نوسىۋە: كىتەب المذنب الغريب عبدالله الحسينى التوتى فى قرية خطى فى خدمت استاذ الكل
فى الكل الملا ابراهيم ادامة الله على التدرس بحرمة حضرت ادریس فى سنة ۱۹۳۷ م ۱۳۵۷ هـ
ھەرۋەھا كاتىك كىتەبەكەشى نوسىۋەتەۋە ناۋاى كۈتايى پى ھىناۋە: تمت الكتاب بعون الله الملك

۳- گوندی (زئوه) له ناوچهی خوشناوهتی له خزمهت جهنابی (ماموستا مهلا عبدالله ههرته‌لی^(۱)) که ده‌کاته‌باوکی دایکی ماموستا مهلا عه‌بدوللا عه‌بدولعه‌زیز ههرته‌لی.

۴- گوندی (بالیسان) له خزمهت جهنابی (ماموستا مهلا شیخ عومه‌ر بالیسانی و ماموستا مهلا شیخ محمد بالیسانی).

۵- شاروچکه‌ی (رواندوز) له خزمهت جهنابی (ماموستا مهلا عبدالکریم ئه‌فه‌ندی).

۶- شاری (هه‌ولیر) له مه‌درسه و حوهری زانای گه‌وره و ناوداری کورد جهنابی (ماموستا مهلا عبدالله مهلا محمدا‌مین بیتواته‌یی) له مزگه‌وتی (حاجی قادر ده‌باغ) ههر له‌وی ماوته‌وه تا له سالی (۱۳۶۴هـ)^(۲) پروانامه‌ی زانستی (الاجازة العلمية) وهرده‌گریت و ههر له‌م شوینه‌ش پروانامه‌ی دهرچوونی مه‌درسه‌ی دینی ئه‌وقاف وهرده‌گریت.

ئهو جی‌گایانه‌ی مه‌لایه‌تی و ته‌دریسی تیدا کردوو:

(عاجز) که ده‌چوو بو ههر شوینیک بو مه‌لایه‌تی سی مه‌رجی سه‌ره‌کی هه‌بووه:

۱- کردنه‌وه‌ی مه‌درسه‌ی فه‌قیان له مزگه‌وت.

۲- ناییت نوێژنه‌که‌ر هه‌بییت.

۳- ناییت ره‌ش به‌له‌ك بکریت.

الوهاب علی ید احقر الطلاب عبدالله ابن ملا سید محمد البرزنجی الحسینی سنة ۱۳۵۴ فی یوم الاحد فی شهر ذي الحجة فی مدرسة المدرس أستاذ الکرام الملا ابراهیم ادامہ الله علی التدریس (هـ . ع . خ).

(۱) به‌گۆڕه‌ی ده‌ستنووینکی تر، سالی ۱۳۵۸ک به‌رامبه‌ر سالی ۱۹۳۸ز عاجز له زئوه بووه، له ده‌ستخه‌تیکدا له کۆتایی نووسینه‌وه‌ی کتیبدا نووسیویه‌تی: کتبت فی قرية زیو خوشناوی وانا الحقییر ساکن بتوتمة خوشناوی فی سنه ۱۳۵۸ هـ. (هـ . ع . خ)

(۲) که ده‌کاته ۱۹۴۵/۵/۱۴ی زایینی

عاجز لەم شوینانەى خوارەووە مەلایەتى کردووە:

۱- گوندی (توتەمە) لە ناوچەى خوشناوەتى دۆلى باليسان، لەوئ مەدرەسەى فەقییانى ھەبوو. بۆیەشە ناسرابوو بە (توتەمەى) چونکە باوکی نزیکەى سى سأل لەم گوندە ماوەتەو، پاش وەفاتی باوکیشى کە لە باداوە بوون، دەم و دەست مالهەکیان بردووەتەو بۆ گوندی (توتەمە) تا خویندنى مەلایاتى تەواکردووە و ژنى ھیناوە مالهەکیان ھەر لەم گوندە ماوەتەو، دواتر بۆ شوینەکانى تر رویشتوو^(۱).

۲- گوندی (ھەرمک) لە ناوچەى خوشناوەتى دۆلى باليسان.

۳- گوندی (دەراش) لە ناوچەى خوشناوەتى دۆلى باليسان^(۲).

۴- گوندی (شاویس) لە سالى (۱۹۵۰) ز چووتە شاویس لە نزیک شارى ھەولیر کە مەدرەسەى ھەبوو. ھەندى لە فەقییەکانى ئەم بەرپزانیە بوون. (مامۆستا مەلا خالد کەپرانى، مامۆستا مەلا عبدالرحمن شەمشولە، مامۆستا مەلا حمید شەمشولە، مامۆستا مەلا عبدالرحمن گرد جوتیار، مامۆستا مەلا فاخیر کەپرانى، مامۆستا مەلا سەید نوری بابە شیخ گەیتل، مامۆستا مەلا تەلەت مەنتک، مامۆستا مەلا عاصم، مامۆستا مەلا رشاد، مامۆستا مەلا شیخ عبدالله زیخانى، مامۆستا مەلا محمد مصطفى قەراسنجەى، مامۆستا مەلا عبدالله شاویسى).

(۱) بەگۆڕەى دەستخەتیک کە لە بەرگى ناوھەى کتیبیکدا، (عاجز) میژووی لەدایک بوونی محمدی کۆری نووسیوە، کە ئەو کات لە گوندی توتەمە بوو، میژوووەکە رۆژى دووشەممەى مانگی رەبەعی یەكەمى سالى ۱۳۶۵ى کۆچىیە، بە گۆڕەى لیكدانەوہى ئیمە دەکاتە مانگی شوباتى سالى ۱۹۴۶ى میلادى. (ھىمن.ع.خ)

(۲) لە بەرگى ناوھەى کتیبیکى (عاجز)دا، ناوبراوى میژووی لەدایکبوونی ئەحمەدى کۆری نووسیوە و نامازەى بەو داوہ کە لە رۆژى دووشەممەى کۆتاییەکانى مانگی رەبەعی دووہمى سالى ۱۳۶۷ى کۆچى، ئەحمەد لە گوندی دەراش لەدایک بوو. بە گۆڕەى لیكدانەوہى ئیمەش ئەم میژوووە دەکاتە مانگی نادارى سالى ۱۹۴۸ى میلادى. واتە لەم سالىدا عاجز لە گوندی دەراش مەلا بوو. (ھىمن.ع.خ)

(عاجز) له خه لکی ئەم گونده زۆر رازی بوو، چونکه گوێرایه لێ ئەو بوون و زۆر رێزدار بوون، به لām هۆی رۆیشتنی لām گونده ئەو بوو، مه لیک فه یسه لێ بچووک که تازه له جیگه ی باوکی به مه لیکی عیراق دانرابوو، (عاجز) نامه یه کی دووروو درێژی نووسی و به واژووی خۆی و به به رید بۆ مه لیک فه یسه لێ نارد بۆ به غدا، که پر بوو له ئامۆژگاری و رێنمایی و پێشنیاری به سوود، تییدا هاتیوو. (ئاگاداریه کورسیه کهت زۆر ترسناکه، پێی له خۆبایی نه بی و پێیه وه نه نازی، چونکه تاکو سه ر بۆ که س نییه، ئیمرو بۆ تویه، به یانی بۆ یه کیکی تره، سه یرێکی باوکت بکه که ئیستا له کوپیه ههروه ها ئاگات له دین و میللهت بیت، چاکه بچینه و چاکه له گه ل رعه یه ی خۆت بکه، تۆ شوان و ئەمینداری ئەو گه له ی. ههروه ها هه ندی دێره شیعرێ له شیعره کانی خۆی بۆی نووسیوو، وه ک (علی الدین یبکی، کل مافی هذه الدنيا هباء لیس للدنيا...) که له دیوانه که ی نووسراونه ته وه.

مه لیک فه یسه ل کاتی که ئەم نامه یه ی به ده ست ده گات زۆر خۆشحال ده بیت، دوا ی چه ند رۆژێ که به نووسین و واژووی خۆی وه لām ی نامه که ی (عاجز) ده داته وه. دوو پۆلیس نامه که یان هی نا بۆ گوندی (شاویس) و ته سلیمی (عاجز) یان کرد، که سه یر ده کات مه لیک فه یسه ل وه لām ی نامه که ی داوه ته وه و تییدا نووسی بوو: زۆر دلخۆشبووم به دیتنی نامه جوان و پر مانایه کهت، زۆر سوودم لێ وەرگرت، زۆر مه منوونم خوا خیرت بنووسی، ده بی زوو زوو ئامۆژگاریم بکه ی و وریام بکه یه وه تاکو تووشی هه له و تاوان نه بم ههروه ها نووسی بوو: ده بی له فلان رۆژ له ئەوقافی به غدا ئاماده بیت بۆ کاری پێوست.

(عاجز) له رۆژی دیاریکراو ئاماده ده بیت و پێی ده لێن، به فه رمانی مه لیک فه یسه ل به شیوه یه کی ره سمی به پێشنوێژ و وتاریی ژ له مزگه وتی گه و ره ی ناحیه ی (خورمال) ی سه ر به پارێزگای سلیمانی دامه زراوی. (عاجز) یش ده لێ: جیگای خۆم هیچ عه بی نییه، گوتیان نابێ ئەمه فه رمانی مه لیکه، دوا ی ماوه یه کی تر نه قلی هه ولیرت ده که یه وه، ئینجا چوو بۆ خورمال.

۵- ناحیهی (خورمال) له سالی (۱۹۵۵) ز چووته مزگهوتی گهورهی (خورمال) سهر به پاریزگای سلیمانی، ههر لهو مزگهوتهدا مهدرهسهیهکی گهورهی فەقیانی ههبووه، که جگه له فەقییهکانی عیراقی، فەقیی کوردستانی رۆژههلات و ئیرانیسی تیدابووه، چونکه به زمانی فارسیش وانهی گوتوووتهوه. ههندی له فەقییهکانی ئەم بهرپزانه بوون: (ماموستا مهلا فائق، ماموستا مهلا عبدالله ی گولپ، ماموستا مهلا محمد بهرزنجی، ماموستا مهلا عبدالرحیم ئیرانی... یازده فەقیی تری ئیرانی...). ههروهها مودهپریشیش بووه له قوتابخانهیهکی سهرهتایی له خورمال وانهکانی (قورئان و ئایین و خهتخوشی) گوتوووتهوه.

خه‌لکی (خورمال) و ده‌وریه‌ری و ماموستایانی ئایینی ناوچه‌کانی هه‌له‌بجه و سلیمانی ریزیکێ زۆر و تاییه‌تیان له (عاجز) ده‌گرت.^(۱)

۶- قه‌زای (چه‌مچه‌مال) له سالی (۱۹۵۸) ز چووته چه‌مچه‌مال سهر به‌پاریزگای (که‌رکوک) له مزگهوتی گه‌وره ههر لهو مزگهوتهدا مه‌دره‌سه‌ی فەقیانی هه‌بووه، له‌به‌ر زۆری فەقییه‌کان، به‌ دوو به‌ش وانه‌ی پێ ده‌گوتن، به‌شیکیان به‌یانیان له مزگهوتی گه‌وره و به‌شه‌که‌ی تریش ئیواران له مزگهوتی سه‌روهه. هه‌ندی له فەقییه‌کانی ئەم به‌رپزانه بوون: (ماموستا مه‌لا سه‌ید عبدالله

(۱) له باره‌ی چۆنییه‌تی چوونه‌ خورمالی (عاجز)، (عه‌بدوله‌حمان شیخ عوسمان عه‌بدوله‌عزیز) له نامه‌یه‌کدا له ۲۰۱۶/۲/۷ بۆ ئیمه‌ ناوای نووسیوه: له‌ ناوه‌راستی په‌نجاکاندا مزگهوتی گه‌وره‌ی خورمال، مه‌لایه‌که‌ی (سه‌ید عارفی سه‌رگه‌تی) ده‌بی، نه‌قل ده‌ییت بۆ سلیمانی، مزگهوته‌که‌ بێ مه‌لا ده‌ییت. ماموستا مه‌لا عه‌بدوللای هه‌ولێری نه‌قل ده‌ییت بۆ مزگهوتی خورمال به‌ ئیمام و خه‌تیب. له‌ هه‌ولێرش پێش نه‌وه‌ی بیته‌ هه‌له‌بجه، ماموستا مه‌لا سال‌حی کۆزه‌پانکی که‌ مه‌لایه‌کی ناوداری هه‌ولێره، به‌ مه‌لا عه‌بدوللای ده‌لێت. بچۆ بۆ لای ماموستا مه‌لا سال‌ح. نامه‌یه‌کی ده‌داتی بۆ ماموستا مه‌لا سال‌حی گه‌وره‌ی هه‌له‌بجه. ته‌ویش له‌ عه‌سرێکدا ده‌گاته‌ خزمه‌تی ماموستا مه‌لا سال‌حی هه‌له‌بجه و نامه‌که‌ی ده‌داتی. ئینجا ماموستا مه‌لا سال‌حیش ریزیکێ زۆری لێ ده‌گری و کارناسانی بۆ ده‌کات له‌ خورمال. ههر له‌ مزگهوتی کانێ عاشقان له‌ گه‌ل ماموستا مه‌لا عوسمان ناشنایی په‌یدا ده‌کات، چونکه‌ هاوته‌مه‌ن و هاو‌ده‌م بوون و نیوانیان خۆش بوو. (ه‌یمن.ع.خ)

سەید أحمد کانی چناری، مامۆستا مەلا شیخ عبدالرحمن شیخ عزالدین کانی چناری، مامۆستا مەلا عبدالحمید، مامۆستا مەلا غەفور، مامۆستا مەلا غومەر مەزلۆم).

۷- شاری (هەولێر) لە ساڵی (۱۹۶۳) ز عاجز لەسەر داوای خۆی بوو شاری هەولێر دەگوازیشتەو بە مودەرێس لە مەدرەسەی دینی ئەوقاف لە قەلات هەروها لە مزگەوتی (حاجی عبدالله حەمامچی) پیشنویژی کردووە و وتاری داوە هەر لەو مزگەوتەدا فەقیی هەبووە و تەدریسی لی کردووە، هەندیک لە فەقییهکانی ئەم بەڕیزانە بوون: (مامۆستا مەلا جەلال زراری، مامۆستا مەلا عبدالله پەریتانی، مامۆستا مەلا محمدی قەپەکیان) دواتر کە مزگەوتی (حاجی بەکر زێرنگر) تەواو دەبێت لەسەر داوای خاوەن مزگەوتە کە عاجز وەک یەکەم پیشنویژ و وتارییژ لەم مزگەوتە دادەمەزری و مەدرەسە یەکی گەورە لەو مزگەوتە دەکاتەو. جگە لە وانه گوتنەوێ لە مەدرەسەی دینی ئەوقاف لە قەلات وانهی بە فەقییهکان دەگوتەوێ لە مزگەوت، کە زیاتر لە (۲۳) فەقیی مۆستەعیدی هەبووە جگە لە فەقییهکانی تر. هەندێ لە فەقییهکانی ئەم بەڕیزانە بوون: (مامۆستا مەلا عبدالله تۆرەقی، مامۆستا مەلا نوری مەنتەک، مامۆستا مەلا ئیسماعیل بەحرەیی، مامۆستا مەلا خەلیفانی).

ژیانی خێزانداری (عاجز) :

عاجز دوو خێزانی هەبووە، کە هەردووکیانی کچی مامۆستا کانی بووە، یەکەمیان کچی (مامۆستا مەلا شیخ محمدامین زیخانی) و دووهمیان کچی (مامۆستا مەلا عبدالله هەرتەلی) لەم دوو خێزانە خاوەنی (۱۱) منداڵ بووە، چواریان هەر لە منداڵییەو وەفاتیان کردووە بەناوەکانی محمد و أحمد و سوعاد و روقیە، حەوتەکی تر نەمانەن.

۱- مامۆستا مەلا سەید محمد، پیشنویژ و وتارخوین و مامۆستا بووە، لە ساڵی (۲۰۱۳) ز وەفاتی کردووە.

- ۲- ماموستا مهلا سەید أحمد پێشنوێژ و ماموستا. لە ژياندا ماوه.
- ۳- سەید مەهدی، قوتابی سەرەتایی بوو لە ساڵی (۱۹۶۹) ز بە پروداوی مین شەهید بووه.
- ۴- سەید زەینەب، لە ساڵی (۲۰۰۸) ز وەفاتی کردوو.
- ۵- سەید زەهرا، لە ساڵی (۲۰۰۶) ز وەفاتی کردوو.
- ۶- سەید مەریەم، لە ژياندا ماوه.
- ۷- سەید عائیشە، لە ژياندا ماوه.

ئاستی زانستی (عاجز) :

(عاجز) زانایەکی زیرەك و ناطق و شاعیر و نووسەر و پڕۆشنییر بووه، شارەزا بووه لە بەرنامە ی ئیسلام و بەرنامەکانی تری غەیرە ئیسلام، زانایەکی حەقییر و چاوکراوه و سەر دەمانە بووه.

عاجز جگە لە زمانی دایکی شارەزاییەکی باشی لە زمانەکانی عەرەبی و فارسی و تورکی و ئینگلیزی هەبووه. زاکیڕی زۆر باش بووه بۆ ئەبەرکردن، لەبەر لیها تووی و زیرەکیی لە رادەبە دەرییەکی، بەشیک لە کتیبەکانی مەنەجی فەقیانی بەو شیوازه خویندوو، کە بۆ ماموستاکە ی خویندۆتەوهو ماموستاش گوێی بۆ راگرتوو و سەرنجەکانی پێ گوتوو، بێ ئەوهی وەك شیوازی کۆن و باوی فەقیاتی کوردستان ئەو تەنیا گوێ بگری، بۆیەشە زووتر خویندەکی تەواو کردوو.

باوکم (مهلا سەید محمد) گوتی: لە مالهوه سەعیم دەکرد و چەند جاریک پەڕیکی کتیبی قوتابخانەم دەخویندوو تا لەبەری بکەم، باوکیشم (عاجز) گوتی: محمد ئەوه بۆ وا بە زەحمەت پیت لەبەر دەکری؟ بێنە کتیبەکەت بدە دەستم! کتیبەکەم دایە دەستی و یەك جار خویندییەوه و دایەوه دەستم و گوتی: تەماشای بکە بزانه لەبەرم کرد یان نا؟ گوتی واللە هەمووی بە پەوانی خویندەوه.

ههروهها عاجز زۆر ههزی له کتیب خوێندنهوه بووه، له بوارهکانی ئایینی و بواره جیاچیاکانی سهردهم، ههر بۆیه کتیبخانهیهکی گهورهی له مالهوه ههبووه. ههروهها خهتیشی زۆر جوان و خوشبووه، چهندهین کتیبی به دهستی خۆی نووسیوتهوه، به تایبهتی ههندیك له کتیبهکانی مه نهجی فهقییهتی، ههرگیز کاتی خۆی به فیرو نه داوه.

ههروهها زۆر چهزی به وانه گوتنهوه کردووه و ههرگیز لهم کارهی ماندوو و بیزار نهبووه، بۆیه له ههر جیڤگاهیهك بوویت مهدرسهی فقهییانی ههبوو، شیوازی وانه گوتنهوهی زۆر جوان و رێك بووه، بۆیه فهقی و قوتابیهکانی به ئاسانی لێی حالی دهبوون و له ئاستیکه بهرزدابوون.

عاجز جگه له‌وهی هه‌ردوو دانی به‌یانیان و ئیواران وانهی ده‌گوتیه‌وه، هاوکات دواى نوێژى عیشایان و هه‌ندی جاریش دواى نوێژى عه‌سران له‌ مزگه‌وته‌که‌ی خۆی (حاجی به‌کر زیڤ‌نگر) به‌ ئاماده‌بوونی زۆریك له‌ خه‌لكی وتاریکی پێشكه‌ش ده‌کرد، له‌ گه‌ڵ خوێندنه‌وه‌ی قه‌سیده‌ی دینی و وه‌لامدانه‌وه‌ی برسیاره‌کانی خه‌لك.

ههروهها هه موو پوژرانی سێ شه‌ممه (عاجز) و مامۆستایانی ئایینی شاری
هه‌ولێر له‌ مزگه‌وته‌که‌ی خۆی کو‌ده‌بوونه‌وه، به‌ مه‌به‌ستی یه‌ك ئاراسته‌یی وتاری
هه‌ینی و هه‌لکردنی پرسیاره‌کانی شه‌رعی و چاره‌سه‌رکردنی گه‌یروگره‌فته‌کانی
خه‌لك. كه‌واته‌ وه‌ك (مه‌رجه‌عیك) بوو بۆ هه‌موو دانیه‌شتوانی هه‌ولێر، به‌داخه‌وه
له‌ دوا‌ی وه‌فاتی (عاجز) ئه‌م شیوازه‌ جوانه‌ نه‌ما.

شاعیرمان زانستیکی زۆر چاک و پاکی پی بووه و بهردهوام ههولێ دهذا زانستی زیاتر بهدهست یێنێ، بۆ ئهوهی به نیۆ خهڵکیدا بلاوی بکاتهوه و رایبگهیهنێ تا خهڵکی زیاتر فیڕی زانست و خوێندهواری ببن و تاین و پربازهکهی خویان بناسن و لێی شارهبابن. ههروهها وتار و ئاموژگاری و دانیشتنهکانی زۆر بهسوود و کاریگهر و پر بهرکهت بوون، بهردهوام باسه گرنگهکانی ههڵدهبژارد و باسی لێوه دهکرد، دهیویست موسلمانان له بابته ههنوکهیهکانی رۆژ چاوکراوه

و وشیاربن، ههروههها له ئامانج و پیلانی بی باوهپان ئاگاداری دهکردنهوه، بۆیه
خه‌لکیش زۆر تامه‌زرۆی ناوبراو بوون و سوودیکی زۆریان لی ده‌بینی.

عاجز نووسه‌ریکی به‌توانا بووه و خاوه‌نی چه‌ندین کتێبه، هه‌روهه‌ها بابه‌ت و
وتاره‌کانی له چه‌ندین گوڤاری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بڵاوکردۆته‌وه، که هه‌ندیکیان بۆ
ولامدانه‌وه‌ی مولحید و بی باوه‌ره‌کان بووه. (عاجز) شاعیریکی سه‌رکه‌وتوو
بووه و شیعری هه‌لبه‌سته‌کانی تام و چێژیکی تایبه‌تیان هه‌یه، هه‌رچه‌ند
بخویندرینه‌وه‌و بگوترینه‌وه، کۆن نابن و وه‌رگر لییان بیزار نابن چونکه له ناخی
دله‌ پر له ئیمانه‌که‌ی هه‌لقولاوه، به تایبه‌تی دیارترین شیعره‌کانی، هه‌ردوو
شیعری (ئه‌ی سه‌ییدی سه‌رداری من) و (تۆ ئه‌حمه‌دی موختاری) له نیو
چینی فه‌قی و مه‌ولوودخوینان و سروودیژان به چه‌ندین جو‌ر ئاواز ده‌چردرین.

جیگه‌ی ئاماژه‌پێدانه‌ بئه‌ماله‌ی (عاجز) به ئافره‌ته‌کانیشیانه‌وه‌ خوینده‌وار و
قورئان خوین و شه‌رعزانن و وانه ده‌لینه‌وه.

کەسایەتە عاجز و هەندیک لە تاییەتمەندییەکانە

عاجز بە زانیەکی زیرەك و بە غیرەت و سەردەمیانه ناسرابوو، ھەرۆھا کەسیکی دیار و لیھاتوو خەڵکدۆست بوو، دۆست و برادەریکی زۆری لە ھەموو چین و توێژەکان و موفتی و زانیانی ئایینی لە ولاتانی ئیسلامی ھەبوو و پەییوەندی لە گەلیان پتەو و بەتین بوو.

شاعیرمان زۆر بە ریز و خۆشەویست و سەرنجراکێشەر بوو لە ناو خەڵک، ئەوێ یەكجار چاوی پێ کەوتبایە و لای دانیشتا خۆشی دەویست و لە قسە خۆش و بە سوودەکانی تێر نەدەبوو، ئیستاش خۆشەویستانی، ئەوانەکی کە لە ژياندا ماون دەلێن: هیچ کەسیکمان نەدیووە وەک ئەو زاتە کە ئاوا راست و ئازا و دڵسۆز و خۆشەویست بێت، بۆیە لە بیرى ناکەین، چونکە خۆشەویستێکەى بێ سنوور بوو، ئەمەش بەھۆی تەقواو لەخوا ترسان و راستی و دڵسۆزی بۆ ئایین و گەلەکەى بوو، ھەرۆھا بە ھۆی زانست و کاریپیکردنی بوو و وێرای ئەمەش دونیانەویستیێکەى و دووری لە دەسەلاتداران ماکیکی دیکەى بەم خۆشەویستیێ دابوو.

(عاجز) زۆر خواناس و ھەقناس و ماندوونەناس بوو، ھەموو ژيانى خۆی بۆ خزمەتکردنی ئایین و گەلەکەى تەرخانکردوو، ھەرۆھا وەک لیپرسراو و سەرکردەى دڵسۆز و راست ھەلسوکەوتی کردوو. کەسیکی دلفراوان سەخى و خاوەن قوناغ بوو، بەردەوام میوانی ھەبوو، زۆر ھەزی بە چاکەو خێر کردوو، ھەندى جار لە مالمەو ئەگەر چیشتیکی خوشیان ھەبوایە سەیریکی دەکرد و

دهیگوت: نایخۆم! پارچه نانیک و ههندی ئاوم بۆ بینن، نه فسه کهم بابزانیت، که هه موو کات ئهم جوړه خواردنه ی نه خواردوه و کاته کانی پيشووم له بیر نه باته وه و زال نه ییت له سهرم.

عاجز زۆر پاکوخواوین و ریکو پوشته بووه، زۆر ههزی به وه زشی (کمال أجسام) و (مه له وانی کردوه).

هه رچی خۆبه گه وره زانین و رق و قینه و هه سادته ههیه له نیو دلی نه بووه، هه مووکات دژی پیا هه لدان و مه دح کردن بووه، ئه گه ر که سیك مه دح و په سنی کرد با زۆری پی ناخۆش بوو، پی ده گوت جاریکتر با گویم له و قسانه نه بی و من شایه نی ئه وه نیم.

(عاجز) دهم به پیکه نین روو خۆش و سوعبه تچی و مه جلیس ئاوه دان بووه، به تایبه تی له سوعبه تی ناو فه قییان رۆلکی سهره کی هه بووه. هه روه ها له ترسی خوا و خۆشه ویستی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) چاو به گریان بوو. هه روه ک به ریز (مامۆستا مه لا جه میل شایسی) ده فه رموی: ئه و کاته ی من له (مه دره سه ی دینی ئه وقاف) قوتابی بووم، مامۆستا عاجز که وانه ی سیره ی پیده گوتین، هه ر له ده ستپیکردنی وانه که تا کو تایی وانه که، هه ر ده گریا و چاو به فرمی سک بوو، له کاتی کدا ئهم کتیه ش هه ر خۆی نووسی بووی به ناوی (الزهرة النضرة في السيرة النبوية العطرة) که مه نه هج بوو له مه دره سه ی دینی ئه وقاف.

ناوبراو زۆر ریزدار و به وه فا بوو به رامبه ر هه موو که س، ئه گه ر یه کیك هه ر کاریکی به (عاجز) بوایه نائومی دی نه ده کرد و به پی توانا یارمه تی ده دا. به تایبه تی به رامبه ر مامۆستا کانی خۆی، ته نه ته دوا ی مردنیشیان به ریز و نه ده به وه سهردانی گۆره کانیانی ده کرد. هه روه ها له گه ل فه قی و قوتایه کانی به ریز بووه له وانه گوتنه وه خۆی له گه ل زۆر ماندوو ده کردن و وه ک هاو رپییه ک سهیری فه قیه کانی خۆی ده کرد نه ک وه ک قوتابی و مامۆستا، هه روه تر له دا بینکردنی شوینی هه وانه وه و بریوی ژیا نیان یارمه تی ده دان. زۆر هه ولی ده دا

بۆ ئەوئە فەقییه کانی نە کەن بە سەرباز (عسکر) بە بەردەوامیش لە خەمی دامەزراندنیان بوو لە مزگەوتەکان.

(عاجز) برادەرەکانی خۆی زۆر خۆشویستوو و لە گەڵ یە کتر وەك برابوونە، وەك (مامۆستا مەلا عبداللە سیبەردانی) کە جاریکیان بە عاجز دەلی: من دەروم بۆ (حەج) عاجزیش دەلی چەند رۆژتان پێدەچی؟ دەلی: ئەوەندە رۆژە، عاجز دوای تۆزیک دامان دەلی: مامۆستا عبداللە من ئەوەندە رۆژە تۆ نەبینم ناحەویمەوه و شیت دەبم، بۆیە منیش لە گەڵ تۆ دیم بۆ حەج، ئەوەبوو پیکەوه چون بۆ حەج، لە کاتی کدا عاجز سەفەری حەجیشی کردبوو!

یەکیکی تر لە تاییبەتمەندییەکانی (عاجز) بەجیگەیانندی سیلە ی پەحم بوو، لە هەموو کات و سەردەمی ک دا لە شوینی نزیک و دووردا، کە دەچوو سەردانی خەلکیش بە دیاری یەوه دەچوو بۆ لایان. جاریکیان لە سەردەمی فەقییه تی (عاجز) لە گەڵ چەند هاوڕییه کی رۆژی سیشەممە کە پشوی حوجرە ی فەقییانە دەچنە رواندۆز بۆ سەردانی برادەریکیان بە ناوی (مەلا ئەحمەدی نەقشەبەندی) کە چون بۆ مزگەوت ئەم برادەرەیان لەوئ نەبوو، عاجزیش بە پارچە رەژوویەك ئەم شیعرە ی لەسەر دەرگای ژوورەکە ی لە مزگەوت نووسی، بە داخەوه ئیمە تەنیا ئەم دیرەمان بیر ماوه:

نَزَلْنَا هَاهُنَا ثُمَّ أَرْتَحَلْنَا هَكَذَا الدُّنْيَا نُزُولٌ وَارْتِحَالٌ

واتە: لێرە دابەزین و روشتین، بەم شیوێهە دنیاش بارگەخستن و ئوگرکردنە.

کە برادەرەکیان دەگەرپێتەوه ئەم شیعرە دەبینیت زۆر پێی کاریگەر دەبیت، دەلیت کە شیعرەکەم خویندەوه یە کسەر چوو ناو دلم و زانیم ئەوه (عاجز) هاتوو ئەم شیعرە ی نووسیوه. ئیستاش وەکو یادهویریەك هەموو رۆژی دەیلیمەوه، چونکە حەقیقەتی دوونیا وەك ئەم شیعرە وایە.

عاجز لە گەڵ برادەرەکانیدا گەفت و لفت خۆش و خۆش مەشرەب بوو، جاریکیان ئەو کاتە ی مالی لە (شاویس) دەبی، چەند مامۆستایەکی هاوڕیی دینە سەردانی

و کاته کهش پیش نوږی ئیواره یه و درهنگه، پاش به خیره نیانیا، عاجز ده چټه دیوه که ی ترو به مه لاژن ده لی. ئیستا به چټت لیان راناگه ی، هر نان و ماست و چا، یان نان و پیازو ماستاو ناماده بکه و دهیخوین، به لام به یانی انشاء الله حیوانه که سهرده برین و میوانه کان ئیزن نادهین، توښ ئیستا نانه که تا دوا ی نوږی عیسا مه هینه، چونکه سوعبه ته کیان پی ده که م.

جا پاشی نوڙي عيشا ڪه له مزگهوت ده گهريڻه وه مال، عاجز پڻان
دهلي نانه ڪه شمان دواڪهوت، دهشزانم زورتان برسي بووه، نڀستا ناماده دهبي. جا
سفرهيان هيٺا و ناو و نان و ماستاويان هيٺا و هر يه ڪه و قاپه پيازه ڪي له پيش
دانان و هيچي تر نه هات.

پاش که میك چاوهروانی، عاجز به زهرده خنه وه دهلی:

دهی فرموون، با نانه که بخوین!

تہوانیش دہلین: تہدی نابی شیوہ کہ بی؟!

عاجز دهلی: میوانی ناوہخت نانی لہسہر خوہتی!

جا دهستيان كرد به نان خواردن و زور پيکه‌نين. عاجز گوتی: ئیوه له کاتی‌کدا هاتن که کاتی چیش لێنان نه‌بوو مه‌لاژنیش به‌و کاته درهنگه ئه‌زیه‌ت ناده‌م، به‌لام والله به‌یانی تا نانی نیوه‌رو نه‌خۆن ئیزنتان ناده‌م و حیوانه‌کی سه‌رده‌بهرم، پيکه‌وه ده‌یخوین إنشاء الله . جا ئه‌وانیش مانه‌وه.

جی ئامارەپێکردنە، عاجز و میوانەکانی ھاورپی، زۆر جار لە نیو ھۆیاندا دەیانگیرایەو و دەیانگوت: واللہ ئەو تام و چێژە لەو نان و پیاز و ماستاوەمان کرد، تا ئێستا لە هیچ خواردنی کێمان نەکردوو، ھەر ھەزمان دەکرد زیاتر بخۆین، شەو ھەکش لەبیر ناھەین، کە شەویکی زۆر ھۆش و بە بەرھەکت بوو.

ناوی به شیک له هاوریکانی عاجز :

به پیوستم زانی ناوی هه نډیک له هاوریکانی (عاجز) بنووسم، له مامۆستا یانی
 ئایینی کوردستان، تا ئهوان و جگه لهوانیش له بیر نه کرین و بیبهش نه بن له
 دوای خێرو تا بزاندیته گهلی کوردی موسلمان له یهك سهردهمدا چه نډین
 زانای ئایینی ناوداری هه بووه و تا ههولیش بدریته زانای خواناس و راسته قینه
 زیاتر دروست بیته. داوای لیبوردنیش ده کهم که ناکرێ لێره دا ناوی زیاتر
 بنووسم.

مامۆستا مهلا عبدالله سیبهردانی، مامۆستا مهلا فائز، مامۆستا قاضی
 رهشاد موفتی، مامۆستا مهلا عهلی شیخی چۆلی، مامۆستا سهیدا مهلا
 احمد الامام ئاکرهیی، مامۆستا مهلا عبدالمجید گراوی، مامۆستا مهلا
 صالح کۆزه پانکهیی، مامۆستا مهلا محمد هه رتهلی، مامۆستا مهلا مصطفی
 قه راسنجهیی، مامۆستا مهلا عبدالکریم باوکی شیخ عبدالرحمن ی ئازادی،
 مامۆستا مهلا عبدالکریمی موده ریس/ بیاره، مامۆستا مهلا شیخ محی الدین
 زیخانی، مامۆستا مهلا شیخ مصطفی نه قشبه نډی - ههولیر، مامۆستا مهلا شیخ
 ئه حمه د زیخانی، مامۆستا مهلا شیخ عوسمان زیخانی، مامۆستا مهلا طاهر -
 ئیسکان، مامۆستا مهلا ئه سعده ئیسماعیل کونه گورگی، مامۆستا مهلا شیخ
 عمر بالیسانی، مامۆستا مهلا شیخ محمد بالیسانی، مامۆستا مهلا شیخ کاکه
 ههولیر، مامۆستا مهلا شیخ مصطفی باقلانی - رانیه، مامۆستا مهلا عبدالله
 فه رهادی، مامۆستا مهلا بهاء الدین خه تی، مامۆستا مهلا سهید عهزیز،
 مامۆستا مهلا عبدالکریم ئه وقاف، مامۆستا مهلا محمد به رزنجی پیرداودی،
 مامۆستا مهلا عبدالله گرده سۆری، مامۆستا مهلا شه ریف خانه قا، مامۆستا
 مهلا مصطفی زهلمی، مامۆستا مهلا محمدی بنه صلاوه، مامۆستا مهلا عومه ر
 کهوری، مامۆستا مهلا ره سول مه له کان، مامۆستا مهلا قادر گو مه سپانی،
 مامۆستا مهلا ئه حمه د گرد عازه بانێ، مامۆستا مهلا سه عید زه مزه موکی،
 مامۆستا مهلا ئه حمه دی باداوه، مامۆستا مهلا شیخ محی الدین - ههولیر،

ماموستا مه لاسه عیدی وهرهیی، ماموستا مه لاسلیمان دیربروشه، ماموستا
 مه لاصدیق نوغهرانی، ماموستا مه لاعبدالرحمن هه مزه کۆر، ماموستا مه لاتهیپ
 به حرکهیی، ماموستا مه لاعبدالمجید شیخ الله، ماموستا مه لامه سعود گهردی،
 ماموستا مه لا ابراهیم بیرویهیی، ماموستا مه لا سلام بیتواتهیی، ماموستا مه لا
 مصطفی هیرانی، ماموستا مه لا قادر بالیسانی، ماموستا مه لاحمدامین وهرتی،
 ماموستا مه لاعبدالرحمن وهرتی، ماموستا مه لاوهیسی گرتکی، ماموستا
 مه لایسماعیل گوپری، ماموستا مه لاعبدالواحد باوکی ماموستا عبدالکریم
 قیبله راست، ماموستا مه لامحمدی عهلیاوه، ماموستا مه لامه مدوح پرواندوزی
 / مزووری، ماموستا مه لاحمدامین پرواندوزی، ماموستا مه لا شیخ عبدالله
 وهرتی، ماموستا مه لا محمد سه رهش - قازبه گیانی، ماموستا مه لایبراهیم
 ماوههرانی، ماموستا مه لائه حمه د باتاسی، ماموستا مه لاعبدالرحمن قازی -
 شه قلاوه، ماموستا مه لائه حمه د سه رگردی - شه قلاوه، ماموستا مه لا خلیل
 - موخلیص، ماموستا مه لاصالح هه له بجهیی، ماموستا مه لاعوسمان
 عه بدولعهزیز هه له بجهیی، ماموستا مه لاعهلی هه له بجهیی، ماموستا
 مه لاتهیپ چه مچه مالی، ماموستا مه لا شیخ محمد به رزنجی شانه دهری،
 ماموستا مه لا شیخ عوسمان بیارهیی سیراج الدین، ماموستا مه لاعبدالرحیم
 سلیمانی، ماموستا مه لاعبدالمجید قوتب که رکوک، ماموستا مه لاعبدالله
 رحیماو - که رکوک، ماموستا مه لاعومه ر دیبه گهیی، ماموستا مه لامحمد
 صالح دیبه گهیی، ماموستا مه لا محمد گرتکی، ماموستا مه لا شیخ نه حمه د
 نه قشبه ندی - که رکوک، ماموستا مه لاعهزیز هیرانی، ماموستا کاک مه لاعهلی
 هیرانی، ماموستا مه لا قادری گه لالی / سکتانی، ماموستا مه لامحمد هه رهش،
 ماموستا مه لا قادر ناو بهر گهیی، ماموستا مه لایسماعیل پیرزینی، ماموستا
 مه لا ابوبکری مزگهوتی محمود علاف، ماموستا مه لا عبدالله ی قه لات
 ماموستا مه لاره سول براغ، ماموستا مه لاشه فیع دیلیزی، ماموستا مه لا عوسمان
 یابه / سمایلاوه، ماموستا مه لایسماعیل نانه کهلی، ماموستا مه لا طه - کۆری،
 ماموستا مه لا معصوم - کۆیه، ماموستا مه لا محمد بهاء الدین خور مالی، ماموستا
 مه لا علاء الدین سوجادی، ماموستا مه لامحمدی خال .

به شیک له هه لویسته کانی (عاجز) :

عاجز زانییه کی به جورته و بلیمهت بووه، هه رگیز له هیچ که شیک ناحه قی قبول نه کردووه، زور به هه بیته و به ویقار و ههستیاری بووه، هه ر بویه ش خه لکی زور شهرمیان لی کردووه و ریژیان لیگرتووه. به رده وام به رامبه ر سته م و نادادیه کانی ده سه لاتداران و دیکتاتور هه کانی سه رده م قسه ی حه قی کردووه و به هه لویسته بووه، نه گه رچی باجیشی له سه ر قسه کانی دایته. لی رده ا که میک له هه لویسته کانی ده خه یه روو.

کاتی کۆنگره ی ئیسلامی (المؤتمر الاسلامی) له شاری به غدا به ستره به ئاماده بوونی زیاتر له (۶۰۰) مو فتی و زانی ئایینی عیراق و ولاتی ئیسلامی به ئاماده بوونی نوینه ری سه روک کۆماری ئه وسای عیراق (عبدالسلام عارف) بو ئه وه ی زانیان فتوایه ک بدن که (کورد) کافره و خوین و سه رومالیان حه لاله، مه به ست ئه و کوردانه ی له ده ره وه خه بات ده که ن. کاتی کۆنگره ده ستی ده کات سه ره تا سه روکی کۆنگره وته یه ک پێشکه ش ده کات که هه موو قسه کانی هیرش و قسه ی ناره وا و هه ره شه بوون له کوردو خه باتگی ره کانی، ده یویست به مه فشار بخاته سه ر زاناکان که فه توایه ک له دژی کورد بدن. عاجزیش وه ک نوینه ری کی زانیانی ئایینی کوردستان به شداری له م کۆنگره یه ده کات و له جیاتی نوینه ره کانی تریش وته ی هه بووه، به لام پێش ئه وه ی کاتی وته که ی بیت له و کاته ی سه روکی کۆنگره که قسه ی ده کرد به هو ی ئه وه ی زور زیاده رو یی له قسه کانی ده کات به رامبه ر کورد غیره ت و عیزه تی عاجز دیته جولان و خو ی پیرانا گیر ی و هه لده ستی ته وه به رامبه ر سه روکی کۆنگره به تووره یی و په نجه وه شان دن ولامی ده داته وه و پێی ده لی:

"ئه و قسانه ی تو دوورن له راستی و هیچی وانیه، ئیوه ن بی دینی و بی ره وشیتان هینایه ناو ولاتی ئیمه، ئیوه بوون قه ومییته و نه ته وه په رستیتان هینایه ناو ئیمه، ئیوه بوون شه ر و کوشتارتان تووشی ئیمه کرد. ئیوه ن فه رمان و پیلانه کانی کافر و زله یزه کان له ولات جی به جی ده که ن."

ههروهه ها گوتی: کورد گهلیکی موسلمان و ستهم لیکراو و ماف خوراوه،
ئه گهر ئیوه راست دهکهن و خوتان به موسلمان دادهنین با فهتوایه کی جیهادی
دهربکهین دژی ستهمکار و داگیرکهرهکان، به تایبهتی ئه و جولهکانه ی که
قودسی پیروزیان داگیرکردوه، با نازادی بکهینهوه، ههروهه ک چون ئیمه ی کورد
نازادمان کرد له سهردهستی (سهلاحه دینی ئه یوبی).

عاجز توانی به به لگهوه قهناعهت به زانایانی کۆنگره که بینێ که ئهم جوړه
فهتوایانه نه دهن و توانی به سهر کۆنگره که زال بی و فهشهل به و کۆنگره یه
بهینێ. بویه سهرۆکی کۆنگره که زۆر تووره دهبی و داوای دهستگیرکردنی
(عاجز) دهکات، به لام به ههولی موفتی و زاناکان که گوتیان یان ئیمهش دهبی
بگیرین یان نابێ ئهم زانایه بگیری، بویه وازی لی دینن.

ههر لهم کۆنگره یه ناوبراو چه ندين دانیشتنی جیا جیای کرد له گه ل موفتی
و زاناکانی ولاتانی ئیسلامی به تایبهتی له گه ل موفتی دیاری ولاتی میصر
و موفتی ئوردن، موفتی ئوردن گریاوه که (عاجز) قسه ی بو کردوه.

پاشان له سهر داوای سهرۆکی عیراق (عبدالسلام عارف) هه موو موفتی
زاناکان چوون بو (کۆشکی کۆماری) سهرۆکی کۆنگره که به عبدالسلام عارفی
گوت: ئهمه بوو که فهشه لی به کۆنگره که هیئا، عبدالسلام عارف زۆر تووره بوو
و دهم و چاوی گرژبوو و به ساردی دهستی خوی هیئا بو تهوقه کردن له گه ل
(عاجز) به لام عاجز دهست و بازووی به هیژ بووه دهستی عبدالسلام عارف ی
گرت و بهری نه دا، زۆر بویرانه پیی گوت: بو خاتری خوا وازیینن، له و شهر
و کوشتار و ئاژاوه یه، میللهتتان فهوتاند، مالی خه لکتان کاول کرد، چه ندين
خه لکتان به ناههق کوشت، چه ندين ژنتان بیوه ژن کرد، چه ندين مندالتان بی
باوک کرد. خوشتان له و کۆشکانه داده نیشن و به ئاره زووی خوتان راده بوینن،
باش بزائن له بهردهم خوای گه و ره بهرپرسیار دهبن، ئیتر به سه له خوا بترسن!
چاره سه ری ئهم فیتنه یه و ئهم موصیبه ته بکه ن.

ئینجا عاجز دهستی بهر نه دا، بهم قسانه عبدالسلام عارف زیاتر تووره دهییت و
دهلی: ئهم موصیبه ته دهبی تۆش بگریته وه و له سهرت ناچیت.

به لام موفتی و زاناکان هه مان هه لۆیستی پیشویان نیشاندا، که گوتیان یان دهبی ئیمهش بگیری، یان نابیی ئه مان زانیه بگیری، بویه به پشتیوانی خوا و پاشان ئه مان زانیانه (عاجز) رزگاری دهبی و به سه ره رزی ده گه رپته وه کوردستان بو شاری هه ولیر. زانیانی ئایینی و پیاوماقولان پیشوازییه کی گهرم له عاجز ده کهن و سوپاسی ئه مان هه لۆیسته جوانه ی ده کهن، ههروه ها چه ند سوپاسنامه یه کی پی ئه گات له لایه ن که سایه تی و سه رکرده کانی کورد.

یه کیکی تر له هه لۆیسته کانی عاجز دوا ی نه مانی عبدالسلام عارف، برا که ی عبدالرحمن عارف بوو به سه روکی عیراق، که ده ست کرا به وتووێژ له نیوان حکومه تی عیراق و کوردستان. عبدالرحمن عارف هات بو هه ولیر و له گه ل پیاوماقول و زانیانی ئایینی کو بوویه وه، عاجز چوو له له لای دانیش و دهستی کرد به قسه کردن هه ندی له قسه کانی ئه وه بوو که گوتی: ئیمه و ئیوه موسلمانین، هیچمان نکولیمان له ئیسلام نه کردوه، چاره سه ری هه موو کیشه کان له به رنامه ی ئیسلام دایه، سته م مه کهن و مافی خه لک بدن، دادپه روه ربن و جیاوازی نه کهن له نیوان عه ره ب و قه ومه کانی تر. ئیمه له یه ک ولات ئه ژین له پیناو چی و له سه ر چی دووژمنایه تی یه کتر بکهین، یه کتر ئازار به دین؟!

عبدالرحمن عارف قسه کانی عاجزی پی خوشدهبی و پی سه رسام بووه به دیتن و قسه ره وانی که چو ن توانی به بی ترس له به رامبه ر سه روکی ولات قسه بکات، بویه سه روک کو مار به عاجز ده لی: به پشتیوانی خوا دریغی ناکهین، له کاره کانمان.

یه کیکی تر له هه لۆیسته کانی (عاجز) کاتی وتاری ههینی له شاری چه مچه مال ده خوینده وه، که باسی تاوانی زیناکردن و سزا و کیشه و ده رد و نه خوشیه کانی ده کات، که سیکی کاربه ده ست و ناسرا و نه زان، که له ناو حه ره می مزگه وت بووه، له وتاره که هه لده ستیته وه و به (عاجز) ده لی: مه لا ئه و قسانه ی تو وانیه، خو م شاره زاییه کی زور چاکم هه یه له ئیسلام، چه ند قسه یه کی ناشیرین و نابه جیی کرد، عاجزیش پی ده لی: دانیشه ته و به بکه و شه هاده بیته وه ته ویش هه ر سوربوو له سه ر قسه کانی، بویه عاجز لاقیتته (مایک) ی به رده م خو ی بو ده هاویتی و له سه ر مینه به ر

دیتە خوارەو و دەچیت بۆ لیدانی ئەو کەسە، بەلام خەلك دەكەویتە نیوانیان.

یەکیکی تر لە هەلۆیستەکانی (عاجز) گەورە پیاویکی حکومەت هاتبوو بۆ شاری هەولێر، لە پارێزگا لە دواى زانایانی ئایینی و کەسایەتییەکانیان نارد کە لە گەلیان کۆبیستەو، عاجزیش چوو بۆ ئەو، بەلام پێش ئەو بەچیتە ژوورەو کەسیکی لە خۆ بایی و ناسراو ویستی بە پێش (عاجز) بکەویت بۆ ژوورەکە، هەرکە پێی هاویشتە ژوورەو، عاجز پێی لەسەر پێی ئەو دائەنێ و پێی دەلێ وەرە دواوە!

کەسە کەش دەلێ: نازانی من کیم؟! من فلان کەسم.

عاجزیش دەلێ تۆ نازانی من کیم؟! ئەم میژەرەى سەرم نابینی؟! من میراتگری پیغەمبەرم (صلی اللہ علیہ وسلم) بزانی من مۆتەکەبیر نیم بەلام دەبیت پێزی مامۆستایانی ئایینی بگیری.

مامۆستا (عاجز) چەند جارێک لە لایەن هیژە ئەمنیەکان گیراوە و ئازار و ئەشکەنجە دراوە، هەولێ تیرۆرکردن و لە سیدارەدانیشی بۆ دراوە، دیارە ئەمانەش هەمووی لەسەر ئەو کە تەنیا حەقی گوتوو و پەیامی خواى گەورە زۆر بە جوانی پوونکردوو و داواى مافی ماف خوراوانی کردوو.

لەسالانی کۆتایی پەنجاکان و سەرەتای شەستەکان، لەلایەن دەسەلاتداران و نوکەرانی پڕییمی عێراق لە چەمچەمال، چەندین جار گیراوە و ئەزیەت و ئازار دراوە، هەروەها پەوانەى کەرکوکیان کردوو و لە سیدارە پزگاری بوو. هەندێ لە کتیبە گرینگەکانی لە نیو فەرمانگەى ئەمنی کەرکوک لەبەردەمی عاجز سووتاندووین، جگە لە هەولێ پیلاننان بۆ لە ناو بردن و تیرۆرکردنی (عاجز) کە پێشتر هەوالی بۆ دەهات و وریای خۆی دەبوو. پڕۆژیکیان هیژە ئەمنیەکان لە چەمچەمال هەلدەکوتنە سەر مالی بۆ دەسگیرکردنی بەلام عاجز لە مال ناییت، دواى ئەو مالهە کەى هەموو دەشکنن، پالێک بە دایکی (عاجز) دەدەن بەرى دەدەنەو، هەر بە هۆی ئەم ئازارەو چەند پڕۆژیک ژیا و کۆچی دواى کرد. دواى پیلانیکی زۆر بۆ عاجز، بەلام لە هەر هەموو ئەمانە بە یارمەتی خوا و هاویری دلسۆزەکانی پزگاری ئەبیت. جیگەى ئاماژە پێدانه (عاجز) تا مردیش بۆ بەرگری کردن لە خۆی دەمانچەى هەموو کات پێ بوو.

کۆچمه دوايه عاجز

دواى خزمهتێكى زۆرى عاجز به ئىسلام و موسلمانان، ههول و ماندوووبوونێكى بهردهوام بۆ داواکردنى مافى پهواى كورد. سه‌ره‌نجام له كاتى وتارخويندنه‌وه‌ى ههينى له مزگه‌وته‌كه‌ى خۆى (حاجى به‌كر زيرنگر) له ئيسكان، كه بابته‌ى وتاره‌كه‌ى به ناوى (خطبة الوداع) وتارى مالتاوايى پيغه‌مبهر (صلى الله عليه وسلم) بووه، دياره وتاره‌كه زۆر كارى تيده‌كات، هه‌روه‌ها عاجز ناسرابوو كه زۆر عاشقى پيغه‌مبهر بووه، هه‌ر له كاتى وتاره‌كه بارى ته‌ندروستى تيكه‌ده‌چي‌ت و به خه‌لك ده‌لي‌ت: موسلمانان ته‌ندروستيم تيك‌چووه، توانام نه‌ما وتاره‌كه ته‌واو بكهم، پشتيوان به خوا ئه‌گه‌ر بمينم له وتارى داها‌توو بابته‌كه ته‌واو ده‌كه‌م، ئينجا دانىشت، دوو كه‌س ده‌چن بۆ سه‌ر مينبه‌ر ده‌ستى ده‌گرن و ده‌يهيننه خواره‌وه.

مامۆستايه‌كى تر به‌ناوى مامۆستا مه‌لا ئيسماعيل گو‌يرى وتار و نو‌يزه‌كه ته‌واو ده‌كات. دواتر عاجز ده‌به‌ن بۆ نه‌خۆشخانه‌ى كو‌مارى به‌شى تايبه‌تى مامۆستايان له هه‌ولير، دواى ئه‌وه‌ى دكتۆره‌كان پشكنينى بۆ ده‌كه‌ن پيى ده‌لين: سوپاس بۆ خوا هيچ نه‌خۆشيه‌كت نيه‌، وتاره‌كه كارى تيك‌ردووى و بيه‌يزى كردووى، زۆر ماندوووشى پيوستت به‌ پشوودانه و بۆيه پيوسته بمينيه‌وه له نه‌خۆشخانه.

دواى چه‌ند رۆژ ده‌به‌ن بۆ نه‌خۆشخانه‌ى كو‌مارى له شارى موصل، به‌ هاو‌پييه‌تى هه‌ريه‌ك له مامۆستايان (سه‌يدا مه‌لا أحمد الامام ئاكره‌يى و مامۆستا مه‌لا عه‌لى شي‌خى چۆلى و مامۆستا مه‌لا فائز و مامۆستا مه‌لا شي‌خ عبدالله زيخانى و مه‌لا سه‌يد محمدامينى براى و مام حاجى به‌كر

زېږنگر و كورېكى) له وېش چەند هاوړپييه كى له ماموستانيانى ئايينى شارى موصل له گهلى بوون، دكتوره كان گرنگى زوربان به نه خوښى عاجز داوه، به لام له دووهم شهوى مانه وهى له نه خوښخانه نه جمل ماوهى زياترى نادا، شهوى ۱۹۶۷/۵/۲ ز بو دواچار چاو ليكدهنى و مالتاوايى له ژيان و دوستانى دهكات. (عاجز) كه ميك پيش وه فاتكردنى به براكهى دهلى من توژيك دهنوم نه گهر نرك نه بې چا ئاماده بكه له گهل ههندي (خاص)م بو بينه، دواى نه وهى دهخه وي و چا و خاصى بو ئاماده دهكهن، بانگى دهكهن به لام (عاجز) وه لامى نه بو، كه بانگى دكتور دهكهن و پشكنينى بو دهكات دهلى: (إنا لله و إنا إليه راجعون) شيخ وه فاتى كردووه.

جېگهى ئاماره بو كردنه پيش وه فاتكردنى، رپوژيكيان (عاجز) له گهل خيزان و منداله كانى له ماله وه داده نيشيت و دهليت: "به خوا موويه كم له ريش سپى بووه، نه مهش نيشانهى نزيكبوونه وهى مهرگمه".

هاوړپيكانى، تهرمه كهى عاجز دهبن بو مزگه تى (نبى يونس) (عليه السلام) له شارى (موصل) ههر له وي شوشتيان و كفنيان كرد و به ئاماده بوونى به شيك له ماموستانيانى ئايينى شارى ههولير و موصل و ههنديك له خهلكى تر نوژرى جهنازيان له سهر كرد. دواتر تهرمه كه ده گوازنه وه بو زيډى خوى شارى ههولير، دواى نه وهى خهلكى ههولير ههوالى كوچى دوايى عاجز دهزانن سهرتاپا ههولير خهم و پرسه بالى به سهردا دهكيشى، هاتووچوى ناوشار زور كه م و كز دهبيت، زوربهى دوكانه كان داخراوون و زوربهى خهلكى وازيان له كاره كانيان هينابوو. خهلكيكى زور له ههموو چين و توژه كان ئامادهى به خاكسپاردنى بوون.

به هوى نهو خوشه ويستيه زورهى كه خهلكى ههولير به رامبه ر به (عاجز) ههيانبوو، سى گورپيان بو ليدابوو، يه كيكيان ههوليرپيه كان له (شيخي چولى) و دووهميان خزمه كانى له (گورستانى سهد مه عروف) كه له ته نيشت باوكى خوى بوو، سييه ميان خاوهن مزگه وته كه له ته نيشت مزگه وته كهى. دهبيت

مشتومر له نیوان خەلکی ئاخۆ له کام گۆرستان بینێژن، بەلام (حاجی بەکر زیڕنگر) خاوەنی مزگەوت گوتی قبوڵی ناکەم له هیچ شوینیکی بنیتریت تەنیا دەبی له گۆرستانی تایبەتی خۆم بینێژن، چونکە مامۆستا خۆشەویستەری کەس و هاوڕێم بوو، نابێ بە مردوویش لێم دوورکەوێتەوه. ئینجا هەوالیان دا بە جەنابی شیخ مصطفی نەقشبەندی کە ئامادەبوو لەوێ فەرمووی دەبی پرس بە کەسە نزیکەکانی بکەن، دواي پرس کردن بە کەس و کاری کە گوتیان له قسەي مام حاجی بەکر دەرناچین، له گۆرستانی (حاجی بەکر زیڕنگر) بەخاکی دەسپێرن.

جیگەي ئاماژە پێکردنە له دووهم پۆژی پرسەکەي، حاجی بەکر زیڕنگر و خەلکی گەرەك و مامۆستایانی ئایینی بە تایبەتی جەنابی قازی رەشاد موفتی بریاریاندا کە کۆرە گەورەکەي عاجز له شوینی باوکی بکریت بە پیشوێژ و وتارخوین.

له دوا پۆژی پرسەکەدا له سەر داوای جەنابی قازی رەشاد موفتی سەرۆکی ئەنجومەنی زانستی (سەید محمد) کۆرە گەورەي عاجز پیشوێژی عەسریان بو دەکات کە تەمەنی نزیکەي ۱۷ سالان بوو، دواي تەواوبوونی نوێژەکە جەنابی قازی له نیو خەلکی هەڵدەستیتەوه و دەلی: بەراستی سەید محمد پیشوێژییەکی زۆر پێک و جوان و شەرعی کرد، شایەنی ئەوەیە کە له جیگای باوکی دابدریتەوه. دواتر دەسکرا بە خوێندنەوهي چەند ئایەتیکی له قورئانی پیرۆز، لەلایەن جەنابی (مامۆستا مەلا شەریفی خانەقا) دواتر جەنابی (مامۆستا مەلا عەلی شیخی چۆلی) وتاری بنەمالەي پیشکەش کرد کە تییدا سوپاسی بنەمالەي خوالیخۆشبوو (عاجز)ی راگەیاندا بە هەموو بەشداربووانی مەراسیمی پرسەکە له ناووەي کوردستان و پارێزگاکانی تری عێراق. پاشان جەنابی (قازی رەشاد موفتی) سەرۆکی ئەنجومەنی زانستی وتاریکی پیشکەش کرد و گوتی: ئێمە له ئەنجومەنی زانستی له گەل سەرۆکی دیوانی ئەوقاف جەنابی (سامی باش عالم) بریارماندا کە بەرپێژ (مەلا سەید محمد مەلا سەید عبدالله بەرزنجی) له جیگای باوکی دابنێنەوه بە پیشوێژ و وتارخوین. دواتر

جهنابی (شیخ مصطفی نه‌قشبه‌ندی) میژهری خسته سهر، ئینجا چند پارچه شعریک خویندرایه‌وه له‌لایهن جهنابی (ماموستا مه‌لا‌عبدالمجیدی شیخ الله)، دواتر قه‌صیده‌ی بوردی (مولای صل) خویندرایه‌وه، دواتر به‌زیکری (لا‌إله‌الا‌الله) له‌لایهن شیخ و ده‌رویشانی ته‌ریقه‌تی قادری و نه‌قشبه‌ندی کوتایی به‌مه‌راسیمه‌که‌هات.

شایانی باسه (سامی باش عالم) سه‌روکی دیوانی ئه‌وقاف له‌به‌غدا، که‌ئاماده‌بوو له‌گه‌ل چند ماموستایه‌کی ئایینی شاری به‌غدا، له‌دوا‌روژی پرسه‌که‌ی عاجز له‌شاری هه‌ولیر، گوتی: زۆر عاجزو غه‌مبار بووم به‌وه‌فاتکردنی ماموستا مه‌لا‌سه‌ید عبدالله (عاجز) خه‌ساره‌تیکی زۆر گه‌وره‌مان لی‌که‌وت (موت‌العالم‌موت‌العالم) (انا‌لله‌وانا‌لیه‌راجعون) به‌لام دل‌یشم خوش‌بوو به‌وه‌ی که‌سه‌ید محمد کوره‌گه‌وره‌ی مه‌رحوم له‌جی‌گای باوکی داندراوه. هه‌روه‌ها گوتی: با‌سه‌ید محمد بچ‌ته‌مه‌درسه‌ی دینی ئه‌وقاف و پاش ده‌وامی مه‌درسه‌ش بچ‌ته‌لای ماموستایه‌ک بو‌خویندنی زانسته شه‌رعیه‌کان و ته‌واوکردنی مه‌نه‌جی فه‌قییه‌تی.

به‌ل‌ی سه‌ید محمد که‌ئه‌وکات پۆلی ده‌یه‌م بوو له‌قوتابخانه، جا‌خوی نه‌قلی مه‌درسه‌ی دینی ئه‌وقاف کرد له‌مزگه‌وتی (حاجی قادر ده‌باغ) له‌خزمه‌ت زانای گه‌وره‌ی کورد (ماموستا مه‌لا‌فائز مه‌لا‌عبدالله بی‌تواته‌یی) دوا‌ی ته‌واوکردنی چوو ده‌وره‌ی دینی ئه‌وقاف له‌شاری (به‌غدا) له‌سالی ۱۹۷۱-۱۹۷۲ ز بر‌وانامه‌ی (دبلۆم) وه‌رده‌گری‌ت، له‌روژی ۱۷/۱۰/۱۹۷۳ ز له‌شارۆچکه‌ی (شه‌قلاوه)، وه‌ک به‌پ‌یوه‌به‌ری قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی ئیسلامی داده‌مه‌زرئ، له‌هه‌مان کاتیشدا چند سالی‌ک وتارییژ بووه. دوا‌ی حه‌وت سال گواستراوه‌ته‌وه بو‌قوتابخانه‌ی خالد بن الولیدی ئیسلامی له‌شاری هه‌ولیر و ده‌بیته‌وتارییژیش له‌مزگه‌وتی ره‌شاد نه‌جار، پاشان به‌هوی دوعانه‌کردنی بو‌سه‌روکی عی‌راق له‌وتاردان قه‌ده‌غه‌ی ده‌که‌ن، تا‌ئه‌وکاته‌ی که‌خوی و (مام‌حاجی قه‌ره‌نی به‌زاز) له‌سالی (۱۹۸۶) ز مزگه‌وتیان دروست‌کرد به‌ناوی (مزگه‌وتی حاجی قه‌ره‌نی)، دوا‌ی ئه‌وه‌ی دوو سال و هه‌ندی له‌م

مزگه‌وته وتار ددهات به‌هوی باسکردنی سته‌م و تاوانه‌کانی پژی‌می به‌عس
به‌رامبه‌ر به‌گه‌لی کورد هر له کیمیا‌باران و ئه‌نفال و کوشتن و ویرانکردنی
گونه‌کان دووباره له وتاردان قه‌ده‌غه ده‌کریت و له گیران رزگاری ده‌بی.

دوای راپه‌رینی به‌هاری (۱۹۹۱) ز ده‌گه‌پیتیه‌وه وتاردان بۆ مزگه‌وتی
(حاجی قه‌روک) دواتر بۆ مزگه‌وتی (حاجی خدر)، یه‌کیک بووه له وتارییه‌ره
ناسراوه‌کانی شاری هه‌ولیر، به‌لام به‌هوی نه‌خۆشی له دووهم شه‌وی مانه‌وه‌ی له
نه‌خۆشخانه له شه‌وی ۲۰۱۳/۱۱/۱۳ ز مائاوا‌یی یه‌کجاری له دوونی‌او دۆستانی
ده‌کات. هه‌زاران ره‌حمه‌ت له (عاجز) و (مامۆستا مه‌لا سه‌ید محمد به‌رزنجی)
کورپی، خوای گه‌وره‌ لیان خۆشبی‌ت و به‌ به‌هه‌شتی فیرده‌وسی‌ان شاد بکات و
له‌ ئیمه‌و تی‌کرای موسلمانانیش خۆشی‌ت.

زانای کورد (سه‌یدا مه‌لا أحمد الامام ئاکره‌یی) پێشنویژ و وتارخوین و
مدرس له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی ئاکری ئه‌م پارچه‌ شیعره‌ داده‌نی به‌ بۆنه‌ی
وه‌فاتکردنی خۆشه‌ویست‌ترین هاو‌پیی خۆی (عاجز) که ده‌فه‌رمو‌یت:

مرثیه‌ الأستاذ الفاضل المرحوم الحاج ملا سيد عبدالله البرزنجی (عاجز) الذي توفي في
مستشفى الموصل غفرالله له ولا تحرمنا أجره يا مجيب السائلين ولا تفتنا بعده.

خطب جلیل حلّ یا للآزبِل

بنعی عبدالله نسل المرسل

كان الحسيني إماماً و خطيباً للواء

في جامع بناه بكرّ بالطراز الأجل

كذا مدرساً لدين جدّه

من قبل الأوقاف تدریساً بالوجه الأكمل

يدعو الى التوحيد والفضائل

ولم يزل محذراً للإلحاد والردائل

إغفر له اللهم واشكر جهده
 بجاه جدّه والآل الكمّل
 اللهم وفق شبّه محمداً
 واجعله خير خلف للراحل
 كذا شقيقه ومن يعينهم
 لا سيما من حاج بكر الصائغ المبجل
 والد صديق حسام و صلاح
 احفظهموا يا ربّ والطف بالفضل الأشمل
 أكرم بهم يا ربّ يا لِّلْعَجَب
 من بذلهم دمائهم للعالم المفضل
 قبيل ما نادى إليه ربّه
 في حين كان راقداً في الموصل
 أرخ وفاة السيّد بما يلي
 (فأبّك القضاء نحبّه في الموصل) ١٣٨٧ هجري
 يا أحمد غير التسلى والرضا لن ينفعك
 رجّع يعوضك الإله بالجزاء الأجل

الحاج ملا أحمد الإمام
 إمام و خطيب و مدرس جامع الكبير في (عقرة - ناكري) ١٩٦٧م.

عاجز و نازناوی شیعر

شاعیر نازناوی (عاجز)ی هه‌ل‌ب‌ژاردوو و له یه‌ك شیعریش (دل‌خ‌وش) ی هه‌ل‌ب‌ژاردوو و پاشگری (حسینی) و (به‌رزنجی) و (المدرس)ی له دوای ناوه‌که‌ی خۆی زیاد‌کردوو، چونکه:

(عاجز): عاجزه و غه‌مباره تا ده‌گاته خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خودا (صلی الله علیه وسلم) و به دیداری ئه‌و شاد ده‌بیت، له‌به‌ر عیشق و زی‌ده خۆشه‌ویستی ئه‌و، هه‌ر بۆیه زۆربه‌ی شیعره‌کانی بۆ خۆشه‌ویستی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) داناوه.

(حسینی): به پێی ره‌چه‌له‌کی سه‌یده‌کان ده‌چیت‌ه‌وه سه‌ر ره‌چه‌له‌کی ئیمامی (حسین)ی نه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم).

(به‌رزنجی): یه‌کێ له باپیره گه‌ورانی، که یه‌که‌م که‌س بووه له سه‌یده‌کان مالی هیناوه‌ته گوندی به‌رزنجه و کردویه‌تییه شوینی نیشته‌جی‌بوونی خۆی، به‌ناوی (شیخ سه‌ید عیسای به‌رزنجی) هه‌روه‌ها گۆره‌که‌شی له (به‌رزنجه)یه.

(المدرس): به‌رده‌وام ته‌دریسی کردوو و موده‌ریسیش بووه له قوتابخانه، هه‌روه‌ها باوک و باپیرانی‌شی هه‌ر وابوون.

بهره‌مه‌گانه عاجز

(عاجز) هه‌رچه‌نده ته‌مه‌نیکی کورتی هه‌بووه، به‌لام خاوه‌نی چه‌ندین دانراو بووه، به‌داخه‌وه کاتی عاجز مالی له چه‌مچه‌مال ئه‌بیت داروده‌سته‌ی پ‌ژیمی عی‌راقی ئه‌وکات هه‌لده‌کوته سهر ماله‌که‌ی و عاجز ده‌سگیر ده‌که‌ن و چه‌ندین له کتیه گرینگ و به‌سووده‌کانی له گه‌ل هه‌ندی له دانراوه‌کانی خوی ده‌به‌ن و ده‌یفه‌وتین. ئه‌مانه‌ی خواره‌وش به‌شیکن له‌و بهره‌مانه‌ی که (عاجز) دوا‌ی خوی بۆمانی جیه‌یشتووه، که جگه له (دیوانی عاجز) هیچ کتیه‌کی تری به چاپ نه‌گه‌یشتووه، به‌یارمه‌تی و پشتیوانی خوی گه‌وره، هه‌موو بهره‌مه‌کانی تری عاجز به چاپ ده‌گه‌یه‌نین.

١- الزهرة النضرة في السيرة النبوية العطرة: که ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) له سالی ١٣٨٥هـ - ١٩٦٥م له هه‌ولێر دایناوه که ئه‌وکات مه‌نه‌ج بووه له مه‌درسه‌ی دینی ئه‌وقاف .

٢- الروض الفسیح تخمیس بُردة المدیح: له سالی ١٣٧١هـ - ١٩٥١م له شاویس دایناوه.

٣- دیوان الخطب المنبرية العصرية، باللغة العربية.

٤- ضیافة الأمراء: له سالی ١٣٧٣هـ - ١٩٥٤م له شاویس دایناوه.

٥- مواهب الرحمان، لإمام أو خطیب یجری علیه الامتحان، له سالی ١٣٧٤هـ - ١٩٥٥م له خورمال دایناوه.

۶- کشف الأستار لدقائق الأنظار.

۷- رسالة في الرد على الذين يعترضون على الاسلام، الجهلة بالرقية الواقعة فيه: له سالی ۱۹۵۶م له خورمال دایناوه .

۸- شرح القزلیجات علی تصریف ملا علی المرحوم .

۹- شرح لحواشی ملا عبدالرحمن الپینجوینی علی الرسالة الآدابیه لملا إسماعیل الگلنبوی، علیهم رحمة الملك المنجی.

۱۰- حج نامهی کوردی به کورتی، له سالی ۱۹۶۲م له چه مچه مال دایناوه.

۱۱- دیوانی عاجز به کوردی و عهره بی: له سالی ۱۹۸۶م چاپی یه که می کراوه له به غدا .

شاعیرمان شیعی زۆر نه نووسیوه و هه ندی له شیعره کانی شی ديار نه ماوه، ئەمەش دەگەریتەوه بۆ چه ند هۆیه ک:

فەوتانەن و سوتانەن هه ندی له شیعره کانی به تایبه تی شیعی نیشتمانی و فارسی و هه ندی له دانراوه کانی تری به دهستی رژی می ئەوسای عیّراق. ههروه ها ده رفەت و کاتی زۆر که م بووه بۆ شیعرنووسین، له بهر ته دیریس کردن و مۆتالعه و ته رکە کانی تری، چونکه وهک زانیه ک ژیاوه نهک وهک شاعیرێک.

سهیدا بهرزنجی (نهوهی شاعیر)

ههولێر ۲۰۱۵ ز

چە لەبارەم (عاجز) نووسراوە؟!

هەولئەدەین لەم نووسینە تیشک بخەینە سەر کۆی ئەو نووسینانەی کە لەسەر (عاجز) شاعیر کراون، چ وەک بابەت نووسین لە پڕۆژنامە و گۆڤارەکان چ وەک نووسینەوێ ژيانامە و شیکردنەوێ شیعەرەکانی لە کتیبخانەی کوردی دا. ئەگەرچی پێدەچیت زیاتر لە بارە ئێم شاعیرە نووسرایت بەلام ئێمە تەنیا ئەم چەند سەرچاوەیەمان بۆ مەیسەر بوو.

١- میژووی ئەدەبی کوردی، دوکتۆر مەرف خەزەندەر، لە بەرگی ھەوتەم، بەشی چل و سییەم لە لاپەرە ٦٢٩ بۆ ٦٣٨، بەم شیۆیە باسی عاجزی شاعیر دەکات: سەرەتا وەک ھەر شاعیریکی تر ژياننامەی عاجزی نووسیوە، دواتر شیکاری شیعەرەکانی دەکات بەم شیۆیە خوارەو.

عاجز ھەزی لە خوێندنەوێ شیعری کلاسیکی کوردی بوو، ھەرۆھا بایەخی زۆری بە ئەدەبی میللی سەرزار (فۆلکلۆر) داو، لە ئەنجامی ئەمە گۆییکی نەرمی موسیقی لەلا دروستبوو، بەگشتی بۆ بابەتی شیعری ئایینی و دلداری بەکاری ھێناو.

شیعری عاجز لە ڕووی ڕووخسارەو بریتییه لە پارچە غەزەلی کورت (لیریک) لەسەر بەحری ھەرووز و یەکییتی قافیە و پاش قافیە دامەزراو. شیعری زۆر نییە بۆیە بەشیکی کەمی لە دەنگەکانی ئەلفوویی کوردی و ھەربێ بە کارھێناو، بەم پێیە پاش قافیەشی زۆر نییە. جگە لە غەزەل شیعری بەندی چوارینی و پینجینی و ھەرزووی ھەیه (ا ا ا ب) و (ا ا ا ا ب).

لە شیعری سیلابی خۆمایددا بەزۆری بەندی چوارینی (۱۱ب) بەکارهێناوه،
لە رووی کێشهوه بە گشتی لەسەر کێشی ھەوت برگەیی و ھەشت برگەیی،
رۆشتوو. لە رووی ناوەرۆکەوه شیعری عاجز لە چوارچیۆی دلداری شیۆی
کلاسیکی و ئایینی (مونا جات و نەعتی پیغەمبەر) نەچۆتە دەرەوه. ئەو
تازە بێ لەلای ئەم شاعیرە ئەوێھ قەلبی کێشی شیعری خۆمائی میلی
لە گەل شیعری ئایینی گونجاندوو. بەشیکی زۆر لە شیعەر ئایینیەکانی
لە رووی کێش و قافیە و زمانی شیعرییەوه لەسەر بنچینەی بەیتی ئەدەبی
میلی فۆلکلۆری ھۆنراونەتەوه. ئەمە بۆ ئەو بوو لە ئاھەنگی مەولوودی
پیغەمبەر ئەم شاعرانە لە سەر ئاوازی گۆرانییە میلییەکان بخویندرنەوه، بە
تایبەتی لە ناو کۆمەڵی خەلکی ھەولێر.

عاجز شیعی ہندیٰ لہ شاعیرانی کوردی کردوہ بہ پینج خستہ کی لہ وانہ :
(عاسی، مہ لا شیخ عومہری بالیسانی، راجی، تاہیر بہ گ، وافی)۔

نمونہ‌ی شیعی :

له شيعريکدا عاجز ده لّی:

شۆخه که ی بئی ره حم و ئینصاف قاتیلی جانم وه ره
باعیثی گومراهی شاهو شیخی صه نعانم وه ره
دل هه میشه ئینتزاری لوطف و ئینعامی تووه
دهرده مه ندی قامه تی تۆم چاو به گریانم وه ره
دل وه کو بولبول دهنالی طالیبی ئاوی گو له
هه ره ته تۆی پر شهنگی ژینم ماهی تابانم وه ره
گیان و دل بو تو نه ماوه پر له ئاهو چه سره ته
سینه پر جوش و خرۆشه جانی جانانم وه ره
دائیمه ن وهك صوفی مه جزوبه به عیشقی دولبه ران
تا نه فه وتاوم عه زیزم پیچی فه وتانم وه ره
عاشقی وهك من له بو تو ره حمه ته په یدا بیی

چاوه پئی تۆم زوو له بۆ باغ و گۆستانم وهره
پایزی هیجرانی تۆ وا پهنگی پرووی زهره کردووم
هم له بهر ساردی فیراقت پروو له کێوانم وهره
(عاجزم) پرووحی پهوانم پر له ئیشه جهرگ و دل
تۆی طه بېم زوو له بۆ ده رمانی دهردانم وهره

شعیریکی ئاسایی دلداریه، شاعیر گفتوگۆ له گهڵ دلبه‌ری خوشه‌ویستی ده‌کا، لێی ده‌پاریته‌وه. وشه‌ی (وه‌ره‌)ی کردووه به‌ پاش قافیه، بۆ ئه‌وه‌ی له هه‌موو دێره‌ شعیرێکدا بلێ (وه‌ره‌ تیماری ده‌ردم بکه‌). له‌ لیری که‌ ده‌ هه‌ست به‌ ره‌وانییێک ده‌کری. ئه‌گه‌ر شاعیر وشه‌ی (تووه‌)ی له‌ باتی (تۆیه‌) و هه‌ندی وشه‌ و ته‌عبیری دیکه‌ی له‌م بابه‌ته‌ی به‌کار نه‌هێنایه‌، که‌س نه‌یده‌زانی شاعیر هه‌ولیرییه‌ و دیالێکتی بچووکی شار یا سو‌رانی کرمانجی باشووری زمانی کوردی به‌کاره‌یناوه‌.

له‌ شعیریکی دیکه‌یدا عاجز ده‌لێ:

ئه‌ی سه‌نه‌م تا که‌ی بناڵم من له‌ دووری پئی وو خێ
به‌س به‌ ناحه‌ق پێم نیشان ده‌ غه‌ین و پئی وو بێ وو تێ
غوربه‌ تیش یه‌ك جار وه‌ها زوڵمه‌ له‌ عاشق چاوه‌ که‌م
مروه‌تت بێ پێم بفرموو پئی وو خێ وو میم و تێ
ره‌حه‌مه‌ت وه‌صله‌ له‌ بۆ من ئه‌ی گۆلی باغی ئێره‌م
تۆم به‌سه‌ هه‌تتا له‌ باتی خو‌ری جیم و نوون و تێ
جه‌ننه‌تی من قامه‌تی سه‌روی تووه‌ و گۆلزاره‌ که‌ی
پر له‌ نارنج و لیموویی سین و یێ وو نوون و هێ
سینه‌ پر سۆزه‌ له‌ تاووت وه‌ك سه‌ماوهر وا له‌ جو‌ش
وا نه‌زیک سووتا نه‌ که‌م که‌ ئه‌لف و ئه‌لف و گاف و پئی
ئاگری عیشت له‌ بۆ من ئه‌سته‌مه‌ ئه‌ی دولبه‌رم
زێده‌ گه‌رمه‌ مه‌یلی وه‌صلی خێ و سین و نوون و تێ

حوسنی تو بئ شک گه یشته هدد و میقداری نیصاب
 موسته هه ققم بیته حیصه ی زی وو کاف و ئه لف و تی
 بو زه کاتی باغ و بیستانی جه مالت هاتووم
 نامه وی زیاتر له هه ققی شین و پی وو عهین و یی
 پر خرۆشه دل وه کو بولبول له دهوری غونچه گول
 جاری دل خوش که هه بییم عهین و ئه لف و جیم و زی (عاجز)

عاجز له م لیری که دا خوی خه ریکی گه مه ییکی رهوانیژی کردوو له سه ر
 دهستووری هه ندی له شیعی کلاسیکی کۆن. له نیوه دیڤری دووه می هه موو
 دیڤره کان دهنگ و وینه ی هه ندی له تیپی ئه لفو بیی نووسیوه، له نیوه ی دیڤری
 یه که می هه موو دیڤره کاندایه تیپه کانی کو کردۆتوه و بوون به وشه ی یه که می
 دیڤری دوا ی ئه و، واته دهنگه کانی غهین و پی و بی و تی دهبن به (غربت)
 (غوربهت)، پی و حی و میم و تی دهبن به (رحمت) (رهحمهت)...

شیعریکی میلییانه ی عاجز به م دیڤرانه دهست پی دهکا:

ئه ی گول روخی زیبایی من
 قه د سه روی دل روبایی من
 مه لحه می جان شیفایی من
 جاری نه زه ر که لایی من

* * *

ره حمی بکه به بولبولان
 بو دهفعی ئازاری دلان
 تووی غونچه یی باغی گولان
 لای دلی بی نه وایی من

بەم دێرانه‌ش کۆتایی پێ دینێ:

غەمگین و پر له داغە دڵ
چاو نۆرە بێ لەو باغە گۆل
کە چونکە شەو چراغە شل
گلۆپی کە هەرەبایی من

* * *

جەفا بەسە وەفا بکە
عاجز بە وەصلت شا بکە
لە غەم خۆری رەها بکە
ئەو دڵی موبتەلایی من

ئەم شیعەرە هەشت بر گەییە لە ئەدەبی میللی سەرزاری کوردی یەکیکە لە
کێشەکانی شیعری گۆرانی. عاجز ئەم جۆرە شیعەری تەنیا لە پرووی پوخسارەو
دەستنییشان نەکردوو بە لکو لە پرووی ناوەرۆکیش بو بابەتی شیعری ئایینی
بەکاری هێناوە. ئەم جۆرە شیعرانە ئەوەندە لە ئەدەبی میللییەو نزیکن ئەگەر
ناوی شاعیریان تێدا نەبێ بە گۆرانییەک لە گۆرانییە تازەکان دەژمێرین کە لە
ناو میللەت دروست دەبن و کەس نازانی خاوەنیان کییە!.

شیعری ئایینی (موناجات و نەعت)

عاجز قەسیدەییکی (بەیتیکی) ئایینی درێژ بەم دێرانه دەست پێ دەکا:

ئەو سەبیدی سەرداری من
ئەو مەحەرمی ئەسپاری من
ئەو ئەحمەدی موختاری من
صەلات لەسەر توو یاری من

* * *

موددیکه هیجر و ماته مه
تاکه ی بمینیم له م غه مه
هه ر وه کو جاران کۆله مه
با به س بی ئینتزاری من

به م دێرانه ش کۆتایی پی دینی:

حه مزه و ئه بوبه کری صدیق
فاروق و عوسمانی حه قیق
به موئینی ده بوون ره فیق
له گه ل شیری شکاری من

* * *

(عاجز) فه قیری ئوممه ته
سائیلی بابی ره حمه ته
هه ر چاوه نۆری هیممه ته
بۆ ده فعی ناله و زاری من

عاجز ئەم شیعەرە ی بۆ ستایشی پیڤه مبه ر داناوه، به سه رهاتی ده گیریته وه به
پی سه رچاوه کانی ئایینی ئیسلام و حیکایه ته کانی ئه ده بی میللی سه رزاری
عه ره بی و کوردی. به ناوی هه مزه ی کۆری عه بدوله موله لیبی مامی پیڤه مبه ر
و خه لیفه کانی راشیدی کۆتایی به شیعره که ی دینی.

شاعیر له قه سیده ییکی ئایینی دیکه یدا له ستایشی پیڤه مبه ر به م دێرانه ده ست پی ده کا:

تۆ ئه حمه دی موختاری
موقه پرهبی غه ففاری
شافیعی طورپه داری
لیتبی سه لامی باری

* * *

خاکی حیجاز فیدامه
کۆلهی شاو و گه دامه
هه تا پۆژی قیامه
نیازی دلمه یاری

بەم دێرانهش کۆتایی بە شیعەرەکهی دینێ:

زەمانە پر جەفایە
هەرچی هەیه بەلایە
فیتنە لە فیتنە دایە
لە دێهات و لە شاری

* * *

(عاجز) ئەگەرچی خواری
لە دەرگەیی شەرمەزاری
مەئووس مەبە لە یاری
شافیعتە لای غەففاری

لەم شیعەریدا عاجز باس لە هەندێ شەعائیرەکانی حەج و کۆچی پیڤەمبەر
لە مەککەووە بۆ مەدینە دەکا و لە پیشوازی خەلکی ئەو شارە دەدوێ و چۆن بە
خۆشییەو بەخێرهاتنی ئەو میوانە گەورەیان کردووە.

مامۆستا مەلا سەید عەبدوڵلا کۆری مەلا سەید محەممەدی بەرزنجی
ناسراو بە (عاجز)، شاعیریکی تەمەن کورت بوو، لەبەرئەو شیعری کەمە.
ئەوێ هەیه لە پلەییکی هونەری دایە ئەدەبی کوردی دەیگریتە خۆی. مەشقی
شیعری عەرۆزی و کێشی خۆمالی هەیه. بایەخی بەشیعری ئایینی و دلداری
داو، ناوەرۆکی ئەم جۆرە شیعرانە لە گەل هەردوو بابەتە شیعرییەکە
گونجاندووە، واتە لە گەل بەحرێ عەرۆز و خۆمالی، بە تاییبەتی ئەو شیعەر
تایینیانە لەسەر کێشی سیلابی خۆمالی دایناون. ئەمانە بوون بە بەشێک لە

سامانی ئایینی ئیسلام به زمانی کوردی، چونکه به زمانی ئاسانی زۆربهی میللهت نووسراون و له ئاههنگی مهولوودی پیغه مبهه به ئاوازی گۆرانی کوردی گۆنیدهکان دهیچرن.

۲- میژووی زانایانی کورد، دانراوی مامۆستا (مهلا تاهیر مهلا عبدالله بهحرکهیی)، بهرگی یهکه، له لاپهه ۱۷۸ تا ۱۸۱ که به (عبدالله محمد توتهمیی) ناوی بردوو بهم شیویه باسی (عاجزی) کردوو.

سههتا وهك زانایهکی ئایینی ژیانی فهقییهتی نووسیوهتهوه، دواتر هاتوته سهه ژیانی مهلایهتی و دهرخستنی بهشیك له خوورپهوشتی عاجز و کوچی دواپی و بهرهه مهکانی عاجز، دواتر مامۆستا مهلا تاهیر بهحرکهیی سههگوزشتهیهك له دهمی مامۆستا مهلا تهیب ی برای له گهڵ عاجز بهم شیویه دهگیرپتهوه و دهلیت: {کاتی له مزگهوتی شیخ مستهفام دهخویند له (ههولیر) مهلایان زۆر باسی جوانکاری و شیعی رهبانپیری شیعی سهید عبدالرحیمی (مهولهوی)یان دهکرد، که دهبارهی میعراجی خوشهویست (صلی الله علیه وسلم) دایناوه، که دهلی:

پێی چهند ههزار سال طهی چهند حیجابات
زاتی حق، کهلام، سوئال، جهوابات
چوو، بوو، دی، وتی، کریا و، دهریاوه
هاتهوه ههلقه، ههه دهلهریاوه

مامۆستا سهید عهبدوڵڵا یهکسهه رهمووی منیش دهتوانم بیکه مه عه رهبی، دوا
چهند رۆژ هاتهوه، وهی گیرابوو بهم جوهر:

و کم حُجْبَا بلا ظلام	درب کم الف من الأعوام،
جواباته بدون مَلال	رَبَّه الحق، کلاماً، سَوَّال،
وَجَّه، رَدَّت، رجوع، آل	قطع، طوی، رأی، وَقَالَ،
والوضوء یجری علی التراب ^(۱)	ولما تسکن حَلَقَهُ الباب،

(۱) نهم رستهیه: (الوضوء یجری علی التراب)، ماناکهی له شیعهکهی مهولهوی دا نییه، بو
رینکهوتنی کیشهکه لهسهی زیاد کردوو.

له ڪوٽايي دا نووسي: (المترجم عبدالله الحسيني البرزنجي)، ڪتبا في
 ۱۹۶۶/۶/۱۵م في مسجد الشيخ مصطفى بأرييل، تبقي تذكره عند الاخ ملا
 طيب العزيز.

۳- کورتیهك له ژياننامه‌ی زانا ئایینیه کوچکردووه‌کانی سه‌ده‌ی بیستم له‌ناو شاری هه‌ولیر، عومەر شیخ له‌تیف به‌رزنجی، له‌لاپه‌ره ۳۳۱ تا‌کو ۳۳۶ به‌م شیوه‌یه‌ی باسی عاجزی کردووه:

سهرتا ژياننامهي عاجزي نووسيوه، دواتر چهند لايه نيكي له ژياني باسكردووه، به هينانه وهي چهند نمونه كي شيعري كوټايي پيدنيټ.

۴- گوڤاري دهنگي زانا، ماموستا محمدي مهلا مسته فاهيراني، له لاپهړه ۵۱ تاكو ۵۸ بابهيكي نووسيوه به ناوښتاني (باسيځ و زاناييځ، له يادي ماموستا مهلاسهيد عبدالله ي - عاجز) تيشكي خستووته چهند لايهنيكي ژياني عاجز.

۵- راپورتيك دهربارهي ژياني مهلاسهيد عبدالله، كوليژي زانسته ئيسلامييه كان، ناماده كړدني سه عدي عوسمان.

۶- راپورتيڪ دهربرهي ڙياني مهلا سديد عبدالله، (عاجز) ٿاماده ڪردني مهلا
ٿوسامه مهلا عبدالواحد باله ڪي.

۷- گوڤاری دیمەن، هاوکار عبدالله شیخ وەسانی، لە لاپەرە ۱۱۸ تاكو ۱۲۰ بابەتێکی نووسیوە بە ناوێشانى (عبدالله محەممەد توتەمەیی (عاجز) شاعیریکی لەبیرکراو)، کە تیشکی خستوووەتە سەر ژایانی عاجز و هێنانەوێ چەند دیرێك لە شیعەرەکانی.

۸- گوڤاری چرای پروناکی، له لاپه‌ره ۲۱ تا کو ۲۵، جگه له کورته‌یه که له ژياننامه‌ی خوالیخوښو، هاوکات ته‌واوی حه‌جنامه‌ی کوردی به کورتی بلاوکردووه‌ته‌وه. که نامیلکه‌یه‌کی عاجزه یه‌کیکه له ده‌ست‌نووسه‌کانی و میژووی نووسینی ده‌گه‌ریته‌وه بو ۲-۴-۱۹۶۲ز.

هاوکار عہدِ ولّٰہ شیخ و ہسانی

خویندنه وه یه که سدهی بیستم بهر بهر شیعی به شیوه
بو شیعره گانه (عاجز)

ئه گهرچی له چاره گی یه که می سدهی بیستم بهر بهر شیعی به شیوه
کلاسیکی کوردی پرووی له کزی کردو شیعی کوردی وه شیعی نه ته وه کانی
دهور بهر، بهر نوئیکردنه وه چوو وه وڵی دا قالب و کرۆکی دیکه به بهر خۆیدا
بکات، بویه ئه م گۆرانه هاته ناو حوجره ی مزگه وته کانیش، ئه و حوجرانه ی که
پیشتر مه لبه ندی سه ره کیی زانایان و شاعیران و ئه دیبانی کورد بوون، ئه گهرچی
پاشماوه و دوا تنۆکی ئه م جۆره شیعرانه پشکی شیر ی بهر مه لاو زانایان که وت و
ئه وان به ئاسانی وازیان له م جۆره شیعرانه نه هیئا، به لام نه شیانتوانی به ته وای
خۆیان له گۆرانکارییه کان به دوور بگرن. له م سۆنگه یه وه زۆربه ی زۆربه ی
ئه و زاناو مه لا شاعیرانه ی که که وتنه نیوه ی یه که می سدهی بیستم، هه ر
به بۆن و به رامه ی کلاسیکیدا هاتنه وه مه یدانی ئه ده بیات، به لام مه به ست و
شیوازی نووسینی شیان ناکرێ کت و مت وه ک شاعیرانی سه د سال پیش خۆیان
بخه ملیندرین، هه ر له بهر ئه م قوول نه بوونه شه له ناو شیعییه تی شیعردا، به لای
هه ندی له ره خنه گرانه وه مۆرکی شیعی میللیان پیوه دیار بووه، چونکه نه
توانیویه به ته وای له گه ل ره وته نوێخوازییه که مه دار بکه ن و نه هه مان
شیوازو ته کنیکی شیعی کۆنیشیان گرتبوو.

ئه م سه ره تایه بو ئه وه بوو بلیین عاجز و شاعیرانی هاو شیوه ی وه کو (وه داعی
و مه لا حوسین شیخ سه عدی "وافی" و ده شتی و پاکی و مه لا شیخ عومه ری
بالیسانی و راجی و عاصی و مه لای گه وره ی کۆبی و سامی عه ودال و جاهید

و بى بهش و هتد كه به شيكيان له بهر كه م ته مهنى بووبى يان نه توانين بووبى،
ديوانى كاملى شيعره كانى خويان نه نووسيوه به وهى وهك شيوه دهستورى كۆن
به هه موو پيته كانى عه ره بى سه رواى شيعرييان نه بووه، ئه مه وايكر دووه كت و
مت لاسايى هه مان شيوازو ته كنكى كلاسيكيانه نه كه نه وه، هه ره له بهر ئه وه شه
كه متر بايه خيان پى دراوه له ناو ره خه نى كورديدا به تيكه ليه كه له شيعرى ميللى
خه ملين دراون.

بزووتنه وهى رۆشن بيريى كوردى رهنگه له پاريزگاي هه ولير به به راورد
له گه ل چه ند شارى كى ترى كوردستاندا كزو لاواز بيته بهرچاو، ئه مه ش هو كاري
تايبه تى خو ي له پشت بووه، به لام دهرفه تى ناساندنى ئه م بزووتنه وه په رش و
بلا وهش له ئارادا نه بووه، ويراى ئه وهى هه تا تيپه ريني نيوه يه كه مى سه ده ي
بيسته ميش ناوه ندى شارى هه وليرو ده ور به ره كه ي، له ژانرى شيعره وه زۆربه ي
زۆرى هه ره مه لاو پيشه وايانى ئاييني بوونه، كه عاجز وهك دهنگي كه له سه رده مى
خويدا زياتر وهك زانا رۆلى بينيوه وهك شاعيريك ئاسايى دهركه وتووه، بويه
دواى چاپكردنى ديوانه كه ي، ناسراوتر بوو وهك شاعيرانى ترى هاوشيوه ي به
شاعير پتر ناسيندرا، بويه ئه م دهنگه شيعرييانه ي ليره له وى ئه گه ره له كاتى
خويدا به ره هه ميان روناكى چاپيان ديتبا، يان له شيوه ي دهسته و ريكرخراويك
دهنگيان خستبا پال دهنگى يه كتر، به دلنيايييه وه دهنگى بزووتنه وه ي شيعرى
له هه ولير گرهي زياتر ده بوو و رۆلش بۆ هاندانى نه سلى دواى خويان به
گورتر ده بوو.

مه لا سه يد عه بدوللاى (عاجز) كه م ژيا، به لام به ئه ندازه ي ژيانى ده ستي
دابوو قه له م و وه كوو زانايه ك چه ند به ره هه ميكي نووسيوه، ويراى كو مه له
شيعره كه ي، كه پيمان وايه شيعر لاي ئه و ئامانج نه بووه ئه و خو ي بۆ شاعيري
يه كلانه كردبووه، به لكو شيعر ئامرازيك بووه بۆ ده ربړيني هه ست و سۆزى ناخى،
له بهر هه نديش له ده سته تيكا كه ناميه كه بۆ هاورييه كي خو ي ئاماره به وه
ده دا كه ماوه يه كه خولقى له شيعردانان كه م بۆته وه، هه ره بويه شه له رووى باب ته وه
شيعره كانى رهنگدانه وهى واقع و هه لويست و هه ست و سۆزه كانيه تى و وهك و

زانایەك چەند بە ئەندازەى شیعەرەكانى، ئەسپى خۆى لە بوارى دىكەى نووسىندا تاوداوە، كە مخابن هێشتا ئەم بەرھەمانەى روناكى چاپیان نەدیوە. لەبەرئەو شە شیعەرەكانى عاجز بە بەراورد لە گەڵ شاعیرانى دىكە، تایبەتمەندى خۆى ھەيەو نەيويستوو ھەموو بوارەكاندا شیعەر رەنگرێژ بكا، بەلكو راستگۆيانە شیعەر ناخى ئەوى نووسیوەتەو نەك بە پێچەوانەو. لەبەر ھەندێش لە روى ھەندى تەكنیکەو، گۆيى بە قالب و شیوازە سەرنجراكێشەكان نەداو ھەموو نەيويستوو زۆر لە خۆى بكات، بەلكو بە رەوانى ئەو ھى لە دلى دابوو ھەربەرپو، یان ھەندى جار پيويستى (نامەنووسين) وایکردوو كە نامەى شیعەرى بنووسى، بەلام لە گەڵ ئەو شەدا بە ئەندازەى خۆى جوانكارى و سىماو رەونەقىكى رەنگىنى ئەناو شیعەرەكاندا ئاخىو.

کیشی شیعره‌کانی عاجز :

زۆربەى زۆرى شيعره كوردىيەكانى عاجز، پەيپەۋى كىشى عەرووزى
 عەرەبىيان كىردوۋە، بەلام ناتەواۋىيەكىش لەناو دىرەكان ھەست پىدەكرى، بەۋەى
 عاجز نەيتۋانىۋەكت و مت ياساۋ پىساكانى عەرووز پەيپەۋەبكا، ئەمەش ئەۋە
 دەگەيەنئىت، كە عاجز پتر بەئاۋازى گوى، شيعەرەكانى نووسىۋەۋەكوو زانستى
 عەرووز پەچاۋى نەكىردوۋە، ھەر لەبەر ئەۋەشە گۆرانيكى زۆرى زىحاف و
 عىللە لەناو كىشەكاندا دەيىنرى. بەلام بۇ پتر بەرچاۋروۋنى لەپامانمان بۇ ئەۋ
 شيعرانەى كە سىبەرى عەرووزىيان لەسەرە، گەيشتىنە ئەم بۇچوۋنە:

۱- شیعی (ئەی سەبیدی سەرداری من) کە بەناوبانگترین شیعی عەجزو لە کۆری مەولوودو بۆنە ئایینییه کان دەخوێندریتهوه، دەشی شیعره که بهم شیوهیهی خواره‌وه‌ش بنووسری.

ئەي سەيیدی سەرداری من ئەي مەحەممەي ئەسپاری من
ئەي ئەحمەدي موختاری من صەلات لەسەر تۆ یاری من

یان شیعی:

ئەى گولپروخى زىيائى من قەد سەروى دڵ پوبايى من
مەلحەمى جان شىفائى من جارئ نەزەرکە لایى من

یان شیعی:

براى شیرین و بولوه‌فا صاحیبى صیدق و هەم صەفا
گەيشته دەستم کاغەزت بۆ دەردى دڵ بوو بە شىفا

کە لە پرووى هونەرەکانى پەوانبێژى و تايبەتمەندییەکانى هونەرى سەرۆاسازى
شىعەرىدا، ئەم شىعەرە بەم تەرزە نووسینەى سەرەو، کەرتکردن (تەشتیر) ی پى
دەگوترى، ئەگەر تۆپۆگرافى شىعەرە بەم شیۆیهى سەرەو بى، ئەوا
شىعەرە دەچیتە سەر قالبى (رەجەزى هەشتى تەواو مستفعلن مستفعلن
مستفعلن مستفعلن)، ئەگەر بە شیۆى دیوانەکەش بى و کرايیتە دوو نیوەدێر،
ئەوا کیشەکەى دەبیته رەجەزى چوارى تەواو. سەرووشى ئەم قالبە کیشەش
وايە، خیرایە و ئاوازیکی بەپەلە لە قورگى مەرووف دینیتەدەرەو، هەر ئەمەش
وايەکردووە لەناو کۆرى مەلوودخوینانەو کەم وایە بە غەمبارى و ئاوازیکی
هێواش بخویندریتەو، بەلکو شیۆیهى گورج و خیرای پێو دیارە.

۲- شىعەرى (تۆ ئەحمەدى موختارى) کیشەکەى زیاتر بەرەو لای کیشى
خۆمالى و فۆلکلۆرى کوردى دەپوات، کە کیشى (۷ برگەیی) یەو زیاتر لە
پرووى ئاوازەو بە (۳+۴) دابەش دەبێ.

۳- شىعەرى (دلبەرم دیسان دەپێژى) و (یار بە حەلقەى زولف و پەرچەم)
کیشەکەى بریتییه لە (رەمەلى هەشتى مەقسور-فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن
فاعلاتن) بۆ هەر نیوەدێرێک.

۴- هەرسێ شىعەرى (چەند پۆژە لەبەر فیکرى تۆ داماو) و (چەند سالا دڵم
پەر خەفەت و زار و ئەلیما) و (چەند موددەیه دڵ پەر خەتەر و مات و) لەسەر

کیشی هه زه جی هه شتی نه خه بی مه کفوفی مه حزوفن (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن).

۵- شیعی (له سایه قامه تی سه روی ئیستغنا ی له سیبه ر بوو) ههروه ها (له عیشقی چاوی غه ممازی غه زهل خوانی نه که م چبکه م) و شیعی (له به زم و ره زمی نه م ده وه که عالم هه نده بی باکا) و شیعی (به عیشقی پرووی گولی یاران موتیعی موعبه چه ی کردین) له سه ر کیشی (هه زه جی هه شتی ته واو / مه قسوور) مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن (مفاعیلان) ن.

۶- شیعی (ئه ی خه سته تن و بی که س و موئییسی خه ته ر خوّم) و (رووی تو له جیهه ت حوسن ده ته عنی له قه مه ردا) له سه ر کیشی هه زه جی هه شتی نه خه بی مه کفوفی مه قسوور و مه حزوفن (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولان/ فعولن)

۷- شیعی (شو خه که ی بی ره حم و ئینصاف قاتیلی جانم وه ره) و (ئه ی سه نه م تاکه ی بنا لم من له دووری پئی وو خی) و شیعی (له شکری بی مروه تی غه م وا له سه ر پیمه یه قین) و (جه ژنی قوربان به قوربان سه ییدی دونیاو دین) و شیعی (دیل و پابه ندی جه هاله ت غافل و شیتانه خوّم) و شیعی (من له به ر مه کری حه یبیم بوومه سه ودایی زه مین) شیعی (باوکی صدیق و حسام له دوا ی صلاح پۆله ی سه لیم) و (یار به شوعله ی شهو چراخان قه صدی سوتانم ده کا) هه موویان له سه ر کیشی ره مه لی هه شتی مه حزوف یان مه قسوورن، که پیوه ره که ی به م شیویه: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن (فاعلان).

له ته واوی تهو شیعرانه ی که به پروونی دیاره کیشی عهرووزی تیدا به کارهاتوو، تیبینی نه وه ده کری، که شاعیر و پرای زانینی زانستی عهرووز، به لام ته واو بایه خی به به کارهینانی زانسته که نه داوه، بویه ره نگه هه ندی جار له دیریکی ناو غه زه لیک یان چوارخشته کی و پینجخشته کییه که له نگیه که هه بی یان سه ریپچییه کی یاسا عهرووزیه که ی تیدابی، چونکه عاجز زیاتر به کاریگه ری تاوازه که وه کیشه که ی دارشتوو، نه وه که به له به رچاو گرتنی گوپانه کانی زیحاف

و عیلله، بۆیه ئەو ئامارە گشتییە ی ئیمە دیڤی یە کە می ڤەچا و کردوو بە
فەرامۆشکردنی ئەو گۆڤارانە ی کە ناو بە ناو کیشە کە تێک دە دەن.

لە لایەکی تر لە هەندێک شیعردا هێندە ڤا بەندی کیشی شیعەرە کە بوو، وای کردوو
کە ڤە نا بۆ هونەری (تەدویر) ببا، بەوێی کە لە بەر ڤیویستی کیش بە شیکێ
و شەییەکی لە نیو دەڤیری یە کەم (سەدر) وە بۆ سەرەتای نیو دەڤیری دووهم (عەجز)
بردوو، ئەمەش نیشان دەری ڤا بەند بوونە بە بنەمای کیش و جوانکردنی شیوەی
شیعەریشە بە پشتبەستن بە هونەریکی رەوانبێژی، هەر وەک دەلی:

عاده تی جه ژنانه گەرچی زیاره ته لاکین ههزار

جار قوری دنیا به سەر من دووره لیم ڤه وزه ی ئەمین

دەبینین لەم دێرەدا، دەربرینی هەزار جار ئە گەرچی یەک وشەش نییە،
بەلام لە نیو دەڤیرە کەدا خوێنەر چاوەڕێی ئەو دەکا وشە ی (جار) هەر لە گەڵ
وشە ی (هەزار) هاتبا، بەلام ڤیویستی کیش وای کردوو شاعیر بیخاتە سەرەتای
نیو دەڤیری دووهم و بەم شیوەیەش لە لایەک کیشە کە ی ڤاراستوو و لە لایەکی تریش
هونەری تەدویری دا هێناوە.

هەرچی کیشی شیعەرە عەرەبییەکانی (عاجزە)، ئەوا لە کۆی (۲۱) شیعەر،
شیعەریکیان نەبی، ئە گەرنا هەموویان بە کیشی عەرۆزی نووسراون، ئە گەرچی
وەک تایبەتمەندییەکی شیعەرە عەرەبییەکانی شاعیرانی کورد، کت و مت لاسایی
عەرۆزی عەرەبییان نە کردۆتەو، بەلکو هەر لە بنچینەدا زۆربە ی شاعیرانی
کورد عەرۆزیان لە شاعیرانی فارس وەرگرتوو و فارسەکانیش لە عەرەبانیان
وەرگرتوو، ئە گەرچی لە وەرگرتنە کەدا دەستکاری کردن هەبوو و هەر نەتەوێیە
بە گوێرە ی حەزو گونجانی خۆی لە گەڵ کیشەکان گونجاندوو، جا لێرەدا
جیاوازی لە بەحرە عەرۆزییە کە ڤوودەدات و هەندێ جۆری کیشە کە لە عەرەبی
نین و لە کوردیدا هەن، ئەمەش زیاتر بۆ ئەو دە گەریتەو شاعیرە کوردە کە بە
هەوای کیشی شیعەرە کوردییە کە، شیعەرە عەرەبییە کە ی نووسیوو لەمەشدا لە
رووی کیشەو ڤە ڤه ی کیشە کوردییە کە دەکات. بۆ نمونە کیشی هەزەجی

شەشى مەرزووف لە عەرەبیدا نىيە، ئەو شىعرە عەرەبىيەى كە ئىمە پىمان واىە
 ھەزەجى شەشى مەرزووفە، لاى عارەبان بە وافىرى مەقتووف كىش دەكرى،
 لەبەرئەو ە ئىمە پىمان واىە ئە گەر ھەزەجە شەشىيە كە لە عەرەبىش نەبى، بەلام
 شاعىرمان بە ھەواو ئاوازی كىشە كوردىيە كە شىعرە عەرەبىيە كەى نووسىو ە. ھەر
 بۆيەش زۆرتىن شىعرە عەرەبىيە كانى بە ھەمان جۆرى زىحاف و عىللەى كىشە
 كوردىيە كان نووسراون و ئىمە لە پال ھەر شىعەرك، كىشە كەمان نووسىو ە. بەلام
 نايشارىنەو ە كە شاعىر ەك بەشەك لە شىعرە كوردىيە كان لە سەرەتای شىعرە كەو ە
 تا كۆتایى، ھەندى جار پابەندى كىشە كە نەبوو ە و لاى ئەو زياتر بە ھەناسەى
 ئاواز و مۇسقىاى شىعرە كانەو ە، شىعرە كان دەرپر دراون و كت و مت كىشە كە بە
 بى گۆرانكارى بە كارنە ھاتوو ە.

سەرۆاى شىعرەكانى عاجز :

لە رووى پىكھاتەى سەرۆاو ە، شىعرەكانى عاجز چەند بەشەكن:

شىعرەكانى (ئەى سەيىدى سەردارى من) و (تۆ ئەحمەدى موختارى) و
 (چەند رۆژە لەبەر فەكرى تۆ داماو ە دلى من) و (ئەى گۆلروخى زىباى
 من)، زىتر بە شۆ ە باو ە كەى چوارىن (أ أ أ ب) نو سراو ە و سەرۆاك ە لەو
 چوارچۆ ە ەدا مامەلەى لە گەلدا دەكرى.

بە گشتى ئەو پىتانەشى سەرۆاى سەرەكى شىعرەكانىان پىكھىناو ە برىتىن لە:

پىتى (ب) كە بۆتە رەوى و پىش رەوىيە كەى (ا) ە. لە شىعرى (دلبەرم
 دىسان دەرپژى خوين لە جەرگم بى حىساب)

پىتى (ر) لە سەرۆاى (جەرپارى دەكا) ى پىنجىندا بۆتە رەوى و پاش
 رەوىيە كەى برىتىيە لە پىتى (ى) و پاش سەرۆاكەشى وشەى (دەكا) ەو
 ئەمەش لە شىعرى (يار بە حەلقەى زولف و پەرچەم) دا ە.

پیتی (ا) بۆتە رەوی لە سەرۆای (داماوە دلی من) پاش رەویە کەشی (و)ه
یە و دەربرینی (دلی من)یش بۆتە پاش سەرۆا، ئەمەش لە چوارخستەکی ()
چەند رۆژە لەبەر فیکری تۆ) دایە.

پیتی (ر) بۆتە رەوی و پێش رەویە کە (ه) ەو پاش سەرۆاکەشی وشە (بو)ه، ئەمەش لە پێنج خستەکی (لە سایە قەمەتی سەرۆی) دایە.

پیتی بزوینی (ه) ئەگەرچی بە ناتەواوی بەکارهاتوو، بەلام بۆتە پیتی
رەوی سەرۆای پێنج خستەکییە کە تەرجیعە ندیک کە دوا (هەموو کۆپلەیکە
(ئە)ی خواوە چلۆن حالەتی من شیوەن و شینە (ی) دووبارەبۆتەو، ئەگەرچی
و)ک پیتی رەوی بە دروستی بەکارنەهێنراوە، بەلام لە چوارچیوەی سەرۆایەکی
ناتەواودا جیی بۆتەو.

پیتی (ر) بۆتە رەوی چوارخستەکییە کە پێش رەویە کە (ه) ەو پاش سەرۆای
(خۆم)ی بەدواداھاتوو، ئەمەش لە شیعری (ئە)ی خەستە تەن و بی (.. دایە.

پیتی (ن) بۆتە رەوی و پێش رەویە کە (ا) ەو پاش رەویە کە (ی) ەو پاش
سەرۆاکەشی (و)رە (ه) ئەمەش لە شیعری (شۆخە کە)ی بی رەحم و ئینساف
قاتیلی جانم وەرە) دایە.

پیتی (ی) بۆتە رەوی و لە هەمانکاتدا وشە سەرۆای لەسەر وەستاو
سەرۆاکە تەنیا ئەم دەنگیە، ئەمەش لە شیعری (ئە)ی سەنەم تاکە (بنالم ..)
دایە.

پیتی (ن) بۆتە رەوی و پێش رەویە کە (ا) و پاش رەویە کە (ی) ەو پاش
سەرۆاکە (هاوشیوە)ی شیعری سافی هیرانی دوو رستە (بە)ریتی (لە) نەکەم
(چبکەم) ئەمەش لە شیعری (لە عیشقی چاری غەممازی) دایە.

پیتی (ن) بۆتە رەوی و پێش رەویە کە (ی) ەو ئەمەش لە هەردوو
شیعری (لە)شکری بی مروەتی (و) شیعری (جەژنی قوربانە بە قوربانی) دایە.

پیتی (ار) رهویییه و پیش رهویییه که (ا) و پاش رهویییه که (ی) یه. ئەمەش لە
شیعری (قەسەم بە خالی هیندووت) دایه.

پیتی (ا) رهویییه و پیش رهویییه که ی پیتی (ف) ئەمەش لە شیعری (برای
شیرین و بولوه فا) دایه.

پیتی (ن) رهویییه و پیش رهویییه که ی (ا) و پاش رهویییه که ی (ه)، ئەگەرچی
ئەمە لە هەموو نیوە دیژەکاندا بە چاکی بە کارنەهاتوو، بەلام پاش سەر واکە ی
(خۆم) ه، ئەمەش لە پینج خشته کی (دیل و پابەندی) دایه. هەر وەها پینج
خشته کییه کانی تریش که لە سەر شیعری شاعیران دایان و سەر واکانیان بە شیوه ی
(ا ا ا ا ب) ه.

پیتی (م) بۆتە رهوی له وشە ی سەر وای (سەلیم)، که پیش رهویییه که ی
پیتی (ی) ه.

دوای سەرنجدانی تەواوی سەر وای شیعەرەکان، دەرکەوت پیتی (ن) و (ار)
زیاتر بوونەتە (رهوی) له پال چەند پیتیکی تر، که تەواوی دیوانەکیان
پیکهیناوه.

عاجزو هونەرەکانی رهوانبیژی :

ئەگەرچی هونەرەکانی رهوانبیژی پیش زانستی رهوانبیژی دەرکەوتوون، لە
هەمان کاتدا بۆ بەهیزبوونی زمانی شیعری و شیعرییه تی دەق گرنگیه کی
زۆریان هەیه، لەبەرئەوه هەر له سەرەتاوه لەناو ئەدەبیاتی کوردیشدا بایه خی
زۆری پیدراوه و دواتر وەك پیوهریك حسیبی ئەوهی له گەل کراوه، که هەر دەقیك
رێژە ی بە کارهینانی هونەرەکانی رهوانبیژی تیدا زۆرتر بە کارهاتیب، ئەوا دەقه که
بە دەقیکی بەهیز دەخەملیندری. که قسەش دیتە سەر شیعەرەکانی عاجز پەنگە
له دەروازیه کی دیکه وه له هونەرەکانی رهوانبیژی بدوین، ئەویش ئەوهیه هەندی
دەقی شیعری هەیه بی ئەوهی هونەرەکانی رهوانبیژی زۆر تیدا بە کاربی، هەست

به شيعرييه تى شيعره كه ده كرى، ئەمەش لەو ھەستە قوولەيە، كە دەقەكەى پى بارگاوى بوو. لەو ھەدا ئەگەر بە گشتى شيعرهكانى عاجز زۆرىش ھونەركارى و ھەستاكارى تىدانە كرابى، بەلام ئەو ھەستە خەست و پاكەى كە خوینەر زوو ھەستى پى دەكا، تايبەتمەندييەكى ديكەى بە شيعرهكانى (عاجز) داو.

ئەو ھەستاكارىيەشى كە ناو بەناو ھەك دەمارىك بەنا دەقە شيعرييەكاندا رەت دەبى، لەلای عاجز ھەست بەو دەكرى، لەكاتى بەكارھێناندا وێرەى بەھەر ھەست و سۆزەكە، سەلىقەيەكیش ھەيە كە دەقەكەى جوائتر كەردوو. ئەگەر بە پێوھى جوانكارى ھەك زانستىك لەناو رەوانىژیدا تەماشە بكەين، ئەوا دەبينين زۆرەى زۆرى ھونەرەكان بەكارھێنران، بەلام رێژەكە لە شيعرىك بۆ شيعرىكى تر دەگوێرێ، گەنگ ئەوھى ھەك قالبى بەكارھێنانى شيعرى كلاسىك ئەم بابەتە فەرامۆش نەكراو، كە دەتوانين لێرەدا قامك بۆ چەند لایەنىك رابكێشين:

بۆ وێنە ئەگەر پاتكەردنەوھى دەنگ، وشە، گرى، رستە، دەمارە وردەكانى شيعرييەتى دەق بن و رېتمى مۆسقىيى دەق بەھێز بكەن و لە ھەمان كاتدا دەربى سەلىقەو لێزانى شاعير بن، ئەوا خوینەر لە ئاست دێرىكى ھەك:

ھەتا دەمرى لە شوكرى شەكرى لەشكر كەش بە ئەى قومى

بە صەبرى شوكرى ئەمرى عوسرى ئاخىر ھەر دەبى يوسرى

ناتوانى خۆى ببوێرێ، لە پاتكەردنەوھى دەنگى (ش) و (ك) لە وشەكانى شوكرى و شەكرى و لەشكر كەش و ھەروەھا دەنگى (س) و (ى) لە وشەكانى سەبرى و عوسرى و يوسرى، كە لە ھەندىكىاندا وێرەى ھونەرى رەگەزدۆزى نەخشەسازىيەكى سەرنجراكێشيش لە پاتكەردنەوھەكاندا دەبينى. ئەمەش بايەخپىدانى شاعيرە بە زمان و گەنگيدانىيەتى بە چۆنىيەتى چىنى دێرەكان. جا ئەمە نمونەى خەروارىكەو چەندىن دێرى تى لەم شێو چىنەدا ھەك ئەم نمونانەى خواروھە لەناو ديوانەكەدا ھەن:

كە كافى و شافىو وافى صەفايە بۆ دلى موفتەر

یان:

نه خوڅی و جوڅی پرووڅی دهماغ و هوڅی تیکداوه
به مه یلی مه یلی له یلی مائيله مه یلی به گشت لاه

ئه گهر هونه ری تیل نیشان و تیکه لکیش به نمونه وهر بگرین، ئهوا گومانی
تیدا نییه که سایه تییه کی وهك عاجز، که ماموستایه کی ئایینی و پیشه و او
زانایه کی سرده می خو ی بووه و زور له ئایهت و فرموده ی تیکه لکیشی ناو
دهقه کانی خو ی کردووه، ئه گهر بواری ئه ویشی نه بو ی هه ق بدا به تیکه لکیش
ئهوا له چوارچیوه ی تیلنیشاندا که ته نیا ئاماره کردنه بو روداو یکی میژووی
یان ئایه تیک یان هه دیسک یان هتد چینی دهقه که ی به هیتر کردووه،
لهو چوارچیوه شدا له نیوان تیلنیشان و ره مزه که له پوورییه کانداهایه کییه کی
سازاندووه، به وه ی ره مزه که له پوورییه کانی وهك تیلنیشان و ره مز ی نه ته وه یی
و که له پووری خستوونیته خزمه تی دهقه ئه ده بییه که ی خو ی. بو وینه لهو
سرده مه ی شاعیر تیدابوو و لهو مه قامه ی ئه و تیدا بوو وهك زانایهك و له نیو
ئهو شاعره ئایینییه به هیترانه ی که له نیو شاعره ئایینییه کانی شاعیره کانی
تردا، شاعری عاجز جیگایه کی گهره ی هه بووه، که چی به تیگه یشتنییه
دلداریه راسته قینه که و به مه زاندنی ره مزه میژووی و چین له ناو تیلنیشاندا
(مهم و زین) دهکاته بارگاو یکردنی دهقه شاعرییه که ی و رو حی کی دیکه به
دهر برینه که ی ده دات:

که ریگهت ظاهیره ناخیر له خاطر مه ی نه سهر ستری
ده زانی خوینی زین و مهم له بهر چی بوو موهه ددهر بوو
هه قیقهت گهر هه قیقهت بی طه ر یقهت هه ققه ئه ی دول بهر
که کافی و شافیه و وافیه به دلی مو فتهر

یان: له یل و مه جنوون وهك دوو ره مز ی گهره ی روژ هه لات ده خاته خزمه تی
چینی دهقه که ی و ده لی:

وهره عاجز له ده ورانی فه له ك بهس شینء شه کوا که
هه تا ماوی به عیشقی یار له جان و دل ته به پراکه
مه نالینه وه کو مه جنوون خوټ هیلاکی زه خمی له یلاکه

تەریقه تی عیشقی راسته قینه و به وینه ی عیشقی مه حوی و شاعیره
سو فیه کانی پیشووتر، عاجز ده خاته سهر بر وای ئه وان که عیشقی راسته قینه
له عیشقه ئیلاهییه که دایه و له نیو دنیایه کی فانیدا ناشی تا عیشقیکی ئه به دی
هه بی، به فه نابونه وه خه ریک بی، به لکو فه نابوون بیته وه سیله ی گه یشتن
به ئه به دییه تی عیشقی راسته قینه، له وه شدا به هه ناسه ی رهمزه میژوویی و
که له پوورییه کان ئه م پروانینه ی خو ی به هیژ کردووه.

له پروانگه پروونیژییه که وه ئه گهر له م دیوانه بر واین، ئه و له سهره تاییتین
و سهره کیتین بنه مای پروونیژی که لی کچواندنه رامینین، که ئه مه ش له
شویی خویدا بنه مای سازاندنی شیعییه تی ده قه، ئه و له گهرچی له شیعره
مونا جاتییه کانی وهك (ئهی سه ییدی سهر داری من و تو ی ئه حمه دی موختاری)
دا، جا له بهر ناوه پروك روداوو وه سف و حالته پروحیه که دا بواری لی کچواندنیکی
به هیژ نه بووه وهك پیوست له چینیدا، یان له بهر هه لکه وته ی کورتی نیوه دیره کان
که ئه گهر به شیوه ی چوارین بیخه ملینین ههر له تی له هه شت بر گه تی نه په ریوه،
ئه و له شیعره پینج خشته کی و چوارخشته کی و ته خمیسی سهر شاعیرانی تردا
هه موو جوړه وینه کانی لی کچواندن ده بینین، له وه ی ساده ترینیان که چوار بنه رته
بی له وینه ی:

دل وه کو بولبول ده نالی طالیبی ئاوی گو له
ههر ته تو ی پر شه نگی ژینم ماهی تابانم وهره

تا ده گاته لی کچواندن به هیژ به هو ی یائی ئیزافه وه له وینه ی:

پایزی هیجرانی تو وا په نگی پروی زهره کردووم
هه م له بهر ساردی فیراقت پرو له کیوانم وهره

که ئەم شیۆه بەهێزییە لەناو ھونەرەکانی جوانکاری وەک و بەرامبەری و پێچ و پەخش و دژبە کیشدا خۆی دەگرخێنێ و دەبێتە ھێزێکی تر لەناو چینی دەقی شیعردا، کە دەرخەری شارەزایی و ئاگاداری شاعیرە بۆ ھونەرەکانی رەوانبێژی.

لەم کورتە خۆندنەوێدە ناتوانین پەنجە بۆ ھەموو ھونەرەکانی رەوانبێژی لەناو دیوانی عاجزدا راکێشین، بەلام بەگشتی عاجز و پێرای لاساییکردنەوی شاعیرانی پێش خۆی بۆ ھونەرەکانی رەوانبێژی، بەلام ئەم ھونەرەکانی بە جوانی و بە شیۆھێکی وەستایانە خستۆتە خزمەتی ئەو موناجاتە پۆچی و ئەو دەرپرینە پر لە ھەستە کە لە چوارچۆی شیعری ئایینی و غەزەل و قالبەکانی تردا خۆی بەرجەستەکردووە.

ناوەرۆکی شیعەرەکانی عاجز :

ھەرچی بابەتی ئایینی، ناوەرۆکی بەشی زۆری شیعەرەکانی پێکھێناوە، بەتەواوی لق و پۆپەکانییەو، وەک ستایشی پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، موناجات و پارانەو، سەرزەنشتی نەفس، ئەگەرچی لە ھەندێکیاندا وەک نەریتە کلاسیکیە کە بە روخسار دلداری و بە ناوەرۆک ئایینی و سۆفیانە شیعەرە کە چنیو، بەلام بەدەر لە لاساییکردنەوی شیعەرە ئایینیەکانی شاعیرانی پێش خۆی، بەتایبەتمەندییە ئەویندارییە کە بۆ پیغمبەر، چوارچۆیەکی تایبەتی بۆ خۆی دروستکردووە نەیتوانیوە لە ھەست و سۆز خۆی ببوێرێ و ئەم ھەست و سۆزە وای لێکردووە لە گەڵ دەروونی راستگۆیی و گۆی بە قالبە کلاسیکیە کە نەدات و دەقیکی وەک ئەم سەبیدی سەرداری من و تۆی ئەحمەدی موختاری بەوێتەو، کە گواہی ئەوێ یە کە میان لە رێگای حەج بوو کاتی فرۆکە کە گرتی بۆ دروست دەبی، لە شەوقی نزیکبوونەوی لە حاکی مەدینەدا، ئەم دەقە دەلی و رێگا کە بێ گرفت دەپرێ و تا ئیستاش وەک سروودیەک بۆ بۆنە ئایینیەکان بەتاسەووە بە سۆزو ھەستیکی دل راجلە کێنەر

دەگوترتتەووە خوینەر هەست بەقولایی رۆح و هەستی شاعیر دەکات کە ئاخۆ
لە چ کەشیکێ رۆحیدا ئەم ستایشنامەیە بۆ پیغمبەر (صلی اللہ علیہ
وسلم) نووسیوی؟!

لەلایەکی تر بەشیکێ دیکە، کە دیوانەکە ی پیکھیناوە، بریتیە لە کاریگەر بون
بە شاعیرانی تر و لەسەر شیوەی شیعری ئەوان هاتوووە پێنج خشتەکی و
چوارخشتەکی نووسیوەو ئەمەش لەبەر هەوای کاریگەرییە کە ناوەرۆکە کەش لە
هی ئەوان نزیک بوو، بە زۆریش لەویدا یان سەرزەنشتی نەفسە، یان موناجات و
یاخود ستایشی پیغمبەرە بە بەکارھێنانی چینی دلداریی دنیاییانە. لەبەرئەو
ناوەرۆکە کە بە پێی کەشە کلاسیکییە کە ناوەرۆکی لاساییکەرەوێە.

دەمینتتەووە نامەی شیعری کە پێمان وایە بەشیک لەو نامانە فەوتاون، چونکە
مادەم وەلامی نامە لەلایەن شاعیر و زانای تری هاوسەردەمی خۆی هەبن کە
بۆ عاجز نووسراون، دیارە هەر ئەوەندە ماونەتەو، کە لە دیوانە کە رۆوبەرێکی
بچووکی گرتوو، ئەوەندە هەیه دەکری بڵێن عاجز لەوەشدا ئەم جوۆرە ھونەرە
بەکارھێناوە، ئەگەرچی پتر مەبەستی گەیانندی ناوەرۆکی نامە کە بوو، بۆیە
کەمتر جوانکاری و وەستاکارییانە تییدا بەکارھێناوە، بەلکو زیتر هەست و سۆز
خۆی نیشان دەداو تاسە ی دووری و دەردی دل زیاتر لەناو نامە شیعرییە کەدا
خۆی نیشان دەدا، کە لەناو قالبە ھونەراییە کەدا بە لای میلی بوون دەشکێتەووە
لەو روانگەووەش چەند دەقێک کە نامەش نین بەلام وەسفیکێ میلیان پێوە دیارەو
لە سەر شیوازی فۆلکلۆری ئاواز و ناوەرۆکە کەیان چنراون.

ھەرچی شیعەرە عەرەبییەکانی (عاجزە)، ئەوا لە رووی ناوەرۆکەو، پتر
خۆشەویستی پیغمبەر و بنەمای ئایینی لەخۆدەگرن، تەنانەت هاوتای شیعەرە
کوردییەکانی موناجاتی تێداوە هەست و سۆزی خۆی بۆ پیغمبەر (صلی اللہ
علیہ وسلم) دەبرپێوە ئەو کاتە ی لە رێگا یان لە مەدینە بوو، لە گەڵ ئەوەشدا
خۆی لە قەرە ی ناوەرۆک و شیوازیکی بەھیزیش داوە کە خۆی لە چوارخشتەکی
و پێنج خشتەکی بینووەتەو لەسەر شیعری شاعیران، بەتایبەتیش شاعیران و

زانايانى وهك ئىبن و لفارز و بىتووشى و شافىعى و بوصىرى و، ههروهها
جگه له مهش شيعرىكى له فارسىيه وه كردوته عه ره بى و كۆپله يه كى شيعرى مه لا
عه بدولر هيمى (مهولهوى) به هه مان كي شه وه وهر گي پراوه، كه چنينه كه ي زور
سه رنج را كيشه. له گه ل ئه وه شدا بو مونا سه بات شيعرىكى له باره ي دروست كردنى
مزگه وتى حاجى به كر به كوردى و به عه ره بى نووسيوه.

كه رهسته كانى ستايشى ئافرهت له نيوان شيعرى دلدارى و ئايىنى دا:

ناكرى نكو لى له وه بكه ين، كه شيعرى به شي وه كلاسيكى كوردى، به
لاسا يى شيعرى فارسى و گه لانى رۆژ هه لات، بو سازاندى عيشقه ئيلاهييه كه
په نايان بو كه رهسته ي خوشه ويستى دونيا يى بر دوه وه له چوار چيوه ي چه مكه
ئىستىتىك و جوانييه كاندا باشتري ن كه رهسته بو جوان كردنى دهق، په نابردن بو وه
بو كه رهسته ي جوانى ئافرهت وهك جوانترين بوونه وه ره له سه ر زهوى، به م شي وه يه
شاعيرانى سو فى مه شره ب چه ندين وشه ي وا يان به كارهي ناوه، كه خو ينه رى ساده
يه كه سه ر وا ده زانى ئه م دهقه بو ئافرهت گوترا وه، له راستيشدا ئه مانه كه رهسته
بوونه بو جوانى و جه ماليكى ديكه كه خو ي له (خو اى گه وه ره، پيغه مبه ر
(صلى الله عليه وسلم)، رابه رى ته ري قهت، ها ورى، هه ندى جاريش ده شى
ئافره تيك به نمو نه وهر گيرا بى، ده بيني ته وه، تا له عيشق و جوانى بو نه وه ري كى
سه ر زه وييه وه به ره وه عيشقى راسته قينه هه نكا و بنرى. كه رهسته كانيش وهك:
زولف، ته برو، شوخ، چاوو خه ددو گه رده ن، په رچه م، ئيشارهت، كولم، چاوى
غه مراز، خالى هيندوو، خالى كولمه، ته گريجه، دوو ليمو له سه ر سينه، خه ددو
خال، گوشه ي چاوى جادوو، چاوباز، پر له ناز، روومهت گولى به هارى،
له على ليو، تيرى موژگان، شوخى نازهنين، ساقى، شه راب، مه ي، مه يخانه،
.... هتد ئه مانه هه ر هه مو يان له ناو سياقه كانى شيعرى عاجزدا وهك زور به ي
شيعرى شاعيرانى كلاسيك په مزى سو فيانه ن، له لايه ك لاسايي كرده وه ي
شاعيرانى پيش خو يانن له رابه رانى سو في گه رى، له لايه كى تر به كارهي نانى
كه رهسته ي دلدارى مه جازي يانه يه بو عيشقي كى حه قيقى، كه ئاوات و هيو اى

ئەم زاناو شاعىرە ئايىن پەرورەنە بوو و بە كردهو لە ژياناندا سەلماندووينا
و لەنا دەقى شىعريشدا وەك پەيرەوکردنى بنەماي شىعري ئەمانەيان کردۆتە
كەرەستە بۆ ئامانجىكى گەرەتر، كە لە باتىن و ناواخدا خۆى بەرجەستە كردهو
و خۆى لە پروكار و زاهىرى حەقىقى دوورگرتوو و لە چوارچۆي وەسفى
بەكارهاتوى عىشقى زەمىنىيەو بۆ عىشقى ئاسمانى رۆيشتون.

ئەوئەى ماوئەو بلىين ئەوئەى، دەرکەوت عاجز شاعىرىكى ديارى ناوەرەستى
سەدەى بىستەمە و بە رەچاوکردنى هونەرەكانى رەوانبىژى و پەيرەوکردنى
شىوئەى كلاسكى كوردى (كە لىرەدا نەتوانرا ئاماژە بە ھەموو لايەنەكان بەدين)،
شاعىرىكە بە ئەندازەى خۆى و تەمەنە كورتەكەى شىعري جوان و سەرنج
راكىشى ھەن و بە ئەندازەى ھاتنەدەرەوئەى ئەو شىعرانە لە دەررونى پر لە
ھەستى شاعىر، ئىستاش لە گەلدابى بە ھەست و سۆزىكى بەرزەو ھەلەك بەشىك
لەو شىعرانە دەليتەو، وەك ئەوئەى شىعر لىرەدا ئەدایەكى رۆحى بنوئى و دوور
لە زۆرلەخۆکردن و ناوەرۆك فەرامۆشکردن، عاجز توانىوئەتى وەك شاعىرانى
سەردەمى خۆى دەنگىك بى و بە تايبەتمەندى شىوازى چىنەكەيەو تارادەيەك
لە چەند شىعريكى دا ئىسلاوى تايبەت بە خۆى دەستىنشان بكات، كە بىگومان
ناوەرۆكە ئايىنىيەكەى بۆتە سىمايەكى ديارى ئەم جۆرە لە تەرزى شىعر نووسىن.

بە ئومىدى ئەوئەى ھەموو ئەو زانا و پىشەوايانەى مەنبەر و مىحراب، كە
بەرھەمەكانىان لە لايەن بنەمالەكانىانەو فەرامۆش كراو، بىانخەنە بەر دەستى
لىكۆلەران، تا ھەرچى زوو ئەم بەرھەمانە ببنە خشتىكى دىكە لەسەر دىوارى
مىژووى رۆشنبىرىمان و تا مۆرانە دەستنووسەكانى نەفەوتاندوو، خوينەران بە
بينىن و تام و چىژى ئەم دەقانە خەنى بن!

ھىمەن عومەر خۆشناو

شەقلاو

١٧ ئابى ٢٠١٥

چۆنیەتە کارکردن لەم دیوانە

کارکردن لە دیوانی (عاجز)، دابەشی سەر چەند تەوهرێك کراوە، هەر تەوهرێك بە گۆڕە پێویستی کاری بۆ کراوە و هەول دراوە بە ئاسانتترین شیوە بخریتە بەرچاوی خوێنەر، کە خۆی لەمانە دەبینیتەو.

یەكەم: لێكۆڵینه‌وه

لێ‌هەدا هەول دراوە بە کورتی خوێندنەوێهێك بۆ شیعەرە کوردییەکانی عاجز بکری، لە چوارچێوەی شیعەرەکانەو هیلێ گشتیی بنەما هونەرییەکانی شیعەرەکان شی بکری‌نەو، بەتایبەتی لە رووی رووخسار و ناوەرۆك و هەندێ لەو هونەرانە رەوانبێژی و لایەنی کیش و سەرواکە و دەنگی شاعیر لەناو بزووتنەوێ شیعری کوردیدا قسەیان لەبارەو کراوە. ئەمەش بە مەبەستی ئەو بوو خوێنەر پیش ئەوێ شیعەرەکان بخوینیتەو وەك دەروازەیهێك لە بنەمای هونەری و پایە شیعری عاجز تیبگات.

دووەم: ساغکردنەو

تیمە تەنیا چاپی یەكەممان دووبارە چاپ نەکردۆتەو، بەلكو دەستخەتەکانی شاعیرمان کردۆتە بنەمای ساغکردنەوێ دەقەکان و چەند شیعریکی تریشمان خستونەتە سەر کە لە چاپی یەكەمدا دانەندرابوون، بۆیە دەشی لە گەڵ چاپی یەكەمدا هەندیکیان جودا بن. هەرۆهە بۆ شیعەرە عەرەبییەکانیش پشتمان بە دەستخەتەکان بەستوو و بۆ تیکهه‌لکیشی شیعری شاعیرانیش گەراینه‌وه سەر دیوانەکانیان چ عەرەبی بن یان کوردی و لەو‌ه‌دا راستمان کردوونەتەو.

له گهڵ ئەوەشدا به گۆڕه‌ی پیتی سه‌روای شیعره‌کان، ریزمان کردوون و له هه‌ر
شیعرێکیشدا کێشی شیعره‌که‌مان له‌لای سه‌روه‌ه‌ نووسیوه‌و پاشان چه‌ند نامه‌یه‌کی
شاعیرمان ب‌لاوکردۆته‌وه‌ به‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی.

سینهم: په‌راویز

له هه‌ر شوێنێکدا ده‌قه‌که‌ پ‌یوستی به‌ روونکردنه‌وه‌و مونا سه‌به‌ی نووسینی
شیعره‌که‌ هه‌بووبی له خوار هه‌ر ده‌قی‌کدا به‌ گۆڕه‌ی پ‌یوست په‌راویزی بۆ
داندراوه‌، و‌یرای ئەوه‌ی له جیاتنی په‌راویز له سه‌ره‌تای هه‌ر شیعرێکی کوردی و
عه‌ره‌بی کێشی شیعره‌که‌و یاسا که‌ی‌مان نووسیوه‌، بۆ زیاتر به‌رچاو پروونی ئەوانه‌ی
ره‌چاوی کێشی شیعرێ کلاسیکی و یاسا عه‌رووزیه‌که‌ی ده‌که‌ن.

چواره‌م: فهره‌نگۆک

له سۆنگه‌ی ئەوه‌ی هه‌موو شیعره‌کان پ‌یوستیان به‌وه نه‌بوو له په‌راویزدا هه‌ر
دێره‌و لێکدانه‌وه‌ی بۆ بکه‌ین، بۆیه به‌ باشمان زانی فهره‌نگۆکی‌ک بۆ مانای
وشه‌کان له کۆتایی شیعره‌کاندا بنووسین، له گه‌ڵ ئەوه‌شدا ئەو وشانه‌ی که‌ ره‌گ
و ریشه‌یه‌کی سۆفیگه‌ری و عیرفانیان هه‌یه‌، هه‌ولمان داوه به‌ تێرو ته‌سه‌لی
له وشه‌که‌ بدوین.

پینجه‌م: پاشکۆ

له‌ناو ده‌قه‌کاندا ناوی چه‌ندین که‌س هاتوه‌، هه‌ر له ناوی پ‌یغه‌مبه‌ران و هاوه‌لان
بگه‌ر تا ناوی ئەو شاعیرانه‌ی که‌ عاجز ناوی هی‌ناون یان ته‌خمیسی شیعره‌کانی
کردوون، بۆیه به‌ باشمان زانی ته‌نیا ئەوانه‌ی له چوارچیوه‌ی شیعره‌کاندا ناویان
هاتوه‌، کورته‌یه‌ک له ژياننامه‌یان بنووسین، ئەگه‌رچی له پ‌یشه‌کی دا ناوی
زۆر له زانایان هاتوه‌، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ناو ده‌قه‌ شیعریه‌کانه‌وه‌ نه‌بوون، ئێمه
فه‌رامۆشمان کردوون.

به‌شی کوردی

پیتھ (أ)

(١)

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

(ههزه جی ههشتی ته خه بهی مه کفوفی مه حزووف)

پرووی تو له جیههت حوسن ده طه عنی له قه مهردا
 دندانی دوپرپت که سری به بازاری گوهردا
 له فظی تو شه که رباره که لامت شه که رینه
 شیرینییه نوطقی تو په واجی به شه کهردا
 تو حوری له نیو جه ننه ته وه هاتووی قوربان
 میثلی تو نییه چونکه له نیو نه وعی به شهردا
 وهك زولفی سیاهت پرهش و تاریك بووه روژم
 لهو پوژه که ته فشان بووه زولفت به که مهردا
 قوربان وه ره پوحمی که به ته حوالی زه بوونم
 پووحم له فیراق و غمی دووریت له خه تهردا
 خه بیاطی ته زهل دۆزی له بازاری مه حه بهت^(١)
 ته م خیلعه ته عیشقی تووه کردوومه به بهردا

(١) ته م له تهش ههندی له وشه کانی ته واور پروون نه بوون و کیشی شیعره کهش له نگه.

ئەي دۆسته (حوسەینی) ھەموو جەرگی بووە خویناو^(۱)
پەیکانی غەدەنگی موژە کەت دای لە جگەردا^(۲)

(۲)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
(رەمەلی ھەشتی مەحزووف)

یار بە شوعلە ی شەوچراغان قەصدی سوتانم دەکا
ھەم بە غەمزە ی چاوی بازی تیرەبارانم دەکا
وا بزانی من بە غەیری وی ناحو بیینم چ کەسی
ویش ئاوا بە قسە ی رەقیبان قەطعی ئیحسانم دەکا
ناله و زاری لە باغان بولبولان کەتنە خرۆش
یار کە تەرکی مەرچەبای کرد غارەتی جانم دەکا
من لە دەورانی فەلەک دا نەبوو بێینم چ جار
ھەر فەلەک وا مەنە ی روئیە ی ماھی تابانم دەکا
عاشقان کەوتینە ناله جارەکی رەحمی نەکرد
عاجزم قەلبم سوتایە طەمعی ئیسقانم دەکا

(۱) پێدەچیی ئەم شیعەرە لە سەرەتاکانی بەھرە ی شیعری شاعیرەو نووسراوە، تەخەللوس و نازناوی شاعیریش لێرەدا (حوسەینی) یە نەک (عاجز).
(۲) ئەم دێرە زۆر بە روونی نەخویندراوە

(۳)

مستفعلن مستفعلن

مستفعلن مستفعلن

(ره‌جه‌زی چواری ته‌واو)

برای شیرین و بولوه‌فا^(۱)صاحبی صیدق و ههم صه‌فا^(۲)

گه‌یشته ده‌ستم کاغه‌زت

بوّ ده‌ردی دلّ بوو به شیف‌ا

دانیشتبووم ته‌نیاو مه‌لوول

دلّ پر له جه‌ور و پر جه‌فا

جه‌وابی نامه‌یی یه‌که‌م

ئه‌منووسی بوّ قووه‌ی قه‌فا

له‌ کاتیکا هی‌نای به‌شیر

نامه‌ی دووهم حوزنی نه‌فا

ههر ماچم کردو نامه‌ سهر

دوو چاوه‌که‌م گوتم: که‌فا

(۱) عاجز نهم شیعره‌ی له‌ ولامی نامه‌ی ماموستا مه‌لا عبدالله سیبهردانی نووسیوه، کاتیک مالی
عاجز له‌ شاروچکه‌ی (خورمال) بووه‌ ئه‌ویش مالی له‌ گوندی (سیبهردان) ی نزیك هه‌ولیر بووه.
(۲) نه‌گهرچی له‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌دا ههر دوو له‌ت به‌ نیوه‌ دیریک هاتووه، به‌لام چونکه‌ له‌ کو‌تاییدا
نیوه‌دیریک ته‌نیا ئه‌مینیتته‌وه، بویه‌ پیمان وابوو وا راستتره‌ به‌ شیوه‌ی سه‌ره‌وه‌ بنووسری نه‌ک به‌م
شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌:

برای شیرین و بولوه‌فا صاحبی صیدق و ههم صه‌فا
گه‌یشته ده‌ستم کاغه‌زت بوّ ده‌ردی دلّ بوو به شیف‌ا

بوو به سه به ب بو شادی دل

نه مال له شادیما خه فا

شیعر بنووسی یان نه ثر

وه عد بنیری یان گه فا

هه رچی بی هه ر په حمه ته

(عاجز) نه خاته ناو صه فا

پیتھ (ب)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(رهمه لی ههشتی مه قسوور)

دلبهرم دیسان ده پێژێ خۆین له جهرگم بێ حیساب^(١)
جاری لانا حجاب تا ده رکه وێ بۆم ئافتاب
کردمی ریسوا که پۆشی زولفه که ی کولمه ی گوڵی
بۆی پيشه م ناله ناله هه ر وه کوو نای و ره باب

(١) له بهرگی ناوهوهی کتییکی (عاجز) دا ئەم شیعره بهم شیوهیهی خوارهوه نووسراوه، که پێدەچێ دواتر دهستکاری کردبێ و دووباره داپشتیتهوه، ئیمهش له سۆنگه ی ئهوهی که ئەم شیعره، زۆربهی دێرهکانی لهم شیعرهی سهروهه جیاوازن، بۆیه به باشمان زانی لێره بینوو سینهوه:

دلبهرم دیسان ده پێژێ خۆین له جهرگم بێ حیساب
جاری ناکا دهفعی پهرده ده رکه وێ لۆم ئافتاب
من که مه دداح بووم له بۆ زولف و پوخ و خه ددی چو ماه
قهت نه بو یار بێ موعه ججهب بۆ ره قیانی سه باب
ئه ی گوڵ و دڵ بوو موشه ووهش که وته خه لوه بێ ره فیک
باعیپی بێ دیدهنی یار قه لب و جهرگم بوون که باب
دافیعی طه وق و گه له سماتم نییه غه یراز ئه مین
دڵ که بوو یته ماهی به حره ین ناکا نۆشی قه تره ئاب
عاجزا عیصیان به سه عاصی بکه تۆبه ی نه صووح
مه قصه دت مه حضا خودا بێ موعیم و صاحیب عیقاب

ئاگرى دوورى له يارم وا سوتاندى جىسم و جان
نەك ئەو جەرگ و دلشەم بوونە بريان و كەباب
سا ئەگەر دەنگ و سەداى نالەم بگاتە ئاسمان
يان هەموو دونيا بە هاوار پەر بکەم مەگرن عىتاب
ئاگرى گەرمى عىشق هەم حەسرەتى دوورى له يار
زىاد دەكەن لە حەزە بە لە حەزە پۆژ و شەو دەرد و عەزاب
هەركەسى تۆزى له تالى عىشقبازى چىشتى
ئەو دەزانى چۆنە دەردى عىشق و تالى ئەو شەراب
حالهتى عاشق بە دائىم هەر وهكوو تىنوو له دەشت
پا ئەكا بۆ ئاو له كاتى بىتە بەرچاوى سەراب
يا وهكوو بولبول هەميشە دى چرىكەى تا سەحەر
نەغمە خوانە تا بنۆشى بۆ شىفای دەردى گولاب
(عاجزا) لەم بەحرە دەرچوون زەحمەتە بەسپە ئىتر
پوو له مەولاكە له مەولا مونعیم و صاحیب عىقاب

پیتھ (م)

(۱)

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
(ههزه جی ههشتی تهواو)

له عیشقی چاوی غه ممازی غه زهل خوانی نه کهم چبکه م
له نازی تاوسی چین، سینه سوزانی نه کهم چبکه م
عه جائیب مانگی چاردهم دی، دوو مانگی یه ک شهوهی پی بوو
له گه ل دوو زه هره له م ته رتیه به حهیرانی نه کهم چبکه م
له باغی یار که جاری بووی گوئیکم کرد فیراقم بوو
ئیترا جانم فیدای خاوهن گوئیستانی نه کهم چبکه م
شه رابی له علی لیوی گهر بخۆن وه ک من ده بن پرسیوا
مه کهن لۆمه م که فیکری مه یلی جارانی نه کهم چبکه م
په قیبی سه گ صیفه ت مه نعی ویصالی یاری لی کردم
به ئه فکر خۆم هیلاکی تیری موژگانی نه کهم چبکه م
له غه م تازه خه لاص نابی دلی دیوانه و و مه فتوون
نه ما سه برم خه یالی خه دد و خالانی نه کهم چبکه م

له هه سه رته پووایی له یلا (عاجز) م مه جنوون صیفه ت ناچار
وه کو بولبول له دهووری گول سه هه ر خوانی نه که م چبکه م

(۲)

میژووی ته و او بوونی مزگه وتی
حاجی به کر سه لیم هه ماوی (زیږنگر) له هه ولیر

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(ره مه لی هه شتی مه قسوور)

باوکی صد دیق و حوسام له دواي سه لاح پو له ی سلیم
حاجی به کری خاوه نی ئیمان و دین قه لبی سه لیم
بو قه بو لی دین و ئیمانی له لای ره بی غه فوور
هیممه تی کرد جوانترین مزگه وتی کرد بو خوی کریم
بوو به نیشانه ی قه بوو لی دین و ئیمان و هه جی
لای خوی خاوه ن که ره م هه ننان و ره حمان و ره حیم
سا له پاداشی بینای ئه م مه سجیده و ئه م مه دره سه
ئه ی خوا پییان بده ی چه ند قه صری جه ناتوننه عیم
با به عام ئیمه ش له ته ئریخی ته و او بوونی بلیین
خوا له فیرده و سی موهه ییاکا له بو یان جیی موقیم^(۱)
هه م له (عبدالله) حوسه ینیش نووسه ری ئه م میژوووه
خوش بی پوژی قیامه ت پوژی ترس و له رز و بیم

(۱) بو دۆزینه و ی میژووی دروست کردنی مزگه وته که به جیسایی ئه بجه دی پیویسته به م شیویه دیره که بنووسری
که له دستنوسه که ی وا نو سراوه: خوا لفر دوسی مهیاکا لبویان جیی موقیم
۶۰۷ ۳۹۰ ۷۷ ۹۹ ۲۳ ۱۹۰ که ده کاته ۱۳۸۶/ک ۱۹۶۷ ز

پیتە (ن)

(۱)

مستفعلن مستفعلن

مستفعلن مستفعلن

(رهجهزی چواری تهواو)

ئەي سەيیدی سەرداری من
 ئەي مەحرەمی ئەسپاری من
 ئەي ئەحمەدی موختاری من
 سەلات لەسەر توو یاری من^(۱)

* * *

موددیکە هیجر و ماتەمە
 تاکەي بمینیم لەم غەمە
 هەر وهکو جارێ کۆلەمە
 با بەس بێ ئینتیزاری من

* * *

(۱) ئەم شیعەری داناوێ لە سەفەری حەج، ئەم شیعەری و شیعەری (تۆ ئەحمەدی موختاری) چەندان جار لەلایەن فەقییان و ھونەرمەندان وەک سروود گوتراوێ و چۆرەھا ئاوازی بۆ داناوێ، دوو دیوێ یەكەم لە دوای ھەموو بەیتێك دەگوترێتەوێ وەک سەلاوات.

لوطفی بفهرموو سهروهرم
شافیعی پوژی مه حشرم
هه رتوی له گهرما سیبهرم
شاهی عالم سوواری من^(۱)

* * *

مه علومه قه دری تو عه ظیم
عیسای روح، موسای که لیم
پوتبهی ره سوولانی که ریم
سه بهب نه توی نیگاری من

* * *

مه لائیکه ی موقه پرهبین
عالمی عولی و سه رزمین
هه تا به پوژی ئاخهرین
خوددامی تاجی داری من

* * *

له فهوقی نه و خودایه بهس
ناگاته جیی نه و شایه کهس
له عالمی جودایه بهس
لوتوئی جه وههرداری من

* * *

نووری بناغهی عالمه
بو نه نیایان خاتمه

(۱) له دهسته تیکی کۆنتری شاعیردا بهم شیویه هاتوه: شاهی عه ره ب سوواری من.

ئادەم لەبەر وی ئادەمە
تە حقیق بکەن گوشتاری من

* * *

نائیبی وی بوون مورسەلین
هەر یەك لە قەومێ داوهرین
ئەمما ئەوی بۆ عاڵەمین
بە عام هەنارد غەففاری من

* * *

نووری لە ئادەم پشت بە پشت
هەتا بە عەبدوڵلا گەشت
هەم ئامینە ی حۆری سروشت
مەحفوظ بوو طورپەرە داری من

* * *

مزگینی بۆ حەلیمە بێ
شیرخۆری ئەو یەتیمە بێ
هەرزانی لەو ئیقلىمە بێ
هەم شیرى زۆر بێ جارى من

* * *

چەند جار مەلائیکە ی خودا
شەقیان کرد سینگى بولهودا
حەظى شەیطانیان کرد جودا
کردیانە گۆل گۆلزاری من

* * *

ئهوجا کرا به پیغه مبهه
به یانی کرد ری بی خه ته
چهند موعجیزاتی خسته دهه
قورئانی گه وهه ر باری من

* * *

چهند موشریکان دیتیان به چاو
لوی شق ده بوو مانگی ته واو
له موشریکی نه بوون بلاو
گوئیان نه دا نازداری من

* * *

چهند جار ده یانگۆت شاعیری
کاذیب و کاهین ساحیری
هه ر چهند ده یانکرد ماکیری
حیفظی ده کرد سه تتاری من

* * *

ئه مپا ره سوولی موصطه فا
گوئی خوی نه دا جه ور و جه فا
دوعای ده کرد صاحب وه فا
غاضیب نه بی قه ههاری من

* * *

پاشان به ئه مری موسته عان
هیجهره تی کرد به عیزز و شان
بو لای مه دینه بوو ره وان

له گه‌ل ره‌فیکی غاری من

* * *

کوففار و شه‌یطانی له‌عین
هاتن له دوویان چین به‌چین
هه‌تا له غاری داوهرین
ئه‌و غاری پر ئه‌نواری من

* * *

که دیتیان ته‌ونی عه‌نکه‌بووت
کو‌تر له هیلانه به‌جووت
که‌پانه‌وه له فایده‌پووت
نه‌یان ده‌دی سالاری من

* * *

که هات سو‌راقه زۆر به‌تاو
هه‌لیکوتا سه‌ر هه‌ردوو لاو
ده‌یدی وه‌کی قاروون به‌چاو
ره‌حمی نه‌کرد به‌یاری من

* * *

ئه‌و مه‌پی دایکی مه‌عه‌دی
که پیشان شیریان لی نه‌دی
هه‌ر ده‌ستی دایی ئه‌حمه‌دی
بوو به‌پووباری جاری من

* * *

حه مزه و ئه بوبه کری صد دیق
فاروق و عوسمانی حه قیق
به مؤئینی ده بوون ره فیق
له گه ل شیری شکاری من

* * *

(عاجز) فه قیری ئوممه ته
سائیلی بابی ره حمه ته
هه ر چاوه نوۆری هیممه ته
بو ده فعی ناله و زاری من^(۱)

(۱) دواى تهواوبوونى نهم شيعره، شاعير ئامارته بهوش دهدا كه تهو قهسيدهى (بردة المديح) كه له كوردیدا به قهسيدهى بورديه ناسراوه، كردويه تيه پينج خشته كى. (عاجز) واى نووسيوه: تمت القصيدة النونية الكردية في مدح خير البرية (ص) بخط يد الشاعر الخمس لقصيدة بردة المديح المدعو عبدالله محمد الحسينى (عاجز).

(۲)

مستفعلن مستفعلن مستفعلن مستفعلن
مستفعلن مستفعلن مستفعلن مستفعلن
(رهجهزی ههشتی تهواو)

ئه‌ی گۆل ڤوخی زیبایی من قه‌د سه‌روی دۆل ڤوبایی من
مه‌لحه‌می جان شیفایی من جارۆ نه‌ظه‌ر که لایی من^(۱)
ڤه‌حمۆ بکه به بولبولان بۆ ده‌فعی ئازاری دۆلان
تۆی غونچه‌یی باغی گۆلان لای دۆلی بی نه‌وایی من
ئه‌گه‌ر له ده‌ست و په‌نجه‌که‌ت نه‌ختی نه‌که‌ی که‌م په‌نجه‌که‌ت
قه‌سه‌م به لار و له‌نجه‌که‌ت زیده ده‌بی سه‌ودایی من
به فیکری زولف و په‌رچه‌مت دۆل که‌وته گۆزاوی غه‌مت
دوو‌ره له به‌زمی ده‌م ده‌مت حه‌بیبی ڤر جه‌فایی من
گه‌ر صۆفی و شیخ و مه‌لا ڤووی تو له وه‌قتی ئینجلا
بینن ده‌بنه به‌ر به‌لا وه‌ک دۆلی به‌ر به‌لایی من
مایه‌یی ژینه چاوه‌که‌ت ئافه‌تی دینه ناوه‌که‌ت
مه‌ستم به بۆی گۆلاوه‌که‌ت لوطفی بکه له‌یلایی من
هه‌ر تۆی که مه‌حبووبی منی هه‌ر تۆی که مه‌طلووبی منی
هه‌ر تۆی که مه‌ڤغووبی منی له عاله‌می دونیایی من

(۱) ئەم شیعەر هەر لەسەر شیوازی شیعرى (ئه‌ی سه‌ییدی سه‌رداری من) و (تۆی ئەحمه‌دی موختاری)یه، واته‌ دۆره‌که‌ کراوته چوار که‌رت و له سه‌رتاپای شیعەرکه‌ هه‌ر دۆرێک سێ که‌رتی یه‌ک سه‌روای هاوبه‌شی هه‌یه‌و له‌تی چواره‌میش سه‌روای گشتی شیعەرکه‌ی پیکه‌یناوه. بۆیه ده‌شی هه‌ر دۆره‌ی به‌ شیوه‌ی چوار له‌تی ڤیزیکرۆ.

ئەگەر بزانی حالەتم کە لایم براوە تاقەتم
کوشتەیی یێک ئیشارەتم دەبی بە ئاشنایی من
ئەو شوخی نازەنینی من ئەو مەلحەمی برینی من
غونچەیی مەهجەبینی من تۆی باعیتی صەدایی من
نالەو و زاری تا بەکەو فرمیسکی جاری تا بەکەو
حاشا لە یاری تەبەکەو پاپایی ئەورووپایی من
بولبولی دەوری غونچەمە تووتیی پر لە نەغمەمە
مەجرۆوخی خەدد و کۆلمەمە ویصالی تۆ دەوایی من
دەوای منە ویصالی تۆ چرای منە جەمالی تۆ
صەفای منە خەیاڵی تۆ لەلای توو بە قایی من
بە چاو و خەدد و گەردەنت بە پەرچەمی ملەووەنت
هەوایی شەرقی ئەردەنت وێرانی کرد بەغدایی من
غەمگین و پر لە داغە دڵ چاو نۆرە بێ لەو باغە گۆل
کە چونکە شەو چراغە شل گۆپی کەهرەبایی من
جەفا بەسە وەفا بکە (عاجز) بە وەصلت شا بکە
لە غەمخۆری پەها بکە ئەو دلی موبتەلایی من

(۳)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(رهمه لی هه شتی مه قسوور)

له شکری بئی مروه تی غه م وا له سهر پیمه یه قین
 بئی سیلاحی وه صلی جانان بۆ نه کهم گریان و شین
 وا له بهر شهوقی ویصالی خالی سهر کولمه ی تووه
 دل نه خو شه پروو مه پۆشه ئه ی گوئی گوئزاری چین
 گهر بفرمووی ده تکوژم حازر ده بم بۆ ئیمتثال
 فهرزی عهینه لام به جئ هیئانی (ما قد تأمرین)
 سا که نه جمی ره جمی شیطانی ره قیب که تا کوو دل
 ناگه هان خوش به شوعله و شه عشه عه ی ماهی جه بین
 گوئ ئه گهر ره حمی به بولبول کا چه نه قصیکی ده بی
 قه تره یی ئاوی بداتی لئی بکا ده فعی ئه نین
 ئه ی قه له م مانگ خو ی بزر کرد نووری یاریش دووره لیئ
 به سیه کو تا که کیتابه ت بوو به وه قتی نایمین
 ئیلتیماسی (عاجزی) موخلیص قه بول که تا بلین
 زور جه فای خوارد موسته فید بوو (نعم أجر العاملين)

(۴)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(رهمه لی هه شتی مه قسوور)

جه ژنی قوربان به قوربان سه ییدی دونیاو و دین
 مهوسیمی شادی و سرووره و من به غم مات و حهزین
 کاتی ئه لطف و عه طایه گهرچی زۆر دوورم به لام
 خوانی په حمهت به خشی تۆ بوو دوور و نیزیك دیتته دین
 عاده تی جه ژنانه گهرچی زیاره ته لاکین هه زار
 جار قویری دنیا به سهر من دووره لیم په وضه ی ئه مین
 هه رئه وه ند ئه رجوو ده کهم لیت پۆژی مه حشهر زووبه زوو
 بی له هاوارم شه فیعی خاص و عامی موذنیبین
 کهس نییه غه مخوری من بی غه یری زاتی ئه نوهرت
 چونکه بی پشت و په نا هم (یا امام المرسلین)
 هه ر له بهر خاتری حوسه یینی موته قی و مه حبووبی خۆت
 هم له بهر وه عدی له خه و دات زوو نه جاتم ده له شین
 خۆ له بو تۆ عاده ته وافی به هه ر وه عدی بده ی
 بو هه موو کهس چونکه توی (الصّادق الوعد الأمين)
 وه قتی نه زع و قه بض ی روحم زوو له ئیمدادم وه ره
 زۆر ده ترسیم پیم بگوپۆ مه کری شه یطانی له عین
 وا مونا جاتی ته واو بوو (عاجز) ی بی هۆش و گوشت
 لی قه بۆل که چونکه مه نسووبی تووه ئه ی نازهنین

پیتھ (ه)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

(رهمه لی هه شتی مه جزووف)

شوخه که ی بی ره حم و ئینصاف قاتیلی جانم وهره
 باعیشی گومراهی شاه و شیخی صهنعانم وهره
 دل هه میشه ئینتیزاری لوطف و ئینعامی تووه
 دهرده مه ندی قامه تی تۆم چاو به گریانم وهره
 دل وه کو بولبول ده نالّی طالیبی ئاوی گو له
 ههر ئه تۆی پرشه نگی ژینم ماهی تابانم وهره
 گیان و دل بو تۆ نه ماوه پر له ئاه و حه سره ته
 سینه پر جۆش و خرۆشه جانی جانانم وهره
 دائیما وهك صۆفی مه جزووبه به عیشقی دولبه ران
 تا نه فه وتاوم عه زیزم پیشی فه وتانم وهره
 عاشقی وهك من له بو تۆ زه حمه ته په یدا ببی
 چاوه ری تۆم زوو له بو باغ و گو لستانم وهره
 پایزی هیجرانی تۆ وا په نگی پرووی زهره کردووم
 ههم له بهر ساردی فیراقت پروو له کیوانم وهره
 (عاجزم) پروو حی په وانم پر له ئیشه جهرگ و دل
 تۆی طه بیبم زوو له بو دهرمانی دهردانم وهره

پیتھ (و)

مفاعیلن مفاعیلن فعولن

مفاعیلن مفاعیلن فعولن

(ههزه جی شەشی مه حزووف)

عه جايب پرووی یار پر نووره ئیمشه و
 له باغی سینە نارنج زۆره ئیمشه و
 ئومیدی نابوو تا ئیستا له خوشی
 دلم لاکین گهلی مه سرووره ئیمشه و
 له خوشی وا سهرم سورماوه یاران
 نه زانم خهونه یاخو شوره ئیمشه و
 دوو مانگی یهك شهوه و پوژیک له سه ر وان
 وه رن کئی دیویه تی ئه م جو ره ئیمشه و
 ئه یانوت نه بووه قهت یهك شهو که کو بن
 به لام دیاره وتهی چاو کو ره ئیمشه و
 ئه گه رنا بو ده بینم پوژ و دوو مانگ
 له دامینیان دوو زه هره ی سووره ئیمشه و
 وه رن سه یر و ته ماشای عه ردی په نگم
 بکه ن چو ن پروون بووه به م خو ره ئیمشه و
 ئه گه ر خهونه خودایه شه و دریک ژکه
 هه تا مه حشه ر له بۆم پابیره ئیمشه و

ھەتاکو تیر بکەم خۆشی لە یاران
 ڕەقیبی سەگ صیفەت لێم دوورە ئیمشەو
 وەگەر راستە درێژکە ژینی بەندە
 لە جێی جەننات و قەصر و حوورە ئیمشەو
 وەرە (دڵخۆش) بگۆرە ناوی (عاجز)^(۱)
 بە خۆشی جان و دڵ مەشهوورە ئیمشەو

(۱) (عاجز)ی شاعیر لەم شیعەرە نازناوی (دڵخۆش) ی بۆ خۆی ھەڵبژاردووە، ھەرۆک لە
 دەستنوسە کەیدا وا ھاتووە.

پیتە (ی)

(۱)

کیشی ئەم شیعەرە، خۆمالییە (۷) برگەییە

تۆ ئەحمەدی موختاری^(۱)
موقەپرەبی غەففاری
شافیعی طورپرەداری
لێت بێ سەلامی باری

* * *

خاکی حیزاز فیدامە
کۆلە ی شاو و گەدامە
هەتا پۆژی قیامە
نیازی دڵمە یاری

* * *

طەواف و ئاوی زەمزەم
سەعیی صەفاوو مەرۆم
هیچ نییە پێی بەدەل کەم
بە بێ خەسارە داری

(۱) عاجزی شاعیر ئەم شیعەرە لە شاری مەدینە بەرامبەر گۆری پیغمبەر (صلی الله علیه وسلم) بۆی هاتوووە و نووسیویەتی، هەرۆها نووسیویەتی ئەووە سەلاواتی گیرانەوێت.

* * *

عہ پر فاتی مـونہ ووہر
ہم موزدہ لیفہ و مہ شعر
خیف و مینای موطہ ہہر
لہ گہ ل پرہمی جیماری

* * *

مہ نظہ رہی پوڑی حہ شرن
حہ جاج کہ پیگہ دہ گرن
تابیعی نہ ہی و ئہ مرن
بو غافیر و سہ تتاری

* * *

ہہ موو میوانی خوانہ
پاک لہ گوناہ جودانہ
طالیبی مہ رحہ بانہ
عہ فووی پہ روہ ردیگاری

* * *

مہ دحی حہ بیبی ئہ کرہم
دوورہ لہ من بہ ہہ ردہم
مہ عقوول نییہ کہ دہ ست دہم
لہ مہ دحی صہ حب و یاری

* * *

ئہ و مہ رکہ زی ئینعامہ
سہ رداری خاص و عامہ

من مېشولهى هه وامه
له راست ئه و طور پرده دارى

* * *

ئه و سه روه رى زه مينه
ئيمامى مور سه لينه
شه فيعى مو ذنيينه
منيش گه داو هه ژارى

* * *

ئه و شاهى سه ر به تاجه
ئه و صاحيى ميعراجه
عالم به وى مو حتاجه
له پوژى شه رمه زارى

* * *

من بى به هاو حه يامه
پوژ و شه و پر خه تامه
بى مه لجه ئو په نامه
گه ر په حمه تيك نه بارى

* * *

ئه ماما ئه گه رچى دووره
به ينى من و ئه و نووره
وهك سوله يمان و مووره
نيسبه ت كه بكرى جارى

* * *

له مه ککه بوو ظو هوووری
 ئه و زاتی پر له نوووری
 خه لاتی کرد غه فوووری
 به روتبه ی تاجیداری

* * *

پاشان له بهر ره حمه تی
 خودای ره ببولعیززه تی
 کردی عه زمی هیجره تی
 له گه ل صدیق بوو ساری

* * *

بو لای مه دینه هاتن
 هاتن به لام چ هاتن
 روژ و مانگ بوو هه لاتن
 عاله میان هاته دیاری

* * *

له پاشی ئه و جه نابی
 هات کومه لی ئه صحابی
 بووه مه جمه عی ئه صحابی^(۱)
 موهاجیر و ئه نصاری

* * *

مه دینه بوو مونه ووهر
 به هاتنی ئه و سه روهر

(۱) له دهستنوو سیکی تری شاعر بهم شیویه هاتووه : بووه مه جمه عی ئه حبابی .

مه ککه ده بوو موعه طهر
پاک بووه له کوففاری

* * *

بووه جیی ته کبیر و ته هلیل
بووه جیی ته سییح و ته نزیل
بووه مه نزیلی جو برائیل
له وئی ده هاته خواری

* * *

پروو بکهنه لای مه دینه
جیی فه خری مورسه لینه
مه رجه عی ئه هلی دینه
خۆشی له بو زوواری

* * *

عالم له وئی غه نی بوو
هه موو کهس گو لشه نی بوو
به شیان له خه رمه نی بوو
که وتینه به ختیار

* * *

به لام ئه من به ته نیا
نه دینم و نه دونیا^(۱)
غهرقی گوناھی ده ریا
ههر مام به ئینتیزاری

(۱) له دهستنوو سینکی تری شاعر بهم شیوهیه هاتوووه : نه دینم بوو نه دونیا

* * *

ئەگەرچی پرووت و قووتم
لە چاکە و لە دووتم
چونکە غولامی خۆتم
لێم دوور مەبە یە کجاری

* * *

لە دوور کە دیتە بەرچاو
دێ بۆن بخور و عەتراو
بە نووری شاھی گۆلباو
پرووناکە چار کەناری

* * *

زەمانە پر جەفایە
هەرچی هەیه بەلایە
فیتنە لە فیتنە دایە
لە دێهات و لە شارێ

* * *

(عاجز) ئەگەرچی خواری
لە دەرگەیی شەرمەزاری
مەئووس مەبە لە یاری
شافیعتە لای غەففاری

* * *

(۲) (۱)

قه سەم بە خالی هیندووت بە گوڤه‌ی چاوی جادووت
 کوشتمی شیری ئەبرووت خوین له دلم بوو جاری^(۲)
 شوخیکی حیلەبازی چاوباز و پر له نازی
 بو دلم مه‌حرمی رازی پروومەت گۆلی بەهاری
 نه‌خۆشی بەدمیزاجم بو زیارەتت موحتاجم
 یاران بکەن عیلاجم له عیشقی تازه یاری
 یاریکی نازەنینە سوور حورو مه‌ه جبینە
 غونچه‌ گۆلی زەمینە گۆلاوی لی دەباری
 سەرپشکه‌ خۆی له گۆلشن چەند بولبولی وه‌کوو من
 له دەوری دین و ده‌چن بو ئاوی گۆل عوزاری
 دین و دلی پفاندم جەرگی له‌گەل پساندم
 به‌ حوبی پرووی سوتاندم فه‌وتاندمی به‌ جاری
 (عاجز) لو خۆت جه‌فادا ژیا‌نی خۆت به‌ با دا
 نه‌تزان‌ی ساقی سادە ده‌تخاته بی قه‌راری

(۱) کیشی ئەم شیعرە زۆر روون نییە، چونکە له‌ له‌تیکدا نزیک دەبیته‌وه‌ له‌ موزاریعی هه‌شتی ئەخرمی مه‌کفوفی مه‌حزوف، له‌ دیری تردا له‌ هه‌زه‌جی هه‌شتی ئەخرمی مه‌کفوفی مه‌حزوف نزیک دەبیته‌وه‌ له‌نگی و گۆرانی زۆری تێدايه‌ و شاعیر ته‌واو پێیه‌وه‌ پابه‌ندنه‌بووه‌، بۆیه ناتوانی له‌سه‌ر کیشیک بسەنگرتەوه‌.

(۲) ئەگەر به‌ پێوه‌ری پێساکانی شیعرێ کلاسیک له‌م شیعرە بروانین، ئەوا ده‌بوايه‌ له‌تی یه‌که‌می ئەم دێره‌ شیعرە به‌ سه‌روایه‌کی هاوشیوه‌ی سه‌روای عه‌جز (به‌هاری) کۆتایی هاتبا، به‌لام شاعیر له‌به‌ر سه‌روای ناوه‌وه‌ی شیعره‌که‌، ئەم سه‌روایه‌ی فه‌رامۆش کردووه‌، که‌ ده‌بوا سه‌روای ناوه‌وه‌ش هه‌مان سه‌روای له‌تی دووهم (عه‌جز)ی هه‌بوايه‌. بۆیه ئەم شیعرە ده‌توانی به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ش بنوسرێت:

قه‌سەم بە خالی هیندووت
 به‌ گوڤه‌ی چاوی جادووت
 کوشتمی شیری ئەبرووت
 خوین له‌ دلم بوو جاری

پیتھ (ی)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

(رہمہ لی ہہشتی مہ جزووف)

ئہی صہنہم تاکہی بناآلم من لہ دووری پئی وو حی
 بہس بہ ناحق پیم نیشاندہ غہین و پئی وو بی وو تی
 غوربہ تیش یہک جار وہا زولمہ لہ عاشق چاوہ کہم
 مروہت بی پیم بفہرموو پئی وو حی وو میم و تی
 رہمہتت وہصلہ لہ بو من ئہی گولی باغی ئیرہم
 توم بہسہ ہتتا لہ باتی حوری جیم و نوون و تی
 جہنہتی من قامہتی سہروی تووہ و گولزارہ کہی
 پر لہ نارنج و لیموی سین و یی وو نوون و ہی
 سینہ پر سوزہ لہ تاووت وہک سہماوہر وا لہ جوش
 وا نہزیک سوتانہ کہم کہ، ئلف و ئلف و گاف و پئی
 ناگری عیشقت لہ بو من ئہستہمہ ئہی دلبرہم
 زیدہ گہرمہ مہیلی وہصلی حی وو سین و نوون و تی
 حوسنی تو بی شک گہیشتہ ہدد و میقداری نیصاب
 موستہ حققم بینہ حیصصہی زی وو کاف و ئلف و تی

بۆ زه کاتی باغ و بیستانی جه مالت هاتووم^(۱)
 نامه وی زیتر له حه ققی شین و ری وو عهین و یی^(۲)
 پر خرۆشه دڵ وه کو بولبول له دهوری غونچه گۆل
 جاری دڵ خوش که حه بییم عهین و ئهلف و جیم و زی^(۳)

(۱) کیشی نهم له ته لهنگیی تیدایه.

(۲) ده بویه دوا ی نهم دیره شاعیر به وشه ی (شهرعی) دهستی پیکردبا، هیچ ئاماره یه کیشی له دهست نووسه که دا بۆ نه کراوه.

(۳) عهین و ئهلف و جیم و زی واته (عاجز) که نازناوی شیعریی شاعیره

چوار خشته‌کە

(۱)

مفعول مفاعیل مفاعیل فَعولان

مفعول مفاعیل مفاعیل فَعولان

(هه‌زه‌جی هه‌شتی ئه‌خره‌بی مه‌کفوفی مه‌قسوور)

ئهی خه‌سته‌ته‌ن و بی‌که‌س و موئنیسی خه‌ظه‌ر خۆم
 ئهی صاحی‌بی عیسیان و نه‌میمی و نه‌ظه‌ر خۆم
 ئهی نائی‌بی شه‌یطان له‌ وه‌ساویسی به‌شه‌ر خۆم
 ئهی پرووت له‌ طه‌عام و له‌ شه‌پاب پۆژی حه‌شر خۆم
 ظاهر به‌ جه‌مال و به‌ که‌لام صاحی‌بی نوورم
 باطین به‌ عه‌مه‌ل پر ئه‌مه‌ل و که‌لبی عه‌قوورم
 ئهی چۆنه‌ حیسابم له‌ لیکای ره‌بی غه‌فوورم
 پر ئیش و ئه‌له‌م داخیلی ناو نا‌ر و سه‌قه‌ر خۆم
 ئهی نه‌فسی خه‌سیسم ببه‌ ئاگه‌ له‌ مونا‌دیت
 بانگت که‌ ده‌کا وه‌فته‌ بکه‌ی کۆچ له‌ گو‌شادیت
 غافل مه‌به‌ ئیتر به‌سه‌ مه‌غروری و شادیت
 پر کی‌بر و هه‌وا موسته‌حه‌قق‌ی شین و چه‌مه‌ر خۆم^(۱)

(۱) له‌ ده‌سته‌تیکی تردا به‌ نا‌روونی دی‌ره‌کانی ئه‌م چوار له‌ته‌ به‌م شی‌وه‌یه‌ هاتوه‌:

ئهی نه‌فسی خه‌سیسم ببه‌ ئاگه‌ له‌ مونا‌دیت
 هه‌ر رۆژ که‌ ده‌ل‌ی ری‌حله‌ته‌ وا حازره‌ قادی‌ت
که‌ له‌ خو‌راک و له‌ شادیت

دل بے غم و غافل به هه موو دهم له قیامت
 قهت جاري نییه بیته خه یالم به مهلامهت
 تا کیر و هه وام کهم بے نه مینم به نه دامهت
 نهی تابیی نهفس و هه وهس و بے سه روبه ر خوّم^(۱)

چی بکهه به هه وا چوو به هه با عومری نه فیسم
 لام وابوو له دونیا نییه هه متام و ره ئیسم
 به و جه هله موجه رپه د له هه موو جوّره نه نیسم
 نهی (عاجز) و بیچاره وو پر ئاخ و کهسه ر خوّم^(۲)

نهی تابیی نهفس و هه وهس و بے سه رو بهر خوّم

(۱) له دستخه تیکی ترده تهه چوار له ته بهم شیویه هاتووه:

دل به غم و غافل به هه موو دهم له قیامت
 قهت جاري نییه بیته خه یالم به مهلامهت
 تا فکری جیهان و چی نه مینم به نه دامهت
 به و باری گران و موضته جیی بهینی جهه ر خوّم

(۲) له دستخه تیکی تری شاعیردا، تهه چوار له ته بهم شیویه هاتووه:

چییکه به هه وا چوو به هه با عومری نه فیسم
 لام وابوو له دونیا نییه هه متاوو ره ئیسم
 به و جه هلی مورکه کهب له قهبر نابی نه نیسم
 نهی عاجزی بے چاره وو پر داغ و کهسه ر خوّم

(۲)

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

(ههزه چی ههشتی ئه خره بی مه کفوفی مه حزووف)

چهند پوژه له بهر فیکری تۆ داماو ده دلی من
بی خواردن و خه و زهردو زه بوون ماوه دلی من
به و داوه که زولفی تووه گیراوه دلی من
به و تیره که چاوی تووه کوژراوه دلی من

دوی شه و له خه و دلبه ری شه نگم که پهمی کرد
ته شریفی که هات بو دلی ته نگم نیعه می کرد
ئیمرو که به مه غرووری فهره نگم ئه له می کرد
به م حاله ته دوو پهنگی یه فه و تاوه دلی من

جاری به ته به سسوم وهره بازاری غه ربیان
وازی نه له به دکاری و گوفتاری په قبیان
چونکه به وه فا که تمه جه فاخواری حه بیان
بو وه صلی تۆ باوه پر بکه شیواوه دلی من

ئه و نه گبه ته پر زیلله ته بو من چیه یارهب
ئه و هه سرت و ئه و میحنه ته بو من چیه یارهب
ئه و نیقمه ته به و میننه ته بو من چیه یارهب
به و زه حمه ته چۆن پروو حی له بهر ماوه دلی من

بئی باکه له خوینرپیژی دلم چونکه به لاشا
بو کوشتنی من خوی به هه وهس دیته ته ماشا
ئهو زولمه نه دیتراوه له هیچ حاکم و پاشا
لهو غه دره که دهیکا سهری سورماوه دلی من

تاکه ی به جه فا ده مکوژی ئه ی یاری گول ئه ندام
وا ده مخه یه بهر جه ورو جه فای بئی سهر و ئه نجام
یان همکوژه یه کجاری له دونیام بکه ئیعدام
یان بینه ویصالت که له بو ی پراوه دلی من

دیمه ده ری مه یخانه ده لئین مه نعه له عوشاق
یار فه رموویه گهر هات و بلین جیی نییه موشتاق
مروه ت نییه خاصکه ی به دلم شه ربه تی غه سساق
مه فتوون و زه بوون (عاجز) و بئی تاوه دلی من

پینج خشته کە

(۱)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

(رەمەلی ھەشتی مەحزووف)

یار بە ھەلقە ی زولف و پەرچەم وا کە جەرپاری دەکا
 ڕادەکیشی جەرگ و جانم بۆی دڵ زاری دەکا
 کردمی مەفتوون دڵم مەجبوور ھەواداری دەکا
 عاشقی راستم مەلین وا کێزب و غەدداری دەکا
 سا مەکەن لۆمەم کە دڵ وا مەدحی گۆلزاری دەکا

من له خەودا دیومە جارێ نووری بێ وینە ی جەمال
 ھەر بەو ھە ئومێدەوارم پۆژ و شەو (فی کل حال)
 بۆ شەفاعەت بۆ نە جاتم وەقتی حوکمی (ذی الجلال)
 غەیری جاھو لوطفی تۆ ھیچم نییە ئە ی بێ میثال
 جەددمی و جەد بۆ ھەفیدی، بێ شک غەم خواری دەکا

چەند کەسی وەك من شەیاپین حیلەیان لێ کردوو
 بە ھەزار حیلە لە ڕۆی ھەق زەللەیان پێ کردوو
 تا لە وەقتی مردنیش وتراوہ پیسی مردوو
 چونکە حوبی تۆی بووہ ئیمانی باشی بردوو
 گەر شەفاعەت کە ی خودا مەعلووہ غەففاری دەکا

روو رهش و زور شهرمه زارم من له قاپی خواى مه تین
چونکه هیچ چاکه م نییه بو پوژی حه شری عالمین
پاشی رهم و لوطفی یه زدان بو عوموومی موجریمین
چیم نییه غه یری شه فاعه تخوازی تو ئه ی نازهنین
غه یری تو کئی دئی له لای خوا بوم ره جاکاری ده کا

عومره که م هه رچه ند دریژ بوو پوئی بئ سود و ته مهر
پر گوناھ و بئ موبالات بووم له مردن بئ خه بهر
بوئی ریسوا بووم له عالم که تمه ریگای پر خه تهر
بئ زه خیره و زاد و ته نیا پر له ئاخ و پر که سهر
کئی وه کو من دائیما ههر مه یلی به دکاری ده کا

حوبی دل گاه ئاشکرایه و گاه ده چیتته غه ییه تی
گاه له بو صاحب سه خایه و گاه له بو خال و خه تی
طالیبی دوو مه رحه بایه بوئی که وته میحنه تی
(عاجزا) گهر وا ده وام که ی، ده چیه وسطی فیتنه تی
(تب إلى الله) چونکه توبه ده فعی غه مباری ده کا

(۲)

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

(ههزه جی ههشتی تهواو)

له سایه ی قامه تی سه روی تو ئیستیغنا ی له سیبه ر بوو
دلی بولبول له بهر سونبول به سه ر باغی گولان هه ر بوو
له میحنه ت ده رچوو بی زه حمه ت به ئاوی په حمه ت ته ر بوو
خودا په حمی به حالم کرد ویصالم بو مویه سه سه ر بوو
به شوعله و شه عشه عه ی ماهم هه موو عالم مونه ووهر بوو

گوشادی کرد دلی ناشاد به شادی شاغیله جانا
به صافی پر صه فا مه ی صاف ده نووشی وا له مه یخانا
دهمی شه ربه ت دهمی پروئیته دهمی ئاههنگ و سهیرانا
له موسته شفای ویصالی یار شیفا هیئانی دهردانا
به پوژی جه بهه تی ئه و په ونه قی پرووی پوژ موحه ققه ر بوو

له تاریکی شهوی زولفی بیحه مدیلا له چراغم بوو
که پوژی پرووی طلوعی کرد به یه که له حظه فه راغم بوو
له باغی پر هه ناری یار شیفا ی قه لبی نه ساغم بوو
به قه طره ی ئاوی گول بولبول ده لی تازه ده ماغم بوو
ژیانی جاویدانم بوو جینانم بوو مو سه ووهر بوو

(تعالی الله) چه عیدی که و عید له م وه عده چه ند دووره
به خه نده ی زار له ناو گولزار له زار ئازاد و مه سپرووره
دلی مه جنون گولی له یلا له ئینعامی به سه د جووره
له بی غونچه ی وه کوو پشکفت به عهینی وه که گول و نووره
به گوftar دانی مرواری له ئه ستاری موئه به به ر بوو

هه تا ده مری له شوکری شه کری له شکرکەش به ئەی قومری
به صهبری شوکری ئە مری عوسری ئاخیر هه ر ده بئ یوسری
وه کو من جن مه که پیشره و نه وه ک لیت ون ده کا فیکری
که ریگهت ظاهره ئاخیر له خاطر مهینه سه ر ستری
ده زانی خوینی زین و مه م له بهرچی بوو موهه دده ر بوو

حه قیقهت گه ر حه قیقهت بئ طه ر یقهت حه ققه ئەی دل بهر
که کافی و شافییه و وافی صه فایه بو دلی موفته ر
موریدی شه نگه بیری قامهت و سهیدی روخی ئە سه ره
دیاره هه ر منم مه فتوون به زولف و په رچه می ئە حمه ر
به لام تو بئ موبالاتی له بویی دل موکه سه ره بوو

به حوزنی (عاجز) ی عاجز زه بوون و زیده سوتاوه
نه خوشی و جوخی پروو پوخی ده ماغ و هوخی تیکداوه
به مه یلی مه یلی له یلی مائیه مه یلی به گشت لاوه
له صه دری صه دری مه حرووم بوو که هه وری زولفی داداوه
له نووری نه وری نارنجی به ده وری خوین موقه طه ره بوو

(۳)

مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

(ههزه جی ههشتی ئه خره بی مه کفوفی مه جزووف)

چهند موددهیه دَل پر خه تهر و مات و هه زینه
 بو زیاره تی رهوضه ی شه هو سه رداری مه دینه
 دائیم له غه می دووری به ئه فغان و گرینه
 خالی نییه یه ک دهم له خه یالاتی مه کینه
 ئه ی خواجه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه^(۱)

یا ره بی مه سافه که به عیده به قه ریب بی
 جاری به که ره م مودده یی وه صلی به نسیب بی
 به لکو دله که م له م غه مه شاد و به شه کیب بی
 ئه مجا گه لی مه منوونه به قوربانی هه بیب بی
 ئه ی خواجه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه

جاری چ ده بی بۆمه به ئیحسان که ره مت بی
 وه ک من دله که م پر له غه م و پر ئه له مت بی
 روحم به فیدای خاکی به ری پای خه ده مت بی
 گه وره ی روسولی لازمه زیده نیعه مت بی
 ئه ی خواجه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه

به ینیك که له سه ر ئوفقی دَلم پرووت بی طالبع
 ئه و جه به ته وه ک پرۆژه که نووری بی لامیع
 بو ئیش و غه م و دهر دو به لای من بی رافیع
 تا پر بی له شادی و به گوشادی بی قانیع
 ئه ی خواجه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه

(۱) ئه م له ته به شیوه ی (ته رجیع به ند) له هه موو کۆپله کان پاتکراوه ته وه

قوربان وەرە دەرمان که برینم وه کو طه بیان
 بو خاتری (عهلی)^(۱) لاده له سهر ریگه ره قبیان
 تا شه ممی گولهك بی له طه ره ف باغی حه بیان
 ههم لاچی غوموومی دلی مسکین و غه ربیان
 ئەهی خوایه چلۆن حالهتی من شیوهن و شینه

ئەهی شاهی زه مان شوخی جیهان روحی ره وانم
 موددی که جه فاخواری گولی باغی جینانم
 موشتاقی و یصالم به لیقات نووری ئیمانم
 وهك بولبولی شهیدا له چ هاوار و فیغانم
 ئەهی خوایه چلۆن حالهتی من شیوهن و شینه

(عاجز) که جه فاخۆره له ناو ئەهلی جه فایان
 مهستووره له ناو بهرگی غهم و دهردو به لایان
 فهوتاو له دووری جهم و به لقیس و سه بایان
 مه حزوونه هه میسه وهك و بی شهوق و صه فایان
 ئەهی خوایه چلۆن حالهتی من شیوهن و شینه

(۱) مەبەستی عەلی کۆری ئەبی تالیبه (رهزایی خوای لی بی)

پینج خشته کی عاجز
له سهر شیعره شاعیران

(۱)

پینج خشته کی عاجز له سهر شیعره (عاصی)^(۱)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان
فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان
(ره مه لی هه شتی مه قسوور)

دیل و پابه ندی جه هالهت غافل و شیتانه خۆم
ساکینی کونجی مه لالهت خادیمی بوتخانه خۆم
سالیکی ریگهی ضه لالهت پیس و نامهردانه خۆم
(مه ست و سهرخۆش و خه جالهت، بی دل و دیوانه خۆم
دل له ده ست دهرچووی خه یالی باده یی مه ستانه خۆم)

(۱) ئەم شیعره له سهر داوای مه لا عوسمان تیمامی گوندی سمایلاوه داندراوه، دیاره ناوبراو داوای له (عاجز) کردووه، ئەم شیعره ی عاصی بو ته خمیس بکا، مه لا عوسمانیش دیاره بو مه لا سابیر ناویکی ناردووه و تهویش نامه ی بو ناردوتهوه که به دهستی گهیشتووه. له کووتایی ئەم شیعره دا (عاجز) وای نووسیوه: تم - بعون الله - بخط مخمسة عبدالله محمد الحسینی امام و خطیب جامع چمچمال من اجل اخي في الله الملا عثمان امام قرية (سمایلاوه) وفقه الله وایانا لما فيه رضاه.. چه مچه مال فی ۹ شوال ۱۳۸۱ ه - ۱۹۶۲ م.

پهندی په‌ند گۆیان له من قاپی خراپه‌ی دانه‌خست
به‌لکو دائیم بووم به‌رامبه‌ر ناصیحانم به‌رهه‌لست
بئی موبالات بووم له ئه‌فعالی دروست و نادروست
(بئی شعور و خو په‌سند و هه‌رزه‌گۆو دونیاپه‌رست^(۱))
لئ وه‌شاوه‌ی سه‌رزه‌نیشتی ئه‌قرباو بیگانه‌ خووم

قه‌ت مه‌که‌ن باوه‌ر به‌ من هه‌رچی بکه‌م هه‌رچی بلیم
چاکه‌ زۆر دووره‌ له‌ من زۆر زه‌حمه‌ته‌ قه‌ت بیته‌ پریم
با به‌ سیمای صالحانیش بی‌مه‌ به‌ر چاوتان که‌ بی‌م
(که‌رچی ظاهر و ده‌بینن دائیما مزگه‌وته‌ جیم^(۲))
سینه‌ پر بوغض و هه‌ساده‌ت طالییی ئه‌فسانه‌ خووم

که‌س وه‌کو من بئی عه‌مه‌ل خو‌ی پرووت و پرسیوا قه‌ت نه‌کرد
نه‌فسی ئه‌مماره‌م به‌ چاکه‌ بۆ خوا قه‌ت په‌ت نه‌کرد
به‌لکو پریم بۆ سه‌ر خه‌یال و مه‌یلی ئوخرا قه‌ت نه‌برد
(سه‌د ئه‌سه‌ف عومرم ته‌واو بوو پرووم له‌ ته‌قوا قه‌ت نه‌کرد
بئی زه‌خیره‌و مایه‌ پوچ و دل په‌ش و ویرانه‌ خووم)

بئی په‌ناو بئی به‌رگ و کیسوه‌ت بئی نه‌واوو پر قه‌له‌ق
غه‌رقی ناو ده‌ریایی شه‌قوه‌ت بئی سه‌فا وه‌ک پر مه‌ره‌ق
حامیلی ئه‌وزار و قه‌سوه‌ت بۆ جه‌زای به‌د موسته‌حه‌ق
(بئی دل و ئیدراک و سه‌فوه‌ت بئی وه‌فا ده‌رحه‌ق به‌ حه‌ق
گیژ و بئی فیکر و ده‌ماغ و بئی مه‌ی و مه‌یخانه‌ خووم)

(۱) له دیوانی (عاصی) به‌م جو‌ره‌ هاتووه‌:

بئی شعورو خودپه‌سه‌ندو هه‌رزه‌گۆو دونیا په‌رست
لیوه‌شاوه‌ی سه‌رزه‌نیشتی ئه‌قرباو بیگانه‌ خووم

(۲) له دیوانی (عاصی): گه‌ر چه‌ زاهیر و ده‌بینن دائیما مزگه‌وته‌ جیم

نه فس و شیطان هاتن و منیان به قایم راوه شاند
 ههر به یه کجاری خه یالی چاکه یان لیم داته کاند
 دواي ئه مه بهرگی ئیطاعه تیان له بهرما دادراند
 (سهرفی عومرم کرد له دونیا تۆوی چاکه م هیچ نه چاند)^(۱)
 بی بهشی خهرمانی طاعت، رهنجه پۆ و بی دانه خۆم

ماسی سهر سهودایه دل تینی له ناو ده ریایی پروون
 عاشقی شهیدایه دل بو خهندهیی له یلایی بوون
 چاوهشی دونیایه دل وهك مو طریبی دارایی هوون^(۲)
 (شه معی بهزم ئارایه دل بو جیفهیی دونیایی دوون)^(۳)
 دین و دل سوتاوی دونیا عهینی وهك پهروانه خۆم

غهرقی ده ریای بی بنی غه م پر له ئاخ و پر میهن^(۴)
 دائیما چاو شوپر و پروو زهر دم له قایی (ذو المنن)
 باعیشی به دکارییه دوور بووم له ئه حباب و وهتهن
 (ئه ی موسولمانان ده خيله ئیوه وهك من قهت مه کهن)^(۵)
 پرووت و سهرگهردان و مه هجوور وا له ری جانانه خۆم

(۱) له دیوانی (عاصی) بهم شیوهیهی خواره وه هاتووه، که پیمان وایه دهقه کهی (عاجز) له رووی واتاوه له راستی نزیکتره.

سهرفی عومرم کرد له دونیا تۆوی چاکه م قهت نه چاند
 بی تهمای فهرمانی تاعهت رهنجه پۆ و بی مایه خۆم

(۲) له دهستنوسی سه رهتا، که ئه م شیعهری به نامه رهوان کردووه، ئه م دیره بهم شیوهیهی خواره وهیه:
 چاوهشی دونیایه دل وهك مو تریبی بی جایی بوون

بهلام دیاره سه رواکه دووباره ده بیوه، بویه له دهستخهتی دواتردا دهستکاری کردووه.

(۳) له دیوانی (عاصی) وا نووسراوه: شه معی بهزماریه دل بو جیفهیی دونیایی دوون

(۴) له دهستخهتی نامه کهدا له جیاتی ئاخ، وشه ی (ئا ه) هاتووه

(۵) له دیوانی (عاصی) وا هاتووه:

ئه ی موسولمانان ده خيله ئیوه وهك من قهت مه کهن
 پرووت و سهرگهردان و مه حرووم وا له رووی جانانه خۆم

تاكو ئه توانن به جارئ نير و مئ و وردو درشت
تۆبه يي خالص كه ن و وه صيه ت به چا كه پشت به پشت
ناهي يه كتر بن له گفتوگۆي به دو ئه فعالي زوشت
(پوو له مه ولا كه ن به راستي نهك وه كو من به د ره وشت
ئه ي وه كوو ته يريكي سهر بال بئ نه واو هيلانه خۆم)^(۱)

گه ر ده رم كه ي تۆ له قايبي ره حمه ت مه ولاي مه تين
كئ هه يه بۆ من بيته مه لجه ئو مه ئواي حه صين^(۲)
غه يري تۆ كييه غه فووړ و بيرپ و (خير الراحمين)^(۳)
(پوو له كئ كه م پوو له كئ كه م (يا إله العالمين)
وا له بهر ده رگاهي عه فوت پوو ره شي بئ يانه خۆم)^(۴)

جاهيله هه ر كه س كه غافل بئ له شوكرى نيعمه ت^(۵)
غافل هه ر كه س كه خالي بئ له ترسي نيقمه ت^(۶)
چونكه (عاجز) جاهيل و پر غه فله ته بئ خيدمه ت
(دهنگي ده ققولبا به ياره ب وا له قايي ره حمه ت
بانگ ده كا (عاصي) م و هاتووم بئ وه فاو په يمانه خۆم)^(۷)

(۱) له ديواني عاصي وا هاتووه:

ئه ي وه كوو ته ري كه سيره بئ نه واو هيلانه خۆم

(۲) له دستخه تي نامه كه ته م دي ره وا هاتووه: كئ هه يه بۆ من بيته مه لجه ئو حيصني حه صين

(۳) له دستخه تي نامه كه دا: غه يري تۆ كييه غه فووړو كييه خير الراحمين

(۴) له ديواني عاصي به م شيوه يه هاتووه:

روو له كوئ كه م روو له كوئ كه م يا ئيلا هه لعه له مين

وا له بهر ده رگاهي عه فوت روو ره ش و بئ يانه خۆم

(۵) له دستخه تي نامه كه دا: غافل هه ر كه س كه جاهيل بي به شوكرى نيعمه ت

(۶) له دستخه تي نامه كه دا: جاهيله هه ر كه س كه خالي بئ له ترسي نيقمه ت

(۷) له ديواني (عاصي) وا هاتووه:

بانگ ده كا (عاصي) مه هاتووم بئ وه فاو په يمانه خۆم

(۲)

پینج خشته کی عاجز له سهر
شيعری ماموستا شيخ عومهری باليسانی

مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن
مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن
(ههزه جي ههشتی مه حزووف)

له به زم و په زمی ئەم دەوره که عالم هه نده بئ باکا
خه یالی مردن و حه شر و حیسابی ئەو سهری ناکا
ده ترسیم زۆر له سهر ئەم حاله قابیض بئ بهرم لاکا
{دلا ههسته به سه ئیتر تهعه مموق بهس له دونیا کا
له بو پوژی قیامهت حهول دهو پرووی خۆت له مهولاکا}

له ریگهی صالحان خۆت لامه ده بو پئی په زیل و خنس
مرادت ههر خودا بئ گوئی مه ده لۆمه ی عموومی جنس
په فیکیشته نه بی بگره به قورئان و شه ریهت ئونس
{له ئەقوالی ئەبالیس و شه یاطینانی جینن و ئینس
ته جه نوب کهو ته شه ببوس ههر به فه رماییشی طاها کا}

به ئیخلاصی عه مه ل دونیاو ریا هه ردووک مو طه للهق که
به زیکری خوا له قه لبته ده رگهی شه یطان موغه للهق که
به فیکری مردن و قه بر و سوئالیش دل موغه للهق که
{عه لاتیق کهم بکه خۆت وا به ریگهی دین موغه للهق که
هه تا ماوی زه خیره و زادی پاش مردن موهه ییا کا}

له طاعت هیچ مه که ته قصیر دل و جهرگت بکه بوریان
مه به چیدی فیدای دنیا ده می واز بینه له و طوغيان
له پیش مردن بکه ته دبیری ده فعی قه سوهت و عیسیان
{له پاش مردن نه فع نادا ته ضه پرپوع زاری و گریان
ئه گهر عه قلت هه یه ئیستا وهره کۆشش له بو خوا کا}

ته ماشای ئایه تی (لا تقنطوا) که چۆنه لوطفی خوا
له بو عه بدانی موسریف وه عده ییکی چۆنی فهرموو خوا
ئه توش وهك وان مه لی تۆبه م قه بول نابی له خدمهت خوا
{گوناههت گهرچی بی ئه ندازه یه ئه ماما وهره توخوا
ده خالهت به و شه هه نشای ساکینی یه ثریب و به طحا کا}

که چونکه ههر ئه وه شافیع، موده ببیر خۆیتی ئه و سهروهه
عیلاجت زوو ده کا مه علووم له سوتانت ده باته دهه
جه له و کیشته ده بی بو پئی نه جات تا حه وزه که ی که وسهر
{ئه وا ئه و زاته وه قتی شیددهت و ئه هواله که ی مه حشهه
له بو ئه و بهس که زاتی حه ق به (سل تعطی) مونا دا کا}

له بو چاوشۆری ئوممهت ئه و وه کو زه پرین کولاهیکه
له حه شرا سهه بلنده به و له چاو عالم که شاهیکه
وهه ره ئه مجا ته ماشای که، که صاحیبی چ جاهیکه
{که شاهیکه له بو ئوممهت نییه میثلی په ناهیکه
له وه قتی زه لزه له ی ساعهت (انا لها کدعوی) کا}

(محب المحسنين) ئه و، (کبیر المرسلین) ئه و
(طبيب المقتدين) ئه و، (منجی التابعین) ئه و

(أَمِينُ الْمُسْلِمِينَ) ئەو، (حَبِيبُ الْمُهْتَدِينَ) ئەو
 {(شَفِيعُ الْمُذْنِبِينَ) ئەو، (رَحْمَةُ لِّلْعَالَمِينَ) ئەو
 لَهُ فَضْلِي ئەو تەماشای {سَوْفَ يُعْطِيكَ فَتَرْضَا كَا} ^(۱)

وەرە (عاجز) هەتا ئیستا کە مەغرور بووی لە عالەم نێز
 لە شەیطان و نەفس بۆ خۆت هەتا ماوی بکە پەرھیز
 نەوێک بۆ مردنیش ببە قەرین ئامیزی دەر ئامیز
 {(عوْمەر) بۆ تۆمە ئیتر مائیلی دونیا مەبە هەرگیز
 وەفای بۆ کەس نەبوو نابێ هەمووی چاندینە لەم خاکا}

(۱) ئاماژەیە بۆ ئایەتی (وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى) / سورة الضحی

(۳)

پینج خشته کی عاجز له سهر شیعرى (راجی)

مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

(ههزه جی ههشتی ئه خره بی مه کفوفی مه حزووف)

چه ند سآله دلم پر خه فته و زار و ئه لیمما
بو وه صلی قه دی سه روی له نیو باغه وه دیمما
ئیمرو که له مه یخانه سرووریکی عه ظیمما
ساقی وه ره تو پرکه پیاله سه ر و سیمما^(۱)
{قد صرت علی الباب فقیراً ویتیمما}

هه رچه ند که له گولزاری ئیره م بی بهش و دوورم
له و خورپرهم و بهزم و طه ره به زار و حسوورم
گه ر بمکوژی رازیمه که من طالیبی نوورم
بو روژی قیامهت له هه موو جه وری ئه بوورم^(۲)
{إن جئت إلینا بلآلیک نعیمما}

فه وتاوه بو نارنجی ته ری گول به ده مت مرد
مه فتوونه به چاوت دله که م پر ئه له مت کرد
له م حاله ته پیر بوویمه مه لی بوچی که مت کرد

(۱) له دیوانی (راجی) دا نهم دیره بهم شیویه هاتووه:

ساقی وه ره تو پر که پیاله ی سه رو سیمما

(۲) له دیوانی راجی وا هاتووه: بو روژی قیامهت له هه موو جه وری ئه بوورم. که پیمان وایه
(عاجز) راستیری نووسیوه و جه وری یه نهک جه وری، پیده چی ساغکه ره وانی دیوانی راجی که بهم
دواییانه چاپیان کردووه، که وتبند هه له وه.

عومریکی دریژم به ههبا صهرفی غه مت کرد
{فأنظرني لأن كيف ترى العظم رميما}

وهك بولبولی ههیرانه له دهووری گۆلی پیچەت
یاخۆ وهکوو پهروانه له عیشقی روخ و چۆچەت
نابینی چه جهووریکی به من دا سهر و پیچەت
کهوتوو مه ته ناو داوی به لای زولفی به پیچەت
{وكلت على الله حسیباً و کریماً}

ئەو قامه ته وهستاوه ده لپی سهر وه له گۆلزار
ئەو جه بهه ته وهك مانگی له ئاسمانه به ئەنوار
ئەو لیوه کو گۆل غونچه منی کوشتوو به یهك جار
ئەو نه رگسه شه هلایه پفاندوو به دلی زار
{لا تقبل عیناک مع القلب قسیماً}

ئافات و به لا گشتی له ناوی تۆ به ده رکهوت
تالانی دلان بۆ قه دی لاو لاوی تۆ هه رکهوت
پوو زهر دی گۆلن وا له گۆلاوی تۆ به ده رکهوت
سه رچاوه یی که وسهر که له چاوی تۆ به ده رکهوت
{من قاد لعینیک فقد صار ندیماً} ^(۱)

(عاجز) که ئەسیره به روخ و په رچه می تاتات
جار جار که ده کا مه یلی له بی له علی شه کهر خات
موشتاقه له بۆ وه صلی قه دی لاو و شه هه نشات
(راجی) به هه موو ده م که ده سوتی به ته ماشات
{فارحمه من الله وواصله زعیماً} ^(۲)

(۱) له دیوانه که وا هاتوو: من تارك عینیک فقد صار ندیم

(۲) له دیوانه که وا هاتوو: فأرحمه من الله وأوصله زعیماً

(۴)

پینج خشته کی عاجز له سهر شيعری ناری و تاهير بهگ

مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلان
مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلان
(ههزه جي ههشتي مهقصور)

به عيشقى پرووى گوللى ياران موطينى موبه چهى كردين
به ته گريجهى ته سيري دهست و په نجهى پر خه نهى كردين
به دوو ليموى له سهر سينهى كه فترى دهس گه مهى كردين
(به غه مزه ي چاوى مه خمورو سياهى مه ستى مهى كردين
به ماچى ليوى موسته غنى له ته نواعى مه زه ي كردين)

خودايه غه يري تو كى خوئ ده كاته دادخواهى من
له جهورى دولبه ران كى ديتته ئيمدادى سوپاهى من
كه زين و دين به غار هت چوو له دهس به ختى سياهى من
(ترازا به ندى سوخمه ي ئالى گولنارى به ئاهى من
كه چى دهستى له سهر دانا له سه يري باغ و به ي كردين)

له وه قتي شاديا جانا كه دل كه وتوتته خاموشى
مه كه ن لومه ي له بهر جهورى حه بيبان لاي نه ما هوشى
له حيله و مه كرى ته و شوخه به جهبرى كه وته ناخوشى

(به هه‌وری په‌رچهم و زولفی روخ و ئه‌برۆی که داپۆشی^(۱)
له شه‌وقی روئیته‌تی به‌در و هیلالی یه‌ک شه‌وه‌ی کردین)

شه‌وی زولفی ئه‌گه‌رچی داده‌پۆشی خه‌ددو کوڵمانی
ئومیدم هه‌ر هه‌یه‌ جارێ له‌ ناکاو لوطفی سوبحانی
نه‌جاتم دا له‌ غه‌م تا دڵ بۆ بوشپرا له‌ خوللانی
(ئه‌گه‌رچی کوشتنی خۆ قایب‌زولئه‌رواحه‌ موژگانی
به‌ قانونی مه‌سیحایی به‌ خه‌نده‌ی لێوی هه‌ی کردین)

وه‌ره‌ (عاجز) له‌ ده‌ورانێ فه‌له‌ک به‌س شین و شه‌کوا که
هه‌تا ماوی به‌ عیشقی یار له‌ جان و دڵ ته‌به‌رپراکه
مه‌نالینه‌ کو مه‌جنوون خۆت هیلای زه‌خمی له‌ یلاکه
(عیلاجی ده‌ردی دڵ (ناری) له‌ (تاهیر به‌گ) ته‌مه‌نناکه
بۆ ئیمپرو گۆل ئه‌ندامی به‌ تیری جه‌رگی په‌ی کردین)

(۱) ئه‌م له‌ته‌ (ناری) یش به‌م شیوه‌یه‌ی هیناوه‌، به‌لام لای (صافی) و ئه‌و لیکۆلینه‌وانه‌ی له‌سه‌ر
شیعری تاهیر به‌گ و ناری هاتوون به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ هاتوون:
به‌ هه‌وری په‌رچهم و ئه‌برۆ و روخ و زولفی که داپۆشی

(۵)

پینج خسته کی عاجز

له سهر شیعرى (وافى)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(رهمه لی هه شتی مه قسوور)

من له بهر مه کرى حه بيم بوومه سه ودایى زه مين

جار به جار مه سړوور ده کا دل جار به جار ده یکا هه زین

شاهیده دونی که هاته سهر حه صارى شارى چین

قوبه یی^(۱) سینه ی نیشاندام پى گوتم ئه ی راغیین

(هذه قصر بناها ربنا للعاشقين)^(۲)

بولبول ئاسا نه غمه خوانی کرد له موشتاقی بوتی

دل سه به ب به و موژده یه ته عجیلی په یدابوو وتی

من نه و چووم تۆش وه ره شه وقه له موسته شفای حوتی

چوومه ژیر تاقی^(۳) سه را په رده ی ئیشاره ی کرد گوتی

(لا سیل للدخول ههنا للسائلین)

(۱) له دیوانی (وافی) که له ژیر ناوی به شیک له دیوانی (موخلیس) ه، قوبه تی یه نه ک قوبه یی

(۲) له دیوانی (وافی): (ذلك) دیه نه ک (هذه).

(۳) له دیوانی (وافی): چوومه ژیر تاق و

مه نعی کرد له یلا له وه صلی دل کو مه جنوون که وته کو
 کهس نه بوو لو قمانی دهر دم بو شیفایی زوو به زوو
 نا عیلاج بووم هاته وه بهر قاپی یاری ماهی پروو
 پیم گوت نه برۆت دلرفینه پیکه نی فهرمووی نه توو
 (لا تلمنی ان هذا نقش رب العالمین)

پیم ده گوت تاکه ی له من غائب ده بی وه ک لاهووتی
 چی ده بی جاری بینم به در و کافووری پروتی
 حو بی تویه باعیه بو ئیختیاری نابووتی
 بوچ به نه بری^(۱) زولفه کهت خورشیدی پروت پۆشی؟ وتی
 (ما فعلت ذاک إلا عبرة للنظرین)

جانه بهس که من به حیلەت لیم بزربوو ناوه کهم
 زۆر له میژە تیده کۆشم بو جه مالت پراوه کهم
 (ما سمعت من لسان الوصل إلا لا وگم)^(۲)
 مودده ییکه وا ده سوو تیم خو عه زابیش چاوه کهم
 (لا یزاد بل علی مقدار ذنب العاصیین)^(۳)

تۆ که سوڵتانی جیهانی والیی ته ختی خوتهن
 لازمه لوطفت بی دهر حه ق غه ریبانی وه تهن
 وه عده دان و بی وه فایی عاره بو وه جهی حه سهن

(۱) له دیوانی (وافی): بوچ به ههوری

(۲) نهم له ته دیڤه ی (عاجز) وه ستاکاری و هونه رکارییه کی جوانی تیدایه که ده شی دوو واتا
 بیه خشی، یه که میان واته: من له زمانی وه سلدا له وشه ی (لا) و (کم) ی عه ره بی بترازی، چیترم
 نه بیستوو. دووهمیان واته: من له زمانی وه سلدا ته نیا دهر برینی (لاوه کهم) م گوی لی بووه.

(۳) له دیوانی (وافی): لا یزاد بل علی مقدار ذنب المجرمین

(وهعهدهدادی با من و رفتی چو ئاهو به چه مهن)^(۱)
{لیتنی کنتُ تراباً ما رأیتُ الواعدین}

(عاجزا) عه شقی عه زیزان گه رچی لۆت بی فایده یه
سهرفی عومرت که به جددی پرووت بکه ئه و قیبله یه
نابینی چهند که س وه کوو موبته لای ئه م دهرده یه
(وافی) تا ماوه ئومیدی شه هدی وه صلی هه ر هه یه
{قاتل الله الرقیب انه من مانعین}

(۱) واته: تو گفتت به من دابوو، کهچی وهک ئاهوو که بۆ ناو چه مهن دهرپوا، ئاوا رویشتی.

(۶)

پینج خشته کی^(۱)

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

(ههزه جی هه شتی نه خره بی مه کفووفی مه جزووف)

قاصید وهره مزده بهره بو لای ههموو لاهه
 ئیمان غه له بهی کردووه، کوفریش بووه بلاوه
 بهم عیده برینی دلّی بیچاره کولاهه
 ئهم لاهه وه کو لاولاهه ته ماشاکه چ لاهه
 وه ستاوه نه وه ند خاوه ده لّتی خاوه پراوه

ئهم دلّبه ره وهك حه یدهره بی خه نجه ره ناوی
 قاتیله وه کوو فیله به حیلله قه دی لاوی
 بهو له نجه یه بهم په نجه یه قهت ناکا ته داوی
 قهدهرعه ره لهب شه ککهره په نگ ئه سمهره چاوی
 غه ممازه پری نازه ده لّتی بازه له پراوه

(۱) ئهم پینج خشته کییه نووسراوه (تخمیس عاجز الحسینی بر غزل) به داخه وه ناوی شاعیره که سرپاوه ته وه و ناخوینریتته وه. ههروه ها نه (عاجز) و نه شاعیره که ی دیش له کوپله ی کو تایی که وهك دایکی شیعری کلاسیک ده بوایه ناوی خو یان هیئابا، به لام ناوی خو یان نه هیئاوه، بویه پیده چی پینج خشته کییه که هه مووی هه ر هی شاعیر خو ی بی.

ره‌نگینه‌وو شیرینه چو هه‌نگینه له شانه
 ئەم دلبەرە بۆ نه‌شته‌ری وه‌ك تیغی ده‌بانه
 کردی دلی عوششاق و غه‌ریبان به‌ نیشانه
 کون کون بو جگهر تیری به‌ پر هات له که‌وانه
 فه‌وتاوه که‌ کوژراوه دلم کاری کراوه

ئەو دلبەری خال عەنبەری لوقمانی دلم رۆی
 وه‌ك به‌در و هیلاله‌ کو غه‌زاله‌ به‌ مشك و بۆی
 جه‌للابه‌ گولم بۆیی به‌ دل بۆ ده‌ری ئەو پۆی
 پرووی وه‌ك گۆله‌ مووی سونبوله‌ خال فلفله‌ ئەبرۆی
 شمشیره‌ موژه‌ی تیره‌ به‌ سه‌د لیره‌ کراوه

ئەم ده‌وله‌ته‌ پر سه‌وله‌ته‌ به‌م زولفه‌ی کو ماره‌
 له‌م باغه‌وه‌ له‌دداغه‌ به‌ داغه‌ وه‌کو ناره‌
 له‌م حاله‌ به‌ ناله‌ دلی شه‌یدا بوو به‌ پاره‌
 ئەم قامه‌ته‌ ئەم سوپه‌ته‌ ئەم نه‌قش و نیگاره‌
 مه‌علوومه‌ له‌ عاله‌م که‌ به‌ پرگار نه‌کشاوه‌

دل خه‌سته‌یی دەم به‌سته‌ له‌به‌ر سه‌ره‌تی حوسنی
 بی هه‌سته‌ له‌به‌ر ده‌سته‌ له‌به‌ر سه‌روه‌تی حوسنی
 بی به‌خته‌ له‌سه‌ر ته‌ختی له‌به‌ر که‌ثره‌تی حوسنی
 سه‌رمه‌سته‌ عه‌جه‌ب مه‌سته‌ له‌به‌ر ده‌وله‌تی حوسنی
 خۆی بووینه‌ جه‌فا پشت له‌ وه‌فا مه‌یلی نه‌ماوه‌

به شی عه ره بی

القسم العربی

(١)

القصيدة الهمزية في ذم الدنيا

فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

(الرمل السداسي المحذوف)

كُلُّ مَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا هَبَاءٌ	لَيْسَ لِلدُّنْيَا وَمَا فِيهَا بَقَاءٌ
لَا تَتَّقِ يَا صَاحِبَ الدُّنْيَا وَلَا	تَرْجُونَ مِنْهَا وَدَاداً أَوْ وِفَاءً
كَمْ مَلِكٍ كَمْ أَمِيرٍ كَمْ وَزِيرٍ	بَعْدَ مَا كَانُوا لَهَا بِالْإِعْتِنَاءِ
دَمَرْتَهُمْ وَرَمْتَهُمْ بَغْتَةً	فِي مَهَاوِي الدُّلِّ فِي وَادِي الْفَنَاءِ
هَكَذَا كَانَتْ تُرَى أَحِبَابُهَا	كُلُّ شَرٍّ حِينَمَا حَانَ الْجَفَاءُ
إِنَّهَا مَكَّارَةٌ غَدَارَةٌ	سَاعَةً تَصْفُو وَتُغْرِي بِالْوَلَاءِ
ثُمَّ دَهْرًا لَا تَرَى مِنْهَا سَوَى	إِجْتِنَابٍ مِنْكَ فِي أَقْوَى عِدَاءِ
هَذِهِ الدُّنْيَا وَهَذَا صُنْعُهَا	بِالَّذِي يَصُبُّ إِلَيْهَا فِي صَفَاءِ

* * *

(٢)

قصيدة ألفية^(١)

مفاعيلن مفاعيلن فعولن
مفاعيلن مفاعيلن فعولن
(الهج السداسي المحذوف)

ألا يا سيدي عَفْوَاً فَعَفْوَاً	فأني مخلصٌ قوماً وحبواً
وشرح الحال إن كان فذكرى	ولم يكُ فيه ما يدنيك لغواً
ولا تحزن فإني لم أبيت	لغيري ما به عُيِّتَ نحواً
وهذا شاهدٌ أني مُذكرٌ	ولستُ أردتُ بما ذكرتُ شكوى
ولكن ليت شعري من حكاه	بتبديلٍ وتحريفٍ مقوًى
و أني آملٌ من عالم الغيب	يُجازي صاحب الوجهين شقواً
فإن إياه كنت فهو حسبي	و إن قد كانه فالنار مثوى
ولو أنا كما قلتم حكمنا	بظاهر شرع مولانا فزهواً
رضينا قسمة الرحمن فينا	لنا فقهٌ وللأشياخ دعوى
وفي تقليل مكتوبي قفوتٌ	لما أسلفتموا من قبل قفواً
و إن تسأل عن الأوضاع حمداً	لربّي ما رأينا الحزن مأوى
فكلّ نهارنا الافراحُ جمّاً	و كلّ ليلنا يأتي بمهوى

(١) هذه القصيدة الألفية، أُجبت بها عن كتاب لأستاذي الملا محمد الباليساني، ضَمَنه عتاباً عليّ في شيء حينما كنت في خورمال إماماً وخطيباً رسمياً في جامعها وكان الأستاذ المذكور في أربيل آنذاك في ١٩/٢/١٩٥٥م.

وولائم بيتنا آنأ فآنأ	ونحن عروسها منأ وسلوى
نهنكم بأيام الولائم	ونهنيء نفسنا لعباً ولهواً
وتبشيري بأحوال أخينا	جُزيتم عنه جناتٍ وحلوى
ألا يا نومٌ ليس الوقت وقتك	فدعني أكتب الأشعار رهواً
ظلمتني يا نَعاسُ غلبت عيني	فجعلتني (عاجزاً) من كلّ نجوى

(٣)

قصيدة بائية^(١)

فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن
فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن
(بحر الطويل)

وهذا يشير لانقطاع النوائبِ	حبستم دموع الحزن مثل السحابِ
ولكنه موجٌ بيمّ المصائبِ	ودمع عيوني ليس مثل دموعكم
بأنكم أحياءٌ في ضوء دائبِ	وفقد ابتهاجٍ بالفراق يفيدنا
كظلمة قبرٍ في قفار الغرائبِ	وإني من الحزن لَمَيْتُ بظلمةٍ
من الوصل والأفراح من دون حاجبِ	ولكن قفا نبكى على ما مضى مِنّا

(١) هذه القصيدة البائية أجبت بهاء أخي في الله ملا عبدالله السيبرداني حينما كنت في خورمال وكان هو في سيبردان حين كنت اماما و خطيبا في ناحية خورمال.

(٤)

قصيدة تائية

مستفعلن مستفعلن مستفعلن

مستفعلن مستفعلن مستفعلن

(الرجز السداسي التام)^(١)

هـامتنى ورقاء إذا ما غنّت	لحناً شجياً زادَ منى حرقتي
بهديرها زادتنى آلامَ الهوى	لما بلحنها النسيم هبت
تشدو ويلهو العاشقون بشدوها	عن نفسهم من أجل تلك الشدوة
فكانها بالشدو تنسينى الهوى	هيهات ما تبغى و ناءت سلوتي
يا ويلها من مستهام بالنوى	يا ويلها ألحانها قد ملّت
أفلا درت أنى متيم غيرها	وليس ذا من جنسها أو ملة
وكذا البلابل غردت وتنعمت	وأنت لسلوانى بأحسن نعمة
سجعت بأجمل سجة وتغرّدت	كيما بذا عني تُخفف لوعتي
زعمت بأن هواي كان لمثل ما	تهواه من شربٍ لأول قطرة
وتزيّنت لى ومي تحسنت	بما لسعدى ثم لبني عزة
وتجملت رىا وبياً نخلة	بجمال ميلاء وزينب رملة
وجميّلة وعقيلة ولطيفة	وظريفة نعى بحسن بثينة
يزعنن تخفيف العنا عني بذا	حاشاى أسلو دون نيلي بغيتي

(١) أوزان هذه القصيدة مختلطة، بعض أبياتها على وزن بحر كامل صحيح (متفاعلن متفاعلن متفاعلن).

من طرفهن وليس ذاك بمثبت	يزعمن أن تطرفي وتألّمي
من قبل تسليني وربّ الكعبة	كلا فلا هذا ولاذا والذي
فجوانحي اهتزّت به في دهشة	طيف أتاني من جبال تهامة
كطور سيناء بنارٍ شبت	جبل بدا وبرأسه نور بدا
يا من له بنجاته من محنة	هذا وهي ذا ملّه ما ملّه
في حبهم كانوا بأمتع لذة	بيت به طاف الأولى هجروا الأولى
بلواعجٍ من حُبهم يا حسرتي	لَهفي على هجرانٍ من ملئوا الحشا
عنى وطردي من ديارٍ أحبّتي	أسفي على بعد الديار وغلقها
وبحبكم أصبحت رهن مشقة	ماذا يكون إذا أكون بقربكم
منكم كموقف قائم في خدمة	ماذا يكون إذا أكون بموقفٍ

(٥)

مستفعلن مستفعلن فاعلن

مستفعلن مستفعلن فاعلن

(بحر السريع)

وقد كتبت هذا الرباعي:

احذر من الدنيا ومن أهلها
فكل من يفعل ذا يسعد
واتق رباً قادراً إنّه
من يتق الله هو الأسعد

(٦)

قصيدة لامية^(١)

مفاعيلن مفاعيلن فعولن
مفاعيلن مفاعيلن فعولن
(الهزج السداسي المحذوف)

و إني عبدك العاصي الذليلُ	أتيتك يا إلهي يا جليلُ
ولا تنهر عبيداً يستميلُ	طرقتُ البابَ فافتح لي بخيرِ
بحسن الظنِّ يا نعم السبيلُ	وإني تحت باب البيت واقفُ
وها أني دخلت أستقيلاً	ففي القرآن من يدخله يؤمنُ
فإن الحسن في فعلي قليلُ	إلهي نجني من سوء فعلي
فلولا رحم مولانا الجزيلاً	تعديتُ حدودَ الله كلاً
بيومٍ يعرضُ الخلق العويلُ	لكنْتُ أخسر المخلوق طراً
وإن تطرد فيا بئس الوبيلُ	فإن تغفر فنعم الحظُّ حظي
فإني إمروؤ ناسٍ جهولُ	فيأربِّي إليك اعتذاري
وعفوك لا يساويه جميلُ	جعلت العفو من شيم الكرامِ
فإن الله غفارٌ جليلُ	(أعبد الله) تب وارجع إلى الله

(١) هذه القصيدة اللامية كتبها في مكة المكرمة، في سفرتي الثانية للحج.

(٧)

على الدين يبكي^(١)

فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن
 فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن
 (بحر الطويل)

ينوح عليه من لدى قلبه رَحْمُ	على الدين يبكي اليوم من عنده فهمُ
بأيّ يلوذُ لا يَمَسُّنَّه رَجْمُ	لقد صار مهجوراً من الكل لا يَدري
أَمِنْ إقتراف الذنب أم لا له جُرْمُ	يرى الكلّ حرباً وهو لا يدري ما السَّببُ
تُنَوِّرهم نوراً به المرؤ قد يسمُو	سوى أنهم لما رأوه هدايةً
جزاءً لإحسانٍ به قرمهم قَرْمُ	أذلّوه حتى كاد أن يطفؤنه
وليس له خالٌ وليس له عمُ	فصار عزيز القوم قد ذلّ بينهم
فربك يجزيه عذاباً له ينمو	شهادة (عبدالله) لو لم تكن حقاً

(١) وقد قلت الشعر الآتى حينما قدمت عريضة - بتوقيع (الاسلام الحنيف) - الى ملك العراق في حينه فكتبت هذه القصيدة الآتية بذيل العريضة كشهادة لصدق دعوى الاسلام وشكواه على أهله: وإليك القصيدة المذكورة.

(٨)

قصيدة ميمية يا أبا القاسم^(١)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

(الرمل الثماني المحذوف)

نستضيف منكم يا سيدي رؤياكم
ربنا يعلم بأننا عاشقو لقياكم
حيث لم نعلم لنا من ملجأ إلا كم
ما لنا شيء سوى أن نلتجى محماكم
سيما الأحسان للعاصين من معناكم
تلك في التنزيل جاءت فيك من مولاكم
كن لنا عوناً شفيعاً عند من أسماكم
رُدنا غير خزايا قل لنا بشراكم
من سحاب الجود والإكرام ما أسخاكم
لا تضق ذرعاً بنا يا سيدي نهواكم
سيء الأفعال وهو نسل من والاكم

يا أبا القاسم دخيلك إننا جئناكم
يا متى الهجران عنا ينتهي يأتي الوصال
لاتكن مستنكفاً منا فإننا لاجئون
قد هربنا من ذنوب ليس يُدرى عدها
يا رحيم القلب إكرام الضيوف شأنكم
دأبكم رحمٌ و رأفهُ خلقكم شيء عظيم
كن لنا حصناً حصيناً يا أبا الزهرا دخیل
لا تسلّمنا العدى بالله يا نور الهدى
قد أتينا سيدي مستمطرين عطفكم
لا تحرّمنا من التنوير يا نور البصر
جاء (عبدالله) يا جدي إليكم يشتكي

(١) هذه القصيدة الميمية كتبها وقت مسيري ليلا من مكة المكرمة إلى المدينة المنورة حينما أحاط بهي شوق الوصول والوصال من كل جانب وذلك في سفرتي الأولى لأداء فريضة الحج.

(٩)

هذه القصيدة الميمية
على وزن بردة المديح

مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن
مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن
(بحر البسيط)

مالي أرى مِنْكَ مَهْزُولًا بِلَا سَقَمٍ
أَمِنْ سَمَاعٍ لِحَادِي الْعَيْسِ بِالنَّغَمِ؟
أَمْ قَدْ تَرَاءَتْ لِعَيْنٍ مِنْكَ حَالِمَةٍ
مَشَاعِلُ النُّورِ مِنْ أَطْرَافٍ مُعْتَصِمِ؟
طُوبَى لَجِيرَانِ بَيْتِ اللَّهِ بِالْحَرَمِ
نَجَّاهُمْ اللَّهُ مِنْ غَمٍّ وَمِنْ أَلَمِ
هُمْ السَّمَاءُ هُمْ النُّجُومُ لَا مِعةَ
هُمْ الشُّمُوسُ هُمْ الْأَقْمَارُ فِي الظُّلَمِ
هُمْ الْهُدَاةُ لِخَلْقِ اللَّهِ قَاطِبَةً
هُمْ الْحُمَاةُ لِدِينِ جَاءَ بِالْحِكَمِ
هُمْ الْكِرَامُ هُمْ الْأَشْرَافُ سَادَتُنَا
بِقَدْرِهِمْ قَدْ دُعِينَا خَيْرَ الْأُمَمِ
فَمِنْهُمْ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٌ خَيْرُ خَلْقِ اللَّهِ كُلِّهِمْ
عَلَيْهِمْ نَزَلَ الْقُرْآنُ يَحْكُمُنَا
وَمِنْهُمْ انْتَشَرَتْ أَنْوَارُ رَبِّهِمْ

فليتنى كُنْتُ مِمَّنْ يَخْدُمُونَهُمْ
 وليتنى كُنْتُ كَنَاساً لِبَيْتِهِمْ
 أَوْ كُنْتُ مِنْهُمْ كَفَرٍ مِنْ أَصَافِلِهِمْ
 أَوْ كُنْتُ أَحْطَى بِتَقْبِيلٍ لِنَعْلِهِمْ
 ماذا يعادلُ بيتَ الله قِبَلَتَنَا
 أَوْ حَجَراً أَسْعَدَ يَوْتى لِيُسْتَلَمَ
 كَأَنَّ رَبَّ الْوَرَى بِهِ يُصَافِحُنَا
 كما يُصَافِحُ بِالْيَمِينِ ذُو النِّعَمِ
 مَنْ فَازَ بِالْأَسْتِلامِ نَالَ حُظْوَتَهُ
 طُوبَى لَهُ مَنْ مَقْبَلٍ وَمُسْتَلَمِ
 وما سِوَاهُ مِنَ الرُّكْنِ الْيَمَانِيِّ وَمِنْ
 حِجْرِ الذَّبِيحِ وَزَمْزِمٍ وَمُلْتَزَمِ
 وَمِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ سَيِّدِنَا
 مُقَدَّسٍ كُلِّهَا شَافٍ لَذَى سَقَمِ
 فلا يُخَيِّبُ فِيهَا السَّائِلُونَ وَلَا
 يُرَدُّ فِيهَا دَعَاءُ كُلِّ مُعْتَصِمِ
 وَكُلُّهَا مِنْ إِلَهِ الْعَرْشِ مُحْتَرَمٍ
 كَحُرْمَةِ الشَّعْرِ فِي جِسْمِ لِمُحْتَرَمِ
 وَبَعْدَ ذَلِكَ فِي الصَّافَا وَمَرَوْتِهِ
 حَظٌّ عَظِيمٌ لِمَنْ يَسْعَى فَيَغْتَنِمِ
 أَبُو قَبِيْسٍ عَلَيْهِ انْشَقَّ بَدْرُ الدَّجَى
 لِخَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ كُلِّهِمْ
 فَدَيْتَ غَارَ حَرّاً بِهِ تَبْتَلُ مِنْ
 هُدَى الْبَرِيَّةِ مِنْ عَرَبٍ وَمِنْ عَجَمِ

أتاه فيه أمينُ الله أوّل ما
 أتاه يُقرّؤه الآيات والكلم
 فكان بدءٌ لإكمال مكارمه
 ليكمل الناس بالأخلاق والشيم
 وعاد وهو رسولُ الله صفوته
 وخاتم المرسلين سيّد الأمم
 أتى بنور ينور الدروب لنا
 إلى التآخي إلى الصفاء والسلم
 فديتُ ثوراً ثوت نوراً مغارته
 ينيرُ دربَ العلا للسالك الفهم
 في بدءِ هجرته بأمرِ خالقه
 من مكة حرمٍ لطيبة حرم
 ليلاً ورافقه الصديق صاحبَه
 وكان فيها من الأسرار والحكم
 مالا يُعدّ ولا يُدرى غرائبها
 إلا لمن كان فيها راسخ القدم

(١٠)

يا من يروم العلم بالقرآن^(١)

مفاعيلن مفاعيلن فعولن
مفاعيلن مفاعيلن فعولن
(الهج السداسي المحذوف)

يا من يروم العلم بالقرآن
ويبتغي فيضاً من الغفران
و أن يفوز من إله العرش
بأوفر الحظ من الرضوان
سل المولى العليم بكل شيء
يُعلمك المباني والمعاني
فطالع وادرسن تفسير يوسف
ترى عجباً عجاباً في البيان
ألم يك يوسف في كل علم
كشمس لا يدانيها مداني
له كالبدر من بين النجوم
منازل فوق أعلام الزمان
أق في أعذب الألفاظ درساً

(١) وقد قرظت بالقصيدة الآتية التفسير الذي ألفه العلامة (يوسف الأصم) ومن الجدير بالبيان أنك إذا جمعت أوائل كل بيت قبل قولي: ختاماً يكون: (يوسف الأصم).
(عبدالله محمد الحسينى البرزنجي المدرس ١٩٦٦/٥/٢٠ أربيل).

بتفسيرٍ لُوحِي المستعانِ
 صفا بين التفاسير بنظمٍ
 كنظم الدر في صدرِ الحسانِ
 متأثره العديدة لا تعدّ
 و يوسف بينها في الاحتضانِ
 ختاماً يا رعى الرحمن شخصاً
 يحاول طبعه حسن المبانِي
 و أنعم ربنا الباري على مَنْ
 يُعاونُه بتحقيق الأمانِي

(١١)

درب كم الف^(١)

درب كم الف من الأعوام	و كم حُجُباً بلا ظلام
ربّه الحقّ، كلاماً سـؤال	جواباته بدون مـلال
قطع، طوى، رأى، وقال	وُجّه، رُدّت، رجع، آل
ولما تسكن حلقه الباب	والوَضوء يجري على التراب

(١) وقد ترجمت البيتين الكرديين للشيخ العلامة سيد عبدالرحيم المولوي، باللغة العربية مع المحافظة على نفس الوزن وهذان هما البيتان المترجمان:

رڤي چه‌ند هه‌زار سأل طه‌ی چه‌ند حیجابات
 زاتی هه‌ق، که‌لام، سوئال، جه‌وابات
 چوو، بوو، دی، وتی، کریا و، ده‌ریاوه
 هاته‌وه هه‌لقه، هه‌ر ده‌له‌ریاوه

(١٢)

كتب العلامة البيتوشي (عبدالله) رحمه الله، بخطه في ظهر مسودة شرحه (الحفاية) المكتوبة بخطه أيضاً: ما ألطف قول القائل:

أقول لظبي مرّ بي وهو سانحٌ أ أنت أخو ليلى فقال يقال
فقلت يقال المستقيل من الهوى إذا مسّه ضرٌّ فقال يقال

ثم يقول البيتوشي: ولما وقفت على هذين البيتين عززتهما بثالث وهو قولي:

فقلت حبيبي هل يقال بظلكم إذا جاءكم مضمنٌ فقال يُقال

ثم يقول: ولا أظن رابعاً يأتي برابع والله أعلم..

قال الشيخ محمد الخال: مؤلف كتاب (البيتوشي) في (يتيمة الدهر) للثعالبي:

إن البيت الأول للمجنون العامري، والثاني: لأبي الحسن محمد بن رامين. هذا ثم إن كلمة (يقال) في البيت الأول مضارع مجهول من قال يقول قولاً، وفي الثاني: مَنْ أقال إقالة بمعنى صفح، وفي الثالث من قال يقليل قيلولة بمعنى نام في القائلة أي منتصف النهار. انتهى.

وأنا: لما وقفت على الأبيات الثلاثة أعجبتني - كثيراً - لطافة معانيها وجزالة مبانيها فهزّتا^(١) شعوري الشعري هزّاً، وأزّتا^(٢)ني على إضافة أبيات أخرى إليها أزّاً، لكي تكون قصيدة رائعة تبرز^(٣) لب الصبّ بزّاً، فقلت:

(١) أي حرّكتا.

(٢) أي حملتاني.

(٣) أي تسلب.

فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن

فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن

(بحر الطويل)

فقلت فهل فيكم بليلاي شُبُهَةٌ^(١)
 فقلت فممن إستعرتهم^(٥) عيونكم
 فقلت فهل من خدّ ليلي خدودكم
 فقلت فهل من قَدّها^(٨) قُدّ^(٩) قَدُّكم
 فقلت فهل من ساقها ومَسَاقِها^(١٠)
 فقلت فهل ليلاي منكم تبشّرت^(١٣)
 بما^(٢) قيل في ليلي^(٣) فقال يقال^(٤)
 أمن سلوتي: ليلي فقال يقال
 ومن مسكها فُحتم^(٧) فقال يقال
 ومن لينها لنتم فقال يقال
 خففتهم^(١١) كما خفت^(١٢) فقال يقال
 فقالت بها^(١٤) نفسي فقال يقال

(١) أي مشابهة.

(٢) بدل من بليلاي.

(٣) من الحسن والأوصاف الجميلة.

(٤) من قال على كذا اذا افترى عليه اي قول مفترى أو إفتراء.

(٥) من الاستعارة بمعنى اخذ العارية أو من التسعر كلهيب النار.

(٦) اي ممن تسلّيني وتنسيني همومي وليلي بدل من سلوتي.

(٧) اي نشرتم روائح المسك.

(٨) اي قامتها.

(٩) اي شق أو خلق.

(١٠) اي سيرها.

(١١) اي في السير.

(١٢) اي كما خفت ليلي دائما على قلبي.

(١٣) أي لبست بشرتكم أو صارت بشرا بعدما كانت منكم.

(١٤) اي أحبّتها: يقال قال به اذا أحبّه.

فقلت فهل منها افتريتم^(١) شعوركم
فقلت فهل صبُّ يقال^(٣) بطرفكم^(٤)
فقلت فقل لي ما يقال عن الهوى
إذا اقتاله^(٦) أو قال^(٧) فيه جهولُه
فقال يقال جاهل قال^(١٠) نفسه
فقلت رعاك الله يا خير ناصحٍ
فقلت أعبد الله^(١٥) والقيس قيسكم
وَقَيْتُمْ^(٢) بها برداً فقال يقال
شهيدَ الهوى يُدعى فقال يقال
يقال يقول^(٥) أو يقال يقال
فقال^(٨) يقال أو فقال^(٩) يقال
فقال^(١١) إلى المهوى^(١٢) فقال^(١٣) يقال
صدقت ولكن ليت^(١٤) قال يقال
أبا حسن ضاهوا^(١٦) فقال يقال

المخمس

عبدالله محمد الحسيني البرزنجي المدرس

١٩٦٦/٢/٨ م أربيل

(١) اي لبستم اشعاركم كلبس الفروة.

(٢) اي حفظتم.

(٣) اي يمات.

(٤) اي بحب عيونكم.

(٥) اي يَغْلِبُ الهوى وكذا يقال في القافية بمعنى يُغْلَبُ.

(٦) اي اختار الهوى.

(٧) اي اجتهد فيه.

(٨) اي استراح يقال.

(٩) اي أو يقال حاد ومال عن الصراط السوي.

(١٠) اي امات واهلك نفسه.

(١١) أي أقبل.

(١٢) اسم مكان، وهو الاحسن او اسم مفعول أو اسم فاعل والكل صحيح.

(١٣) أمات نفسه.

(١٤) فيه تمنُّ منه للموت لأن في الموت راحة للعاشق المهجور أو المحروم.

(١٥) مثني عبدالله والمراد بهما عبدالله البيتوشي و عبدالله الحسيني.

(١٦) اي شابهاوا أبا حسن في شعرهم.

(١٣)

في المناجاة: للشافعي

تخميس عبدالله محمد الحسينى للبيتين المشهورين
في المناجات للشافعي (رحمه الله)

مفاعيلن مفاعيلن فعولن
مفاعيلن مفاعيلن فعولن
(الهج السداسي المحذوف)

توانيت عن الطاعات كسلاً
ولازمت الفسوق وصرت كهلاً
فإن حوسبت بالأعمال عدلاً
{إلهي لست للفردوس أهلاً
ولا أقوى على نار الجحيم}

* * *

إلهي أنت علام الغيوب
وغفار الذنوب والعيوب
وتواب مغيث في الخطوب
{فهب لي توبة واغفر ذنوبي
فإنك غافر الذنب العظيم}

(١٤)

خِفِ الله يا هذا وكن متخاشعاً^(١)
 له ثم كن عبداً مطيعاً وسامعاً
 وكن وارعاً في كل شيء وخاضعاً
 ولا تمش فوق الأرض إلا تواضعاً
 فكم تحتها قوم هم منك أرفع

ولا تتسم سيما الصلاح بسمعة
 ولا تترفع بالغنى أو بصنعة
 توقع نزولاً إن حظت برفعة
 فإن كنت في عز وحرز ومنعة
 فكم مات من قوم هم منك أرفع

(١) وقد صادفت هذين البيتين في جامع الحاج داود بكر كوك فخمستهما بالتخميس الآتي.

(١٥)

هذا التخميس الآتي للأبيات الستة
للشيخ عمر المشهور بابن الفارض (رحمه الله)

مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن
مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن
(البسيط التام)

لقد مَنَحْتَكُمْ قَلْبِي فَوَدَّكُمْ
وقد أَتَيْتُ و أهواكم و هَنَدَكُمْ^(١)
أَتُنْكَرُونَ مَحَبًّا رَامَ^(٢) عَهْدَكُمْ^(٣)
{إن كان منزلتي في الحبِّ عندكم
ما قد رأيْتُ فقد ضَيَّعْتُ أَيَّامِي}
لَمَّا جَعَلْتُمْ لَنَا مِنْ وَجْدِكُمْ وَطَنًا^(٤)
أَنَسَيْتُمُونَا الَّذِي قَدْ كَانَ مُحْتَضًا^(٥)
كَانَتْ خِيَالًا فَصَارَتْ وَاقِعًا عَلَّنَا
{أمنية ظَفِرَتْ رُوحِي بِهَا زَمَنًا
وَالْيَوْمَ أَحْسَبُهَا أَضْغَاثَ أَحْلَامِ}

(١) اسم امرأة، ثم استعملت للنساء استعمال علم الجنس وربما يطلق على المشهورات بصفة أو صفات معجبة، وربما يطلق على المحبوب ذكرًا كان أو أنثى وهو المراد هنا.

(٢) أي قصد.

(٣) أي معاهدة الحب معكم.

(٤) أي ما نوطن أنفسنا عليه من الهوى.

(٥) بفتح الضاد، أي مكان حضانتنا سواء كان المراد به وطننا الحقيقي أو أحضان آبائنا وامهاتنا. كناية عن نسيان كل شيء بسبب الهوى.

فإن أُعِدُّ ملوماً في مودتكم
أو مذنباً في تمنى نيل رَحبتكم
لا بأس^(١) أرجو أكون من أحببتكم
{وإن يكن فرط وجدي في محبتكم
إثماً فقد كثرت في الحب آثامي}

في أول الحب لاحت^(٢) لي بشائره
لكنه بعدما بانـت سرائره
وجدتني غافلاً عما يـبـاشره^(٣)
{ولو علمت بأن الحب آخره
هذا الحمام لما خالفت لوامي}

ياليتني لم أرى^(٤) خلاً^(٥) وألحظه^(٦)
قد انخدعت بما قد كان يلفظه^(٧)
لما دنا^(٨) القلب منه بات يلفظه^(٩)
{أودعت قلبي إلى من ليس يحفظه
أبصرت خلفي وما طالعت قدامي}

(١) أي لاني أرجو أن أكون من المحبوبين لديكم أو من محبيكم.

(٢) أي ظهرت.

(٣) أي من قتلى بغصص الهوى مع حرمانى.

(٤) لم يعمل لم.

(٥) أي خليلاً.

(٦) عطف على أرى: أي ويا ليتني لم الحظ أي انظر إلى خليل ولو من بعيد.

(٧) أي يتكلم به من كلمات رقيقة ومغرية.

(٨) أي قرب.

(٩) أي يدفعه دفعاً ويطرده طرداً.

أذاق قلبي خمراً من مَلامَظِهِ^(١)
 فصار سكرانَ لا يُصْفِي^(٢) لواعِظِهِ
 يا من^(٣) يخلِّص قلبي من ملاحِظِهِ^(٤)
 {لقد رماني بسهم من لواحِظِهِ
 أصمى^(٥) فؤادي فوا شوقي إلى الرامي}

المخمّس

عبدالله محمد الحسينى المدرس

(١) أي مما حول شفتيه.

(٢) أي لا يسمع أو لا يستمع لوعظ الواعظين ونصح الناصحين، حيث لا ارادة بقيت له بسبب ذلك السكر ولا اختيار.

(٣) أي يا قوم من يخلص الخ.

(٤) أي من مرآه.

(٥) أي رماه فقتله في مكانه.

(١٦)

هذا التخميس على ثلاثة أبيات لا أعرف قائلها، وكما حكى لي ان القائل كان تلميذاً ذكياً للملا أبوبكر المشهور بكوچك ملا الأول، وقد كان الملا أبوبكر قد بنى له غرفة في الجامع وكان النجارون ينقشون أبوابها وشبابيكها فقال التلميذ الأبيات الثلاثة مؤرخاً لبناء غرفة أستاذه وإليك التخميس والمخمّس^(١):

مفاعيلن مفاعيلن فعولن
مفاعيلن مفاعيلن فعولن
(الهج السداسي المحذوف)

سمعت قائلًا: قومي هَلُمُّوا:
من أَرَجٍ لهذا الروض شُمُوا
رَأَيْتُ إذ طالعتُ ما أَتَمُّوا
{عناكب إجتمعوا وهمُّوا:
ليصنعوا ما صَنَعُوا للفخرِ}

ذكرت بفعلهم وما جمعوا:
من آلهٍ وصنع ما شرعوا
غاراً بثور بعد ما رجعوا
{سألتهُم تأريخ ما صنعوا:
بهمزة ومعجمات الشطرِ}

(١) وقد جعلت ذلك رسالة موجزة شرحت فيها محتملات الأبيات والتخميس من المعاني والتشبيهات (كتاب : كشف الأستار لدقائق الأنظار).

فقال لي قائلهم عجيباً
وكان ذا بلاغةٍ نجيباً
هياً اسمعن من كلنا غريباً
{فأسرعوا تأريخه مجيباً:
قد ننسج الغار على بي بكر}

— ۱۲۰۷ هـ —

(۱۷)

شعر يتضمن تأريخ وفاة الشيخ رشيد لولاني (رحمه الله) ترجم عن الفارسية الى العربية مع المحافظة على وزن الأصل^(۱).

فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(الرمل السداسي المقصور)

قد توفي مرشد الناس الرشيد^(۲)

(۱) نظمته بالفارسية احد ابنائه وترجمه الى العربية بطلب منهم. عبدالله محمد الحسيني البرزنجي في ۱۹۶۶/۱۰/۲۵.

(۲) دواى به دوا داجوونمان بؤ ئه سلى ئه م شيعره به فارسى، له ديوانى (لولانى) دا، ئه م شيعره به فارسى ههيه و نووسراوه به بؤنهى وه فاتى شيخ رهشيدى لولانى، حاجى محه ممه دى كورى ئه م شيعره دى نووسيوه. شيعره فارسىيه كه ئه گهرچى هه لهى چاپى تىدايه، به لام بؤ ئه وهى دهقه ئه سلىيه كه له گه ل وهرگيرانه كهى دابنرى، ليره دا دهقه فارسىيه كه داده نيين:

(هيمن.ع.خ)

در هزارو سيصدو هشتادو چهار
شد وفات شيخ رشيد نامدار
روز از دنيا به قيامت زد قدم
دو ز شعبان شش ز كانون به كم
با ميلادى شد برابر ان شمار
يك هزارو سيصدو شست و چهار
اى كه طه زمان كرد بهر تو
تا شده عصر سعادت دهر تو
چون سلاح صالح بگرفتى بدست
چند عالم از رهى خوارى برست
و ار عبیدالله بودى بهرور
هستی ان غوث ثانی کارگر
کرد عنایت با تو حی ذو الجلال

خادم الدین المسمی شیخ رشید
 کان هذا الخُطْب فی شهر شریف
 مستطاب وهو مبروک لطیف
 اسمه شعبان من بین الوری
 فضله لاریب فیه أو مرا
 من سنی هجرة فخر الکائنات
 کان ألفاً وثلاثاً من مئات
 وثمانین ونصفاً من ثمان
 أظلمت أيامنا داک الزمان
 ومن المیلاد تأریخ الوفاء
 کان ألفاً ثم تسعاً من مئات
 ثم ستین وبعدُ أربعه
 خسف البدر بأنوارِ معه
 وهي فی أول کانون أتت
 من لیالیه إذا ست مضت
 شیخنا یا من له الدهر قطع
 شیخنا طه الشریف المتبع

بود اکمال کمالت از کمال
 مرشد راه گریق نقشبند
 خادم بیچارگان و مستمند
 بر تو باد رحمت حق بی حساب
 هم جوار یونس عالی جناب
 هست اوصافت ز ادرا کم بدر
 کی توانم کرد مدحت ای پدر
 ناظم این نظم را دارد رجا
 با تو می بخشد خدا روز جزا

سدرچاوه (دیوانی لولانی، شیعی حاجی محمد رشید لولانی و شیعی عبدالقادر محمد رشید
 لولانی، دهزگای روشنبیری و بلاوکردنه‌وی کوردی، به‌غدا، ۲۰۰۲، ل ۴۹-۵۰)

كي يكون العصر عصر السعد بك
 فاهتدى الطاغون أوج المجد بك
 قد تسلحت من الشيخ المطيع
 صالح بالنور والقدر الرفيع
 ومن الشيخ عبيد الله كُنت
 مستفيداً فمن الشيطان صُنت
 ومن الغوث عبيد القادر
 قد تلبّست لباس الشاكر
 وكما شاء الكريم ذوالجلال
 كنتَ ذا كلِّ كمالٍ من كمال
 فتصوّفت وصوّفت المرید
 بالطريق النقشبندی المفید
 وخدمت الناس في حدٍّ سواء
 دون فرق وانحياز أو رياء
 فهنئاً صرتَ جار ابن متي
 يونس الصديق عالي الهمة
 رحمة الله عليكم دائماً
 في الصباح والمساء نم ناعماً
 عدّ أوصافك عني مدرّكي
 كيف في مدحك ألقى مسلّكي
 ناظم الشعر به قد ارتجى
 بك عفو الله في يوم الجزاء
 يا الهي يا غفور يا كريم
 أكرمن مثواه واغفر لي اليتيم

(١٨)

جامع^(١)

مستفعلن مستفعلن مستفعلن
مستفعلن مستفعلن مستفعلن
(الرجز السداسي التام)

لله درّ باني هذا الجامع	سمي شيخ صحب خير الجامع (ص)
قد اشترى بانيه من إلهه	به قصوراً في الجنان اللامع
أسسه على ثقة ربّه	فراق للناظر ثم السامع
فزره وارتع فيه واسجد واركع	فمرحبا بالساجد والراكع
إن رمت تأريخ الشروع بالعمل	فارجع إلى أول شطر طالع
أرخ به دوماً وكرّر يا فتى	لله درّ باني هذا الجامع
	٦٦ ٤٠٤ ٦٣ ٧٠٧ ١٤٥
نظم عبدالله هذا وهو من	آل الحسين والنبي الشافع (ص)

١٣٨٥ هـ - ١٩٦٦ م

(١) وقد كتبت هذا تاريخاً للشروع بعمل بناء جامع الحاج بكر سليم الحماوي في أربيل حيث كنت أول إمام وخطيب ومدرس فيه. عبدالله محمد الحسيني البرزنجي المدرس.

(١٩)

مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعل
مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعل
(البسيط المقطوع)

أردت تجربةً للطبع في الباء^(١)
فجرت فيه ولم أصل إلى أملي
حتى اهتديت من الكتُب التي جُمعت
فقلت ما سبعة من الحروف أتت
فصاحب الاسم بالتدمير مشتهرٌ
والسرّ في حملِ رجلي اليمامة من
به تهدّم سور القصر في حَضَرٍ
ومنه إسمٌ لقومٍ في مدينتنا
مع الرسول الذي قد كان عاهدَهم
فأصبحوا لا يُرى إلاّ خيانتهم
والوصف من أربع من الحروف أتى
في دم ضيزنَ قد جاءت قصيدتنا
من خالد ثم عبدالله قد نظمت

من بعد ألفٍ و دال دون إزراءِ
لا بل ولم أدر من ألفٍ الى ياءِ
لأ لغز اللغز في شعيرٍ و إعماءِ
إسماً ووصفاً به الإغراء للنائي
لبلدةٍ قُرب تَكرِيتَ بصحراءِ
حيضٍ لجاريةٍ بكرٍ وعَصماءِ
من ابنِ جَهَبَلَةَ ألدّ أعداءِ
قد أهلكوا إذ بدّوا في أوجِ بغضاءِ
محافظاً في أمانةٍ وإيفاءِ
بالعهد في كلّ إصباحٍ وإمساءِ
من ذلك الإسم دون اللام والتاءِ
وفي النضيرة قد جئنا بإهجاءِ
هذى القصيدة فاشكر حسن إنشائي

(١) ملاحظة/ وقد نظمت القصيدة التالية بعد ما كان (خالد الألويسي) كاتب الاوقاف في أربيل كتبها في معنى جميل ومناسبة جميلة ولكن لم يكن شعراً بل ولا نثراً منتظماً ولجمال المناسبة ولطافة المعنى عملت هذه القصيدة فقلت:- وذلك في ١٩٦٦/٢/٢١م.

(٢١)

قصيدة يائية

فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
(الرمل السداسي المحذوف)

فُقت بالنجل النجيب باقصى
حيث كنتم جدّ مولانا الحبيب
في الدنا ما أشرف قطر الحجاز
سيّما مكّة حازت مفخراً
وكذا قرّت عيون طيبة
إنها حقاً لجنات النعيم
يا لها فخراً ونوراً فوق نور
حازتا فضلاً على كل السّوى
شاهد انا نرى اهل النهى
فيهما فخر جميع الأنبياء
يا لمن نال سلام الاستلام
يا لمن بعد الوقوف يقصد
ثم لما انتهى رمى الجمار
للطواف ثم شرب زمزما
ثم من باب الصفا يبغى الخروج
ثم تهتزّ قلوب العاشقين

حبكم فرض على مَيّتٍ وحى
من سرى ليلاً إلى العرش العلّى
حيث صار مولد جدّ الحسّى
فوق اقطار الثرى بل والسّمى
روضة المختار يا وصل المُنّى
انها الفردوس مأوى اهل طى
بالنبي المصطفى حاوى العلّى
من بلاد الله شرقاً مغربى
يؤثرون الوصل فوق كلّ شى
من رقى نحو الرقى فوق الرُقّى
مع طواف البيت سعياً بالصّفى
مشعراً ليلاً ففى الصبح منى
يبتغى ما كان خيراً لقبلتى
بعد ايداع المقام ركعتى
نحو مسعى بين كلّ مروّقى
نحو معشوق جميع الثّقلى

جود مولينا عظيم النعمتي
بل من الكرسي واللوح أطوخي
محرمًا منها لوقف سرفتي
احرم من مما بميقاتك سمي
احرم من بالعمره مما قدمي
فزت بالعمرة يا ما حي غي
احرم من بالحج والعمره فهي
لو تكن مفرد حج لكفي
.....

عين انسان الوجود وهو من
من هو المنظور من عرش الصمد
يا مريد الحج من مكة قم
وأيا من خارجا يات لحج
واذا كنت مريد الاعتمار
ثم طف فاسع فحلّق بفذا
واذا ما رمتها قرنا بحج
ثم يكفيك من الاعمال ما
وطواف لقدوم لا يجب حينذا

یهك: نامه‌كان

(۱)

نامه‌ی (عاجز) بۆ مه‌لا عوسمان پېشنوږځی گوندی (سمایلاوا)

برای عه‌زیز و خوښه‌ویست و موخته‌په‌م
جه‌نابی مه‌لا عوسمان ئیمامی دئی سمایلاوا

پاش سه‌لام و ئه‌حوال پرسین و گێژنه‌ پیرۆزی، برای خوّم وا له‌سه‌ر ئه‌مری
جه‌نابتان - به‌ ته‌ووفیقی خوا‌ی گه‌وره - شیعه‌که‌م ته‌خمیس کرد^(۱)، وه‌ بوّتم ره‌وانه
کرد. توّزیکیش ته‌ئخیر بووم به‌لام له‌به‌ر ره‌مه‌زان بوو. وه‌ له‌میژه‌ ده‌ستیش له
شیعر دانان ناده‌م. باقی ره‌جای دو‌عای خیرم هه‌یه له‌ خزمه‌تتان. برام. والس‌لام

ئیمزا

المخلص

عبدالله محمد الحسینی البرزنجی

امام وخطیب مزگه‌وتی چه‌م چه‌مال / که‌رکوک

۱۹۶۲/۳/۱۳م

(۱) مه‌به‌ستی (عاجز) شیعه‌که‌ی (عاصی)یه، که له‌سه‌ر داوا‌ی (مه‌لا عوسمان) شیعه‌که‌ی
ته‌خمیس کردووه.

(٢)

نامه يه كى (عاجز) بؤ مامؤستا مه لا عه بدوللاى سيّبه ردانى

حضرة الأخ الملا عبدالله المحترم

تحية واحتراما. وبعد:

أقدم لك نص كتاب الملا فائز الذي يدعونا لتناول طعام العشاء عنده مع الملا مسعود والملا جميل. وقد قلت لحامل كتابه إذا جئنا فسوف نصلي صلاة المغرب في مسجد الحاج قادر وإلا فلا تنتظرونا ورأيت من المصلحة ان اخبركم بذلك: فإذا وافقتم فلا بد ان نذهب من الآن لنصلي صلاة المغرب هناك، وإلا فأخبرني حتى لا نذهب. والسلام.

وارسل مع محمد جامع المتون إذا لا تحتاجون اليه.

التوقيع

عبدالله محمد الحسينى

١٩٦٤/٧/٥ م

(۳)

نامه‌ی ماموستا مه‌لا سالّحی گه‌وره‌ی^(۱) هه‌له‌بجه بۆ (عاجز)

الى حضرة الاخ الأعز الحاج السيد عبدالله المحترم :

أولا نطلب من الكريم المنان ازدياد عمركم وعافيتكم وكثرة افاداتكم. ثانيا تسئل عن احوالنا حمدا له نصرف الاوقات والحياة بالسلامة وازدياد مودتكم. وطلبتم دسوقي فكان الجلد الاول حاضر لكن الجلد الثاني عند طالب مشغول بتدريسه وعند الفراغ نقدمه ويوجد عندنا الكتاب مطول ان يلزم فاخبرونا نقدمه ايضا بل اي كتاب تريدونه لسنا بصاحب عند احتياجكم اليه، وطلاب المدرسة يقدمون الاحترام.

باقي دمتم سالمين محترمين

المدرس بمسجد عاشقان حلبجة

التوقيع

(۱) نه‌گه‌رچی له نامه‌که‌دا ناوی خۆی نه‌نووسیوه، به‌لام دوای به‌دواداچوونمان و پرسکردنمان، به‌پێژ (عه‌بدولره‌حمان شیخ عوسمان عه‌بدولعه‌زیز) خه‌ت و ئیمزاکه‌ی له‌گه‌لّ نه‌و ده‌سته‌خانه‌ی لای هه‌بوون به‌راوردکرد، ده‌رکه‌وت که نامه‌ی ماموستا مه‌لا سالّحی گه‌وره‌ی هه‌له‌بجه‌یه، که نه‌وسا موده‌پرسی مزگه‌وتی کانی عاشقان بووه.

پاشکۆ

دوو: ناوی که سایه تییه کان

ئادەم (ادم): به عیبری אָדָם ناوه دروسته که یه تی و میژووی به کارهینانی بۆ زمانه سامییه کان ده گه پیتیهوه، یه که مین به کارهینانیش بۆ ناوی ئادەم له رووی میژوویهوه عهره بی بووه، که به (Adamu) گوکراوه، ههروهک له لیستی پاشا ئاشورییه کانیش وا تۆمارکراوه. له زمانی عیبریدا ئادەم به مانای مروف هاتووه، له سفری ته کوینیش به هه مان شیوه مانای مروف ده دات که له زمانی کهنعانییه کانیش له وه نزیکه. له زۆربهی ئایینه کان ئادەم به باوکی مروف و یه که مین دروستکراو له جووری مروف دانراوه، به لام جیاوازی بۆچوون هه یه له وهی ئاخۆ پیغه مبه ر بووه یان نا؟! بیگومان له ئیسلامدا به یه که مین مروف و یه که مین جینشین خا له سه ر زهوی ناسراوه. قورئانی پیروژ به م شیویه روون ده کاته وه که دواي ئه وهی ئادەم له گه ل حهوا سه ری پچیان کرد، ئیدی خوا فرییدانه سه ر زهوی. مندا له کانی هابیل و قابیل و شیث ن. جیاوازی له ته مه نه که ی هه یه و به زۆری پیمان وایه ته مه نی هه زار سال بووه. له قورئاندا ۲۵ جار ناوی هاتووه و زۆرتیرینی له سووره تی ئه عرافه که حهوت جاره. ده گوتری حهوا دوو جار له هه ر سکک دا کوړیک و کچیک بووه. مردنی ئاده میش هه ندی پیمان وایه له هیندو هه ندیک پیمان وایه له شام یان له مه که بووه، به لام تا ئیستا هه یچ به لگه یه کی دروست نییه له سه ر شوینی نیژرانه که ی.

ئامینه: ئامینهی کچی وهههه ب کوری عهبد مهناف (؟-۵۷۵ز) ه، له قورهیشیه کانه و دایکی پیغه مبه رمانه (صلی الله علیه وسلم)، باشتین ژنی قورهیشیه کان بووه و که سیکی ریژلیگیراو به. وههیی کوری عهبد مهناف که مامی بوو تهوی به خیکردووه. عهبدوللای کوری عهبدولموته لیب خواستی و موحه ممه د پیغه مبه ری لی بوو. که عهبدوللا وهفاتی کرد، ئامینه هه موو سالیك له مه که وه ده چوو مه دینه و سهردانی گۆره که ی ده کردو سهری له خالوانی باوکی ده دا که (به نی عه دی کوری نه جار) بوون. له یه کیك له سهردانه کانیدا نه خوش کهوت و له شوینیک که پی ده لین (الابواء) هه لکه وتوو له نیوان مه که وه مه دینه کۆچی دوایی کرد، موحه ممه دی تاقانه کوریشی شه ش سالی یان چار سالی بوو.

ئه بوبه کری سدیق: ئه بوبه کری صدیقه، که ناوی عهبدوللای کوری ئه بی قوحافیه، ئه بوقوحافه ش ناوی عوسمان کوری عامر کوری که عب، کوری سه عد کوری تهیم کوری مورپهی کوری که عب کوری لئه ی کوری غالب کوری فه هر کوری مالک القرشی التیمی یه. یه که م که سه له پیاوان که مسولمان بوونی خوی را گه یاندووه به صدیق (راستگۆ) یش ناو نراوه چونکه له شه وره ی پیغه مبه ردا به هه موو شتیکی رووداوه که بر وای هیئا، یاوه ری پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) یش بووه له کۆچکردنه که و زۆر لای خوشه ویست بووه، به یه که م جینشین پیغه مبه ریش هه لبرێردراوه له ته مه نی شه ست و سی سالی داء دوای وهفاتی پیغه مبه ر به دوو سال و سی مانگ و دوانزه رۆژ وهفاتی کردووه له ته نیشت گۆری پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له مه دینه نیراوه. فه رمووده ی زۆر هه یه له سه ر به ریژی و گه وره یی ئه بوبه کر له لای پیغه مبه رده به ناوبانگترینیان فه رمووده ی (ئه گه ر بکرایا خوشه ویستم هه بوایه، نه و ئه بوبه کرم ده کرده خوشه ویستی خۆم)، هه روه ها هه لویسته کانی نمونه ی هه لویستی دانسقه و ده گمه نن له میژووی ئیسلامی دا و خودی پیغه مبه ر نوێژی له دوای کردووه.

ئەبوبەكر (كچك مەلا): ناوی ئەبوبەكر كورپی مەلا عوسمان كورپی مەلا ئەبوبەكر كورپی مەلا عومەرە، لەبەر بەژن كورتی بە (كچك مەلا) ناویان دەبرد. لە ساڵی ۱۷۷۸ لە هەولێر لە دایك بوو. دەرسی لەلای باوکی خویندوو و ماوێهەكیش چۆتە لای مەلا عەبدولرەحیمی زیارەتی و داتر چۆتە لای مەلا عەبدولرەحمانی رۆژبەیان و پاشان چۆتە بەغدا و ماوێهەك لای داود پاشای خویندوو. دواي ئەو چۆتە شاری سلیمانی و ماوێ دوو سالان لە خزمەت مەولانا خالید ماوێتەو و دەرسی شەریعەت و تەسەووفی خویندوو. ئەبوبەكر یەكی لە زاناو پیاو ماقولانی شاری هەولێر بوو و پەراویزی بۆ چەند كتیب نووسیو. لە ساڵی ۱۸۵۵ لە شاری هەولێر كۆچی دوايی كردوو.

ابن الفارض: ناوی عومەر كورپی عەلی كورپی مورشید كورپی عەلی ئەلحەمەوی یە، بە ئەبوحەفس و ئەبولقاسم و شرف الدین ابن الفارچ یش ناسراو لە ساڵی (۵۷۶ك - ۱۱۸۱ز) لە میسر لە دایك بوو. لە شاعیرە هەرە دیارەکانی بواری تەسەووف، بە سولتانی عاشبقان ناسراو. لە شیعرەکانیدا گەشتۆتە (یەكیتی بوون- وحده الوجود). باوکی لە شاری حەمای سوریاو هاتۆتە میسر و لە میسر نیشتهجی بوو. عومەر لە مەلیکی پر لە زانست وەرە و خواپەرستییهو گەرە بوو. لە گەنجیدا خۆی بە فیهی شافعی خەریك کردوو و فرمودە (ابن عساکر)و وەرگرتوو، پاشان حەزی بەرەو لای تەسەووف دەچی و دنیا بە کەم دەگری و خۆی دوورەپەرێز دەکا و روو لەو مزگەوتانە دەکات کە وێران بوونەو لە بناری شاخەکان خەریکی خواپەرستی دەبی. سەفەریك بۆ مەكکە دەکات و نوێژەکانی لە حەرەم دەکرد و دواتر لە دۆلیکی دووری مەكکە خۆی دەگرخاند و زۆربەي شیعرەکانی لەم کاتانە نووسیو. دواي پازدە سال دەگەرێتەو میسر و لە هۆلیکی ناو ئەزھەر دەمیڤیتەو و خەلک پۆل پۆل دەهاتنە زیارەتی، بە جۆریك مەلیك کامیلیش هاتە زیارەتی. عومەر پیاویکی زۆر کەشخەو پۆشتەو پەرداخ بوو، مەجلیسی خۆش بوو، گەفت و لفت خۆش و قسە رەوان بوو، پیاویکی تا بلی سەخی تەبیعات بوو، زۆر حەزی لی بوو ئیواران تەماشای دەریا بکا، عاشقی جوانی بوو. لە ساڵی (۶۳۲ك - ۱۲۳۵ز) هەر لە میسر كۆچی دوايی دەکات.

به لقیس: شازنی ولاتی سه به د بو، هاوچه رخی سوله یمانی کوری داود بو، که چوو بو دیدنی و له داستانەکانی تردا به هاوسەری سولیمان ناسراوه. له کتییی پیروۆزو له قورئانیش باسی هاتوو، ئەگەرچی جیاوازییه کی کهم به دی ده کری له هەر یه که له تهورات و ئینجیل و قورئان، به لام هه موویان له سه ر ئه وه کوکن که شازنیك بووه له سه به د و سولیمان داوای لی کردوه که برۆا بهیئێ. هه والی شازن و میرنشینە کهش له ریگای هودهوده وه بووه. ئەم وشەیه وهك پهمزی جوانی له ناو شیعردا به کارهاتوو، له ئەدهبی عیرفانی شدا مه دلولی دیکه ی هه یه و به لای ئیبن عەرەبییه وه به لقیس دوو پرووی هه یه، پرووی یه که می ئه وه یه به لقیس باوکی جنۆکه و دایکی ئاده می بووه، رووی دووه می له جیهانی مروّف پیدابوو له لای وایه که دایک شویئێ خولقاندن و گوۆرانه کانه، بۆیه به لقیس سه ر به دایکیه تی و له لای مروّف له دایک بووه.

تاهیر به گی جاف: ناوی تاهیر کوری عوسمان پاشای کوری موحه ممه د پاشای کوری که یخوسره به گی جافه، له ناو خه لکی به تاهیر به گی جاف ناسراوه و ناوی راسته قینه ی خۆی که (تاهیر)ه کردوو به نازناوی خۆی. دایکی ناوی عاديله خانی کچی قادر به گی ساحیبقرانه، له بنه ماله یه کی سنه یی بووه و ژنیکی تیگه یشتوو بووه به شداری له به ریۆه بردنی کاروباری بنه ماله و عه شیره تی جافی کردوو. تاهیر له سالێ ۱۸۷۸ له هه له بجه له دایک بووه. سه ره تا له حوجره ی مزگه وت خویندویه تی، به لام پیوستیه کانی خویندنی ئایینی له حوجره ته واه نه کردوو، له پاشاندا مامۆستا میرزای بو گیراوه له ماله وه زانست و زانیاری وه رگرتوو. له سه رده می میردمندالیدا خۆی به زمانی فره نسیه وه خه ریک کردوو و هه ندیککی لی فیڕ بووه. له به ره وه ی تاهیر به له ش له پرو لاواز و نه خوۆش بووه، ژیا نی کورت بووه، له ته مه نی چل سالی دا نه خوۆشی کاری لی کردوو، بۆیه بر دویانه ته سلیمانی و له سالێ ۱۹۱۸ کوچی دوا یی کردوو. ته رمه که ی له گوندی عه بابه یلی باکووری هه له بجه به خاک سپیردراوه. تاهیر خاوه نی دیوانیکی شیعریه و تا ئیستا چه ند جاریك دیوانه که چاپکراوه.

حەلیمە: حەلیمە سەعدییە لە تیرە ی بەنی سەعدی بن بە کری ھۆزی ھەوازنە،
 دایکی شیر ی پیغەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم)، ناوی حەلیمە کچی ئەبو
 زویی کوری عەبدوللای کوری حاریسی کوری شەجنە ی کوری جابری
 کوری رەزامی کوری ناصیرە ی و ژنی حاریسی کوری عەبدولعیززی کوری
 رەفاعە ی و لە بیابانی حودەیبیە نیشتەجی بوون، ئەو کاتە ی پیغەمبەر ھەتیو
 کەوت بو ئەو ی لە دەشتی زمانی پاراو بی و نەریتی عارەبان پەیرەو بکەن
 و منداڵ بنێرنە دەشتی، کەوتە لای حەلیمە سەعدییە و ئەو بە خۆی کرد،
 بە خۆکردنە کەش لە بادییە ی بەنی سەعدو ھەر و ھا لە مەدینە بوو. دوا ی بوونە
 پیغەمبەر ی حەلیمە و میژدە کە ی ھاتنە لای پیغەمبەر و مسوڵمان بوون، لە رۆژی
 حونەینیش ھاتە لای و پیغەمبەریش عەباکە ی خۆی بو راخست و لە بەری
 ھەلستا. حەلیمە سالی ھەشتە می کوچی لە مەدینە کوچی دوا ی کردو لە
 گۆرستانی بە قیە نێژرا.

حەمزە: حەمزە ی کوری عەبدولموتەلیبی ھاشمی قورەیشی، ھاوەلکی پیغەمبەرە
 (صلی اللہ علیہ وسلم)، و مامیە تی ھەر و ھا برای شیریشیە تی و یەکیک لەو
 چوار دە راویژ پیکراوانیە تی ھاشترینی مامەکانیە تی بە بەلگە ی (خیر اخوتی
 علی، وخیر أعمامی حمزة رضي الله عنهما)، حەمزە بە دوو سال لە پیغەمبەر
 بە تەمەنترەو ھەر و ھە دایکیش را لی نزیکە بەو ی دایکی ناوی ھالە ی
 کچی و ھەبی کوری عەبدمەنافە، ئامۆزای ئامینە ی کچی و ھەبی کوری
 عەبد مەنافی دایکی پیغەمبەرە. نازناوی سەرداری شەھیدان و شیر ی خواو
 شیر ی پیغەمبەر ی بە بەردا براو. حەمزە لە سەردەمی نەفامیدا پایویکی ئازاو
 بە خشنەو چاوتیرو لیبوردە بوو. لە سالی دووہمی پیغەمبەر ایە تیدا مسوڵمان
 بوو و بە مسوڵمان بوونی ھیزو توانای مسوڵمان زیاد ی کردو بە شدار ی ھیجرە تی
 کردو لە مەدینە لە لایەن پیغەمبەر و ھە گەل زەیدی کوری حاریسە کرانە برا.
 یە کەمین تیپی سەربازی کە دامەزینرا تیپە کە ی حەمزە بوو. حەمزە بە شدار ی
 شەری بەدرو ئوحدی کردو لە سالی سییەمی کوچیدا لە لایەن وەحشی کوری
 حەربی حەبەشی شەھیدکرا.

دایکی مه‌عبد (أم معبد): ناوی عاتیکه‌ی کچی خالیدی کوری مونقیزی کوری ره‌بیعه‌ی کوری ئه‌سره‌می خوزاعییه. ئه‌و هاوه‌له‌ی پیغه‌مبه‌ری خودایه، که میوانداری پیغه‌مبه‌ری کرد له‌ناو خپه‌ته‌که‌ی له‌کاتی کوچکردنی پیغه‌مبه‌ر له مه‌ککه‌وه بو یه‌سریب. چیرۆکه‌که ئاویه کاتیک پیغه‌مبه‌ر و ئه‌بویه‌کری هاوه‌لی به‌لای ره‌شماله‌که‌ی دایکی مه‌عبد تپه‌ربوون، لییان پرسی به‌لکو شتی‌ک هه‌بی لی بکرن و بیخون، ئه‌ویش هیچی نه‌بوو. پیغه‌مبه‌ریش مه‌ریکی له‌وی بینی که قه‌ت شیردار نه‌بوو، ئیزنی لی وهرگرت که بیدوشی، ئه‌ویش داواکه‌ی رت نه‌کرده‌وه. خوشه‌ویستیش ده‌ستی به‌سه‌ر پشته‌ی مه‌ره‌که‌دا هیناو ناوی خوی هیناو نزای به‌ره‌که‌تی کرد، جامه‌که پر بوو و خوی و هاوه‌له‌که‌ی تیریان لی خواردوه‌وه و هوجار رویشتن. وه‌ختیک می‌رده‌که‌ی گه‌پرایه‌وه، زوری پی سه‌یر بوو که شیریان هه‌یه، حارو مه‌سه‌له‌که‌ی بو گپرایه‌وه و ئه‌ویش گوتی بۆم باسی ئه‌و که‌سه بکه. ئه‌ویش هه‌لیدایه: رأیت رجلا ظاهر الوضاء، مبتلج الوجه حسن الخلق، لم تعبہ ثجلة ولم تزر به صعلة وسیم قسیم، فی عینیه دعب، و فی أشفاره وطف، و فی صوته صحل أحور أكحل أرج أقرن شدید سواد الشعر، فی عنقه سطح و فی لحيته كثافة، إذا صمت فعليه الوقار، وإذا تكلم سما وعلاه البهاء، وكأن منطقه خرزات نظم يتحدرن، حلو المنطق فصل لا نذر ولا هذر. أجهر الناس وأجملهم من بعيد، وأحلامهم وأحسنهم من قريب، ربعة لا تشنؤه من طول ولا تقتحمه عين من قصر، غصن بين غصنين، فهو أنضر الثلاثة منظرا، وأحسنهم قدرا له رفقاء يخصون به، إذا قال استمعوا لقوله، وإذا أمر تبادروا إلى أمره، محفود، محشود لا عابث ولا منفذ می‌رده‌که‌ش گوتی: هو والله صاحب قریش الذي ذكر لنا من أمره ما ذكر بمكة، ولقد هممت أن أصحبه ولأفعلن إن وجدت إلى ذلك سبيلا. دواي ئه‌وه دایکی مه‌عبد و می‌رده‌که‌ی بو یه‌سریب کوچیان کرد و مسولمان بوون.

راجی: راجی یان (ژیکۆ) نازناوی شاعیر مه‌لا ئاوه‌همانی کوری مه‌لا برایمی کوری مه‌حموودی کوری به‌هرامه و له هۆزی میکایه‌لی شاره‌زوره. له سالی ۱۹۱۲ له گوندی (تۆزاوا) ی سه‌ر به پارێزگای سلیمانی له دایک بووه و

دایکی ناوی ههمین بووه و کچی حاجی قادر ناویکی خه لکی کوپه بووه. له سالی ۱۹۲۰ دا له لای باوکی دهستی به خویندنی مه لایه تی کردووه، تا کو قورئان و بنچینه ی زمانی عهره بی فیرو بووه. له داییدا له سالی ۱۹۲۷ دا هاتوته شاری کوپه و زانستی عه قانیید و رهوانیژی و نه حوو سهرف و مه نتیقی خویندووه و ته فسیری قورئانی له لای (مه لا عه لی باداوهی) له مزگه وتی مناره فیرووه و له سالی ۱۹۳۸ دا ئیجازه ی مه لایه تی له لای مه لای گه وره له کوپه وهرگرتووه. راجی مه لایه کی لی هاتوو بووه و زمانی کوردی و فارسی و عهره بی به ئه ده بیاته وه به چاکی زانیوه و شیعره کانی نالی و سالم و حاجی قادری کوپی زور لا په سه ند بووه و وه ک شاعیریکی کلاسیکی سه ری هه لدا و به نازناوی (راجی) شیعی بلأو کرده وه و له هه ندی گو قاری کوردیشدا به نازناوی (ژیکو) شیعره کانی بلأوده کرده وه. له سالی ۱۹۶۷ کوچی دوایی کردووه.

سوراقه: ئه بو سوفیان ئه لمه دله جی ئه لکینانی، سوراقه ی کوری مالیکی کوری جوعشومی کوری مالیکی کوری عه مری کوری تیمی کوری مه دله جی کوری مورپه ی کوری عه بدمه ناتنی کوری کینانه ی کوری خوزهیمه ی کوری مودریکه ی کوری ئه لیاسی کوری موزیرپری کوری نزاری کوری مه عد کوری عه دنانه، له نه وه کانی ئیسماعیل پیغه مبه ره (س). له سه رده می نه فامیدا له سه روه رانی قوره یشی بووو گه وره ی هۆزه که ی بوو که هۆزی مه دله جی کینانی بوو، یه کیئک بوو له سه ردارانی عه ره ییش، هه روه ها یه کیکیش بوو له وانیه ی برسی تیژ ده کردن و ئه وانیه ی مه ترسیان له سه ر بوایه چه پاره ی ده دان و کرئی کریچیانیشی ده دا، ویرای ئه وه ی شاعیریش بوو. ناوبانگی سوراقه له سه رده می ئیسلامدا له وه دا هات که له کاتی کوچکردنی پیغه مبه رو ئه بوبه کر بو مه دینه، له ریگادا سوراقه ئه واننی بیننی، بوپه ئه بوبه کر به پیغه مبه ری گوت، ئه وه سوراقه خه ریکه ده گاته ئیمه. پیغه مبه ریش فه رموی مه ترسه خوامان له گه له. هه تا وای لی هات خه ریک بوو به قه د که وانیک یان دوو که وان لیمان نزیک بوویه وه. ئه بوبه کر ده لی دهستم به گریان کرد، پیغه مبه ر فه رموی بو ده گری؟ وتم وه لاهی بو خوم ناگرم به لام له په رویشیم بو تو ده گریم.

پیغهمبه‌ریش دوعای لی‌کرد و ئەسپە‌که‌ی سوراقە حیلان‌دی و هەتا ئەژنۆ
 کەوتە ناو زەوی و هەر دە‌کەوت و هەڵدەستایە‌وه. بۆیە سوراقە وتی ئە‌ی
 مو‌حه‌ممەد ئە‌وه ئیشی تۆ، دوعا بکە خوا رزگارم بکا بە‌لێن بێ دیمە ژێر
 فەرمانی ئی‌وه. پیغهمبه‌ریش دوعای بۆ کرد و بە‌لێنامە‌یە‌کی بۆ نویسی کە
 سوراقە لە‌بن دە‌سە‌لاتی ئیسلامە‌تیدا سە‌لامەت دە‌بێ، نە‌ک هەر ئە‌مه بە‌ل‌کو
 مزگینێ ئە‌وه‌شی پێدا کە بە‌شێ‌ک لە دە‌س‌کە‌وتە‌کانی کيس‌راش کە هەندێ ژێر
 بە‌ نسیبی سوراقە دە‌بێ. بۆیە کاتێ‌ک مسو‌لمانان سەر‌کە‌وتن، سوراقە نامە‌که‌ی
 پیغهمبه‌ری هینا و پیغهمبه‌ریش فەر‌مو‌ی دە‌بێ ئیمە ئە‌مه‌ ک‌دارین بە‌رامبه‌ر بە‌لێن
 و پەیمان‌نامە‌کانمان. سوراقەش مسو‌لمان بوو، لە‌وه‌ش سە‌یر‌تر ئە‌وه‌بوو کە تە‌خت
 و کۆش‌کی کيس‌را کە‌وتە بە‌رده‌ستی مسو‌لمانان، سوراقە بازە‌ی ژێری کيس‌رای
 کە‌وتە دە‌ست وە‌ک ئە‌و بە‌لێنە‌ی پیغهمبه‌ر پێ‌دا‌بوو. سوراقە لە‌ سا‌لی ۲۴ی
 کۆچی لە‌ سە‌رده‌می خیا‌فە‌تی عوسمان دا وە‌فات‌ی کرد.

شافیعی: ئە‌بو عە‌بدو‌ل‌ل‌ا محە‌ممەد کۆری ئیدریس کۆری عە‌بباس کۆری
 عوسمان کۆری شافیع کۆری سائب کۆری عوبە‌یدو‌ل‌ل‌ا کۆری عە‌بدیە‌زید
 کۆری هیشام کۆری حارس کۆری عە‌بدو‌لمو‌تە‌ل‌یب کۆری عە‌بد‌مه‌ناف ی
 باپیری پیغهمبه‌ره (صلی الله علیه وسلم). لە‌ سا‌لی ۱۵۰ ی کۆچی لە‌ غە‌زە
 یان لە‌ عە‌س‌قە‌لان یان لە‌ یە‌مەن یان لە‌ مینا لە‌ دا‌یک بوو، لە‌ مە‌ک‌کە گە‌وره
 بوو، لە‌ حە‌وت سا‌لی قورئانی پیرۆزی لە‌بەر‌کردو‌وه لە‌ دە‌ سا‌لی مو‌ه‌تە‌ئ‌ی
 لە‌بەر‌کردو‌وه. لە‌ پا‌زده سا‌لیدا ئیزن دراوه فە‌توا دا.

شیخ ره‌شیدی لۆلانی: ناوی شیخ ره‌شید کۆری میر محە‌ممەد شە‌ریفە لە‌ سا‌لی
 ۱۳۰۰ک-۱۸۸۲ ز لە‌دا‌یک بوو، نازناوی (خادم الفقراء) بوو، پاش کۆچی
 دوایی باو‌کی، دە‌سە‌لاتی میرنشینی برادۆستی بە‌ده‌سته‌وه‌گرتو‌وه، بە‌لام لە
 ئە‌نجامی قوول‌بو‌ونه‌وی لە‌ خواپە‌رستی، وازی لە‌ دە‌سته‌لات هینا‌وه‌و چۆ‌ته
 گوندی زینوی شیخ لە‌ نزیک حاجی ئۆمه‌ران لە‌و‌ی لە‌ رینگادا تە‌ریقە‌تی
 نە‌قشە‌ندی لە‌سەر دە‌ستی شیخ کە‌مالە‌دین وەر‌گرتو‌وه، پاشان گە‌راو‌ه‌ته‌وه‌ ناو‌چه‌ی
 برادۆست و بۆ‌ته شیخی ئیرشادی تە‌ریقە‌تی نە‌قشە‌ندی. خە‌ل‌کی‌کی زۆر لە‌ عیراق

و ئیران و تورکیا له دهوری کۆبوونه تهوه. شیخ رهشید توانیویه تی له گه‌ل روسه‌کان و ئینگلیز بجه‌نگی و ری نه‌داوه بی‌نه ناوچه‌ی برادۆست. له سالی ۱۹۶۳ هاته هه‌ولێرو له گه‌ره‌کی ئیسکان نیشته‌جی بوو. له سالی ۱۹۶۴ له ته‌مه‌نی ۸۱ سالی کۆچی دوا‌یی کردو له پال گۆری (نه‌بی یونس) له موس‌ل به‌ خاك سپێردرا.

شیخی سه‌نعان: عه‌تتاری نه‌یشابووری له کتییی منگق‌الگیردا به‌سه‌رهاتی شیخی سه‌نعان ده‌گیرێته‌وه، که گوايه ۴۰۰ موریدی هه‌بووه له مه‌که‌ه و پیاویکی تا بلی له خواترس و چاکه‌خواز بووه، شه‌ویکیان خه‌ونی‌ک ده‌بینی و له خه‌وه‌که‌دا لای وایه‌ چۆته ولاتی رۆم و کړنوشی بۆ بتی‌ک بردووه، له‌به‌ر خه‌وه‌که‌ی هه‌ر به‌ په‌له له گه‌ل موریده‌کانی ری‌گای ولاتی رۆم ده‌گری و له‌وی تووشی به‌ تووشی خۆشه‌ویستی کچی‌کی دیان ده‌بی. که کچه‌ ده‌زانی سه‌نعان به‌و جو‌ره شه‌یدای بووه، چه‌ند مه‌رجی‌کی بۆ ده‌خاته‌روو له‌وانه: کړنوش بردن بۆ بت، قورئان سوتاندن، مه‌ی خواردنه‌وه، دوورکه‌وتنه‌وه له ئیمان. سه‌ره‌تا شیخ ئه‌م مه‌رجانه قبول ده‌کاو سه‌ره‌تا مه‌ی ده‌خاته‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌واو سه‌رخۆش ده‌بی و عیشق زۆر به‌سه‌ریدا زال ده‌بی، کچه‌ مه‌رجی دیکه‌ی ده‌خاته سه‌ر به‌وه‌ی که بیته‌ دیان و به‌رازه‌وانی‌ش بۆ مالی کچه‌ بکات، بۆیه سالی‌ک ده‌بیته به‌رازه‌وان. موریده‌کان ئه‌وه‌نده‌ی له گه‌لی ده‌که‌ن نه‌یانتوانی په‌شیمانی بکه‌نه‌وه. شیخ هاو‌ری‌یه‌کی هه‌بوو له مه‌که‌ه، هاو‌ری‌که‌ی که حارو مه‌سه‌له‌ی شیخی زانی، زۆری خه‌م خواردن و ناچار بوو بیته‌ لای شیخی سه‌نعان. دوا‌ی ئه‌وه‌ی چل شه‌وی ره‌به‌ق له‌به‌ر خوا پارایه‌وه که هیدایه‌تی سه‌نعان بدات. شه‌ویکیان یه‌کی له موردیه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له خه‌و ده‌بینی و داوا‌ی شه‌فاعه‌تی لی ده‌کا پی‌غه‌مبه‌ریش شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کات و شیخ واز له کاره‌که‌ی ده‌هینی له گه‌ل هه‌موو موریده‌کان ده‌گیرێته‌وه مه‌که‌ه. دوا‌ی چوونه‌وه‌ی بۆ مه‌که‌ه، کچه‌ خه‌ونی‌ک ده‌بینی لای وایه‌ رۆژ له ته‌نیشتی که‌وته سه‌ر عاردی و ئه‌ویش هه‌ولێ دا له باوه‌شی بگری. بۆیه که له خه‌وه‌که‌ی هه‌لستا، به‌ په‌له به‌دوا‌ی شیخ ده‌که‌وی و هه‌تا له بیابانی‌ک دا ده‌گاته‌ لای، شیخ که زانی کچه‌ هاتووه زۆر شیوا، داوا‌ی لی‌کرد که مسو‌لمان بی، ئه‌ویش مسو‌لمان بووو پاش چه‌ند ساتی‌ک له مسو‌لمان بوونی گیانی سپارد.

شیخ عومهری بالیسانی: ناوی عومهر کوری شیخ تاها کوری شیخ عهلی کوری شیخ عیسا کوری شیخ موسته فا کوری شیخ عیسا کوری شیخ نه حمه ده، له نه سه بی پیر خدری شاهویین. شیخ عومهر له قه بی (زین العابدین) و نه قشبه ندییه، له سالی ۱۹۱۰-۱۳۲۹ک له گوندی بالیسان هاتوته دونیاوه و ههر له ویوه له خزمه تی (شیخ تاها ی بالیسانی) باوکی، که خاوه نی قوتابخانه یه کی بهرز بووه، دهستی به خویندن کردووه. دواي نه وهی که له سالی ۱۳۴۸ باوکی کوچی دوايي کرد، گواستیه وه بو لای ماموستا مه لا عه بدوللای بیتواتی-کونه فلوسه یی له مزگه وتی حاجی قادری ده بباغ له هه ولیرو دواتر چووه قوتابخانه ی شه قلاوه لای ماموستا مه لا ته ها دامه زرا، دواي نه ویش گواستیه وه بو هه ولیر و له خزمه ت مه لا نه فهن دی خویندن ته واو کردو له سالی ۱۳۵۳ک ئیجازه ی مه لایه تی وهرگرت. ئینجا گه پرایه وه گونده که ی خوی و دهستی به دهرسگوتنه وه کرد له قوتابخانه ی باوکی قوتابییه کی زوری لی خربوونه وه و مه دره سه که به و ئاوه دان بوو تا سالی ۱۳۶۷ک که دهستی به ته سه ووف کرد وازی له دهرس گوتنه وه هیئا و قوتابخانه که ی دایه (شیخ محه ممد بالیسانی) برای. له سالی ۱۳۷۲ هاته هه ولیر و له گه ره کی سیئاقان مزگه وتیکی دروست کرد و مه دره سه یه کی دانا و چه ندین قوتابی له سه ر دهستی نه و ئیجازه یان وهرگرت. له سالی ۱۴۰۹ وه فاتی کردو له مزگه وتی خوی نه سپه رده ی خاک کرا. شیخ عومهر بالیسانی ته نیا چوار شیعی له پاش خوی به جی ماوه و دوو به ره مه می تریشی نووسیوه یه کیکیان به ناوی (ریگه ی راستی ژین بو دونیاو دین) و نه ویتریان (موخته سه ری ویفقی ئیمامی غه زالی) یه، که ته نیا یه که میان چاپکراوه.

شیخ محه ممد دی بالیسانی: ناوی محه ممد دی کوری شیخ تاها کوری شیخ عهلی کوری شیخ عیسا کوری شیخ مسته فا کوری شیخ عیسا کوری شیخ نه حمه ده، نه سه به ی ده گه ریته وه سه ر پیر خدری شاهوویی. له سالی (۱۳۳۶ک-۱۹۱۸ز) له گوندی بالیسان له دایک بووه. له سالی ۱۹۳۷ کتیه بچوکه کانی لای باوکی خویندووه، دواي وه فاتی باوکی، شیخ عومهری برای

دهینیږته سکتان و لای ماموستا مهلا عهبدوللای سکتانی دهخوینی و پاشان دهگهږیتهوه باليسان و ئه مجاره دهچيټه خهتي بو خویندن لای مهلا موحه ممه دی سمانداری و دواتر له گونده کانی ههرووته کهون و زیوه دریژهی به خویندن داوهو دواتر دهچيټه مزگهوتي حاجی قادری دهباغ له ههولپرو به مهلا یه تی له ههله بجهش دامه زراوهو له سالی ۱۹۶۵ کرا به پیشنویر و وتارخوین له مزگهوتي گهوهی کویه و دواتر وهك موده پریس له کوبه یسهی سهر به شاری رومادی دامه زرا، پاشان چوته مزگهوتي ههسن بارح له گهږه کی (سبعه ابکار) له به غدا. له ۱۹۹۵/۴/۲۵ له به غدا کوچی دوایی کرد و له گورستانی گهیلانی به خاک سپردرا. ناوبراو نزیکهی پازده به رهه می نووسراوی له دواي خوی جیهیشتووه.

شیخ محه ممه دی خال: ناوی محه ممه دی کوری شیخ عهلی کوری شیخ ئه مینی خال کوری شیخ محه ممه دی کوری شیخ ئیسماعیلی کوری شیخ مسته فایه، دهچيټه وه سهر مهلا ئه بویه کری موصه نیف. سالی ۱۹۰۴ له شاری سلیمانی هاتوته دنیاوه، له بنه مالیه کی ئایین پهروه و زانستخواز پهروه ده بووه، له ته مهنی نو سالی باوکی کوچی دوایی کردووه، شیخ ئه مینی باپیری به خوی کردووه و له بهر خویندن داناوه، زۆربهی کتیه کانی لای مهلا شیخ جهلالی قهره داغی تهواو کردوون، سالی ۱۹۳۱ باپیری کوچی دوایی کردو له لایه ن ئه حمه د توفیق به گ، ماموستا خال له شوینی دانرا، سالی ۱۹۳۹ به شداری له تاقیکردنه وهی وهزارهتی داد له به غدا کردو پاش دهرچوونی، کرایه قازی. ئه ندامی کوچی زانیاری عیراق و ئه ندامی دادگای ته میزی شهرعی له به غدا و جیگری سهروکی کوچی زانیاری کورد بووه. جگه له فهره نکه کوردی - کوردیه کهی و ته فسیره کهی، زیاتر له بیست چاپکراوی له دواي خوی جیهیشتووه له ۱۹۸۹/۷/۱۵ کوچی دوایی کردووه.

عاصی: ناوی مهلا مسته فا کوری مهلا ره سوول کوری مهلا موحه ممه دی کوری مهلا عوسمانه، له سه رده می بنه مالیه ی باوک و باپیرانی دا بنه مالیه یان له گوندی (خه رابه) ی کویه داده نیشتن، به لام له بهر زولم و زۆرداری ئه م شوینه یان

به جی هیشتووو دهر به دهر بوون و چوونه گوندی (ته لان) که نریک دوکانه و له وی نیشته جی بوون. عاصی له سالی ۱۳۱۰ک له دایک بووه و هر له ویش خویندویه تی و ژنی هیناوه، چند سالیک مه لای گوندان بووه و له دوایدا پرووی کردوته شاری کویه و له وی جیگیر بووه زیاتر له چل سال له وی ماوه ته و و بیست و چوار سال پیش نوژی مزگه وتی گهرمک بووه و له سالی ۱۹۷۵ز کوچی دواپی کردووه. جگه له دیوانه شیعییه که ی چند به ره میکی نووسیوه، له وانه: وهر گیرانی گولستانی شیخی سه عدی، وهر گیرانی سی مه کتوبی کاک نه حمه دی شیخ، ههروه ها چرای دلان.

عبداللای سیبه ردانی: ناوی عه بدوللای کوری محه ممه دی کوری ره سولی کوری محه ممه دی کوری نه حمه ده، عه شیره تی بلباسه، سالی ۱۹۱۳ ز له گوندی سیبه ردان له دایک بووه. سه ره تا لای مه لا ئیسماعیلی سووسه یی دهستی به خویندن کردووه پاشان له کن ماموستانی و هکو مه لا عومه ری تهرجانی، مه لا محه ممه ده مینی سویری، شیخ عومه ری بالیسانی، مه لا قادری گوپته په یی، مه لا محه ممه دی چل هه ویزه یی، مه لا عه بدوللای به حرکه یی خویندویه تی، پاشان چوته مزگه وتی حاجی قادری ده باغ له هه ولیرو لای مه لا عه بدوللای بیتواته یی - کونه فلو سه یی ماوه ته و تا سالی ۱۹۴۵ ئیجازه ی مه لایه تی وهر گرت. ماوه یه ک له سیبه ردان و له مه حمل و له شایس مه لا بووه، پاشان هاتو ته مزگه وتی کویتی له گهره کی تهیراوه ی هه ولیر و بوته پیشنویر و وتارخوین و جار جاریش له مزگه وتی قه لات و ناوبازار دهر سی ده داوه. له ۱۹۹۳/۲/۲۰ له مالی مه لا عومه ری کوری له به غدا کوچی دواپی کرد له گورستانی پیره ش ی روزه لاتی هه ولیر به خاک سپردراوه.

عبداللای موحه ممه ده مینی بیتواته یی - کونه فلو سه یی: ناوی عه بدوللایه کوری مه لا محه ممه ده مینی کوری مه لا شیخ محه ممه دی کوری مه لا داودی کوری مه لا عه بدوللای کوری مه لا حوسینه، سالی ۱۸۹۱ز له دایک بووه. ته مهنی دوازه سالان بووه که مالی بار کردووه بو هه ولیر، ماوه ک له وی بوون و دواتر چوته به حرکه لای مه لا عوسمانی شه و کی و پاشان گه پراوه ته و

ههولیر و له مزگهوتی حاجی قادری دهباغ له گهڵ فهقیکانی باوکی خهریکی خویندن بووه، له ساڵی ١٩٢١ ز ئیجازهی مه‌لایه‌تی له باوکی وه‌رگرتووه. ده‌گوتری تا ساڵی ١٩٥٥ سه‌دو بیست ئیجازهی مه‌لایه‌تی داوه. زیاتر له ده نووسراوی ههیه و له ساڵی ١٩٦١ ز کۆچی دوا‌یی کردووه.

عومه‌ری کوری خه‌تتاب: ناوی عومه‌ر کوری خه‌تاب کوری ئیبن نه‌فیل کوری عه‌بدولعزی کوری روباح کوری عه‌بدوللا کوری قورت کوری ره‌زاح کوری عه‌دی کوری که‌عب القرشی العدوی یه، به ١٣ سال دوا‌ی ساڵی فیل له‌دایک بووه. یه‌کیک بووه له سه‌ردارانی قوره‌یش و وه‌ک بالۆیزی سه‌رده‌می نه‌فامی دانرابوو، دوا‌ی چل پیاو و یازده ئافه‌ت مسوڵمان بووه و له ده که‌سه مژده‌پیدراوه‌کانه به به‌هه‌شت و به دادپه‌روه‌ر ناسراوه له سه‌رده‌می خه‌لیفایه‌تیدا و که‌سیکی زاهید و خۆبه‌که‌مزان بووه و له هه‌لۆیسته‌کاندا ئازا و به‌جه‌رگ بووه و له ساڵی ٢٣ی کۆچی به ده‌ستی ته‌بولوئلوه‌ی فه‌یرۆزی شه‌هید کراوه.

عه‌بدوللا بی‌توشی: ناوی عه‌بدوللای کوری محه‌مه‌دی کوری ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمی کوری عیززه‌دینی ئالانی بی‌توشی یه، له ده‌وره‌یه‌ری ساڵی ١١٣٦ ک-١٧٢٣ ز له دایک بووه. قورئانی پی‌رۆزو چه‌ند کتیبیکی له خزمه‌ت باوکی خویندووه، پازده سالان بووه کراوه باوکی کۆچی دوا‌یی کردووه، بۆیه له گه‌ڵ مه‌لا مه‌حمودی برای ده‌چه‌ گوندی (سنگۆی) لای مه‌لا محه‌مه‌دی (ابن الحاج) و پاشان ده‌چیته‌ لای مه‌لا سیبغه‌توللای ئیبراهیم حه‌یده‌ریی دووهم. دواتر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه گوندی (بی‌توش). زانایه‌کی گه‌وره‌ی سه‌رده‌می خۆی بووه و له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شافیهی بووه. یه‌کیک بووه له مامۆستا‌کانی شیخ مه‌عروفی نو‌ده‌یی. له ساڵی ١١٨٨ کوردستان به‌جی دی‌لی و رووده‌کاته به‌غداو پاشان ده‌چیته‌ به‌سه‌ره‌و له قوتابخانه‌ی ره‌حمانیه‌ ده‌بیته‌ ده‌رسبێژ و دواتر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه شاری (ئه‌حسا) و ناوبراو به سیبه‌وه‌یه‌ی دووهم ناسراوه هه‌ر چوار به‌رگی قاموسی فه‌یرۆزئابادی له گه‌ڵ مه‌قاماتی حه‌یریری هه‌مووی له‌به‌ربوون و نزیکه‌ی سی و شه‌ش به‌ره‌مه‌می له‌پاش به‌جی ماوه‌و زۆر له زانسته‌کانی به نه‌زم (هۆنراوه) دانا‌ون. له ساڵی (١٢١٠ ک-١٧٩٥ ز) کۆچی دوا‌یی کردووه.

عەبدولرەحیمی (مەولەوی): ناوی عەبدولرەحیم کۆری مەلا سەعید کۆری
 شەریف کۆری مەحمود کۆری یوسف جانی کۆری جەمالەددین کۆری
 کەمالەددین کۆری مەلا یوسف جان کۆری سەید حەسەنی ئەبوبەکر چۆری
 ناسراو بە موصەننەفە، لە نەتەوێ سەید محەممەدی زاھیدە کە بە پیر خدری
 شاھۆ ناسراوە. مەولەوی لە ساڵی ۱۸۰۶ لە گوندی (سەرشاتە) ی تاوہ گۆز
 ھاتۆتە دونیاوہ. لە خەرپان و خورمال و تەویڵەو پاوہو خانەقاو چۆرە و لە
 سنە لە مزگەوتی دارالاحسان و لە سلیمانی لە مزگەوتی گەورەو ھەرۆھە
 مزگەوتی جامیعە ھەڵبجەو قەلای جوانرۆ خویندووێ. لە مزگەوتی
 مەلکەندی لە سلیمانی لای مەلا عەبدولرەحمان نۆدشەیی ئیجازە مەلایەتی
 وەرگرتووە. لە چروستان و بیاویڵەو شەمیران و کانی کەوہو سەرشاتە مەلایەتی
 کردووە. ئیجازە تەریقەتی نەقشبەندی لە شیخ عوسمانی تەویڵەو وەرگرتووە. بە
 شاعیریکی گەورە دادەنرێ کە بە شیوئی اخاوتنی ھەورامی شیعری نووسیوہو
 نازناوی (مەعدووم) بووہو جگە لە دیوانە شیعرییەکە، بەرھەمی عەقیدە
 مەولەوی و عەقیدە مەرزییەو (الوسیلة فی شرح الفحیلة) و (الفوائح) ی
 نووسیوہ. لە ساڵی ۱۸۸۲ لە گوندی (سەرشاتە) ی تاوہ گۆز کۆچی دوایی
 دەکات و لەوێ لە گۆرستانی ئەسحابە بە خاک سپێردرا.

عەبدوللّا: مەبەست باوکی پیغەمبەرمانە. ناوی عەبدوللای کۆری عەبدولموتەلیبی
 کۆری ھاشمی کۆری عەبدمەنافی کۆری قوصە ی کۆری کیلاب ی کۆری
 مۆرە ی کۆری کەعبی کۆری لوئە ی کۆری غالبی کۆری فەھری کۆری
 مالک ی کۆری نەزری کۆری کینانە ی کۆری خوزەیمە ی کۆری مەدرەکە ی
 کۆری ئەلیاسی کۆری موزیرپی کۆری نزاری کۆری مەعدی کۆری عەدنانی
 ھاشمی قورەیشییە (۸۱ پ ۵۳ پ ک بەرامبەر ۵۴۴ز-۵۷۱ز). عەبدوللّا
 بچوکتەری کۆری باوکی بووہ. عەبدولموتەلیبی باوکی لەخۆی نەزر کردبوو
 ئەگەر بێتە خاوەنی دە کۆر، یەکیکیان لە پال کەعبەدا بکاتە قوربانی بۆ خوا،
 بۆیە بە عەبدوللّا گوتراوہ مندالی قوربانی. عەبدوللّا خۆشەویستەری کۆر
 لیبوردەترینی بووہ، قورەیشییەکان نەیانھێشت نەزرکە جیبەجی بکات و لە باتی

سهد حوشتري کرده قوربانى. ئامینه ی کچی وهههه بوو به خیزانى. عهبدوللا له مهککهوه بهرهو غهززه بو کارى بازرگانى بهرپیکهوت، له گهپانهوهياندا کاتى به مهدينه دا تیدهپهپین، نهخوش کهوت، بویه بریاری دا له لای خالهکانى بمینیتتهوه له بهنى نهجار، تا بهلکو چاک بیتتهوهو بگاتهوه کاروانى مهککهیهکان. بهلام ئەم نهخوشیه دوا نهخوشى بوو له تهمهنى ۲۵ سالیدا کوچی دوايى کردو له شوینيك پيى دهگوترا دار النابه نيزرا. ئەو کاتهى وهفاتى کرد ئامینه سکهکەى دوو مانگى بوو که موحههمهه پيغههمهه (صلى الله عليه وسلم) بوو.

عهلى كورى ئەبو تاليب: له سالى ۲۳ ی پيش كوچى له دايك بووهو ئاموزاي پيغههمهه زواشيه تى و چوارهه خهليفه ی پيغههمهه و يه کهم ئيمامى شيعه کانه و يه کيکه له ده کهسه مژده پي دراوه کان به بههشت به (کرم الله وجهه) ناسراوهو واته سهري کهچ نه کردوهو بو بته کان و خوا ريژى له رووى ناوه. له سالى ۴۰ ی کوچى شههيد بووه.

عوسمانى حقيق (ئيمام عوسمان): عوسمانى كورى عه ففانه سييهه خهليفه ی راشدينه و به زينوورهين ناسراوه چونكه ميژدى روقيه و ئوم كهلسومى كچانى پيغههمهه بووهو كه سيكى شهرمن بووهو فريشته كان شهرميان لى کردوهو. عوسمان به يه کهم کهس داده نريت که قورئانى پيروزى له يه که موسحه فدا کو کردهوهو له ده کهسه مژده پي دراوه کانى بههشتيشه. له سالى ۳۵ ی کوچيدا شههيد کراوهو له گورستانى به قيع نيزراوه.

عيسا: عيسا له عهههه نويشدا به يهسوع ناوئراوهو له ئيسلاميشدا به مهسيح، به يه کيک له پيغههمهه رانى (اولو العزم)، خوا ناردى بو بهنى ئيسرائيليه کان و کتبيكى تازهى بو نارد که پيى دهگوتري ئينجيل. له ئيسلامه تيدا باوهر هيتان به ههموو پيغههمهه ران واجبهو کو له گهيه کى باوهره. عيسا (س) ۲۵ جار له قورئان ناوى هاتوه، کهچى پيغههمهه موحههمهه (صلى الله عليه وسلم) تهنيا پينج ۵ جار ناوى هاتوه. قورئان وا باسى دهکات که دايكى ناوى مهريه مى کچی عيمرانه و له دايکبوونه کهى موعجيزهيه که، چونکه به بى باوکى له دايک

بووه. عیسا خاوهنی چه ندین موعجیزهی گه وره بووه، وهك زیندوو کړدنه وهی مردووان و کویر چاك کړدنه وه. به گویرهی قورئانی پیروژ، عیسا له دار نه دراوه نه کوژراوه، به لکو هه لکیشراوه ته وه بوئاسمان. هه روه ها له په یامه کهیدا باسی له هاتنی پیغه مبه ریکی تر کردووه له دواي خوی که ناوی نه حمه د = موحه ممه دهو داواي کردووه برای پی بهین. دواي هه لکیشراوه ی عیسا بوئاسمان، په پیره وانی بونه چند به شیک، هه ندیکیان پیان وابو له دار دراوه هه ندیکي تر پروایان به سیگانه هه بوو که پیان وابو عیسا له چوارچیوهی خدا سهیر ده کړی، هه ندیکي تر به کوری خوا. قورئانیش هه موو نهو بوچوونانه ده خاته روو و وه لامیان ده داته وه.

لوقمان: ناویکی عاره بی نییه، گوتراوه ناوی لوقمان کوری باعورا کوری ناحور کوری تارح، که تازه ری باوکی ئیبراهیم پیغه مبه ر بووه. هه ندیکي تر ده لین ناوی لوقمان کوری عه نقا کوری سهرون، هه ندیکي تر ده لین خوشکه زای نه یوب پیغه مبه ر بووه هه زار سال ژیاوه (داوود)ی دیوهو زانستی لی فیروبووه له سه رده می داووددا قازی بووه. جیاوازی بوچوون هه یه له وهی پیغه مبه ر بووه یان پیاوچاکیک بووه. کوی زانایان له سه ر نهو کوکن که لوقمان دانا بووهو پیغه مبه ر نه بووه. سوپه تیکی له قورئانی پیروژ به ناو کراوه. هه ندیکي تر ده لین لوقمان به نده یه کی حه به شی بووهو پیشه که ی دارتاش بووه.

قاروون: ناوی قارون کوری یه سه هری کوری قاهته، یه کی له دهوله مهنده گه وره کانی سه رده می موسا پیغه مبه ر (س) بوو، هینده دهوله مهنده بوو، کیلی گه نجینه کانی به ئاسانی هه لنده ده گیرا، وه زیری کاروباری عیبرانییه کان بوو له لای فیرعه ون. هه ندیک پیان وابووه قاروون ئاموزای موسا بووه، له قورئانی پیروژدا له سوپه ته کانی عه نکه بوت و غافر ناوی هاتووه به سه ره اته که شی له ئایه ته کانی ۷۸-۸۲ی سوپه ی القصص هاتووه. قاروون زه کاتی له سامانه که ی نه داو خوا به زه ویدا بر دیه خواره وه، (فخسفا به وبداره الارض) نه م روداوه تیکه لی نه فسانه ی کوردیش بووهو جاران نه گه ر که سیك زرنکه ی له گوپی هاتبا، ده یانگوت نه وه دهنگی چوونه خواره وهی سامانی قارونه به ناو زه ویدا.

لەيلا: ناۋى لەيلا كىچى مەھدى كۆرى سەعدى كۆرى مەھدى كۆرى رەبىئەى
ئەلحرىشە، لە تىرەى بەنى عامرى كۆرى صەعصەعەى. لەيلا دلبەرى مەجنون
بوو كە لە ھەمان تىرەبوونە ھەندىك پىيان وايە ئامۇزاي يە كتر بوون، بۆيەشە زۆرجار
گوتراۋە لەيلاى عامرى، ھەروەك چۆن بە مەجنونىش گوتراۋە مەجنونى عامرى.

مەجنون: شىت، مەبەست مەجنونى لەيلايە، كە ناۋى قەيس كۆرى ملەوۋەحى
كۆرى موزاحىمى كۆرى عەدەسى كۆرى رەبىئەى كۆرى جەعدەى كۆرى
كەعبى كۆرى رەبىئەى كۆرى عامرى كۆرى صەعصەعەى كۆرى مەعاۋىيەى
كۆرى بەكرى كۆرى ھەوازانى كۆرى مەنصورى كۆرى عەكرەمەى كۆرى
خەصفەى كۆرى قەيس عىلانى كۆرى موزىرپرى كۆرى نزارى كۆرى
مەعدى كۆرى عەدنانى ئەلعامرى ئەلھەوازانى يە. (۲۴/ك-۶۴۵/ز-۶۸/ك-۶۸۸)
سالى لە دايكبوون و مردنيەتى، شاعيرىكى غەزەلى عەرەبىيە ۋ خەلكى نەجدە،
لە ماۋەى خىلافەتى مەروانى كۆرى ھەكەم و عەبدولمەلىكى كۆرى مەروان
لە سەدەى يەكەمى كۆچى ژياۋە. قەيس لەبەر خۆشەويستى زۆرى بۇ لەيلا
كە كەس و كارى لەيلا قايل نەبوون لەيلاى بەدى، بۆيە زۆر بە شىرەيى
ژياۋ ماۋەيەك لە شام و ماۋەيەك لە نەجدو ماۋەيەك لە حىجاز بوو، ھەر لەبەر
ئەمەش ناۋى مەجنونى بەبەردابرا. دەگىر نەۋە مەجنون ھىندە عاشقى لەيلا بوو
خەۋو خۆراكى لى ھەرام بوو، بە جۆرىك جارىكيان باوكى مەجنون، مەجنون
لە گەل خۆى دەباتە ھەج، بە ۋ ئومىدەى دوعا بكەن و لەخوا بپارپنەۋە مەجنون
دلى لەسەر خۆشەويستى لەيلا نەمىنى، بۆيە باوك بە كۆرە دەلى دەست بە لىچى
كەعبە بگرە و لە خوا داۋا بكە كە لەم خۆشەويستىيە شىفات بۇ بى و لە كۆلت
بىتەۋە. قەيسش دەچى دەست بە كەعبەۋە دەگرى و دەلى: (اللهم وزدني ليلي
حبا وبها كلفا ولا تنسني ذكرها أبدا).

نارى: ناۋى مەلا كاكە ھەمە كۆرى مەلا ئەھمەد كۆرى مەلا موھەممەد
كۆرى مەلا عەبدولرەھمانە لە گوندى (بادەلان)ى ناۋچەى شلىرى قەزاي
پىنجوين لە سالى ۱۸۷۴ز لە بنەمالەيەكى ئايىن پەرۋەر ھاتۆتە دىئاۋە. دواى
تەۋاككۇلنى فەقىيەتى ماۋەيەك لە گوندى (كىكن) ژياۋە دواتر لە گوندى

(بیلوو) بووه، له ناو خه لکیدا به کاکه همه ی بیلوو ناوبانگی ده رکردوو، که گوندیکه ده که ویتته نیوان مه ریوان و پینجوین. له شیعریشدا نازناوی (ناری) بو خوی هه لبراردوو، واته ئاگرین. بو خویندن زۆر ناوچه ی کوردستان گه پراوه، له وانه سنه مه ریوان و پینجوین و سابلاغ و وان و باشقه لا. له سالی ١٨٩٧ ئیجازه ی مه لایه تی لای مه لا ئه سعده ئه فهندی خهیلانی له رواندز وهرده گری. له ١٩٤٤/٤/٢ له ته مه نی هه فتا سالیدا کوچی دوایی ده کات.

وافی: نازناوی سه ره تای موخلیسی شاعیره، که ناوی خه لیل کوپی ره سول کوپی مسته فایه و له خیلێ سنجاوییه و له سالی ١٩١٠ ز-١٣٢٩ ک له گوندی (شۆره زه رتکه) له دایک بووه و له ته مه نی پینج شه ش مانگیدا باوکی وه فات ده کات و دایکی ده نیی رتته بهر خویندنی فه قیه تی و سه ره تای خویندنی لای مه لا ئه بووبه کری مامی بووه له گوندی دووسه ره و دواتر کن زۆربه ی مه لای باشی ئه و سه رده مه گه پراوه له زۆر شوینی کوردستان و له سالی ١٩٤٣-١٩٤٤ ز له لای مه لا سالحی کۆزه پانکه له هه ولیر ئیجازه ی مه لایه تی وه رگرتوو و تا سالی ١٩٧٥ له گوندی دووسه ره ده بیته مه لا و نازناوی (موخلیس) بو شیعه رکانی خوی هه لده بژیری و دواتر به یه کجاری دووسه ره و مال و مندالی جی دیلی و ده چیته خانه قای شیخ مسته فا له شه قلاوه و له وی وه ک زاهیدیکی گو شه گیر خه ریکی خواپه رستی ده بی. پاشان نه خوشی پرووی تیده کات و له ١٩٨٥/٦/٥ کوچی دوایی کرد و له گۆرستانی گردی پیرداود ئه سپه رده ی خاک کراوه. له دوای خوی چه ند به ره مه میکی به جی هیشته وه، وێرای دیوانه شیعه رییه که ی، مه ولودنامه یه کی کوردی و هیجره تنامه ی کوردی و کاکله ی عه قیده ی کوردی و چه ند به ره مه میکی تریشی به عه ره بی نووسیوه که هیشته چاپ نه کراون.

یوسف بن ته صه م ئه لکوردی: ناوی یوسفه کوپی خدری کوپی ئه بووبه کری کوپی ئیبراهیمی کوپی یه حیای سورانی یه، عه شیره تی (کلاس)ه، له سه رده شتی رۆژه لاتێ کوردستان داده نیشن. له سالی (١٠٠٢ ک-١٥٩٣ ز) له گوندی (بریسی) ی نزیک شاری سه رده شت کوچی دوایی کردوو. وێرای ته فسیره که ی که به (منقول التفاسیر) ناسراوه زیاتر له شازده دانراوی تری هیه.

سەرچاوەکانی سوودلیۆەرگیراو بۆ فەرھەنگۆک و پاشکۆ :

دەنگی جەوانی، چەپکە گۆلیک لە شیعەرەکانی شیخ موحەممەدی بالیسانی،
حوسین شیخ موحەممەد بالیسانی، ھەولێر ۱۹۹۹

فەرھەنگی سۆفیانیە دیوانی جزیری و مەحوی، د.ئێبراھیم ئەحمەد
شوان، ھەولێر ۲۰۱۰

فەرھەنگی دیوانی شاعیران (نالی، سالم، کوردی)، د.محمد نوری عارف،
ھەولێر، ۲۰۰۷.

فەرھەنگی دەریا، رزگار کەریم، ۲۰۰۵.

فەرھەنگی ھەژیر، ھەژیر محمد پوور، موکریان، ھەولێر ۲۰۰۸.

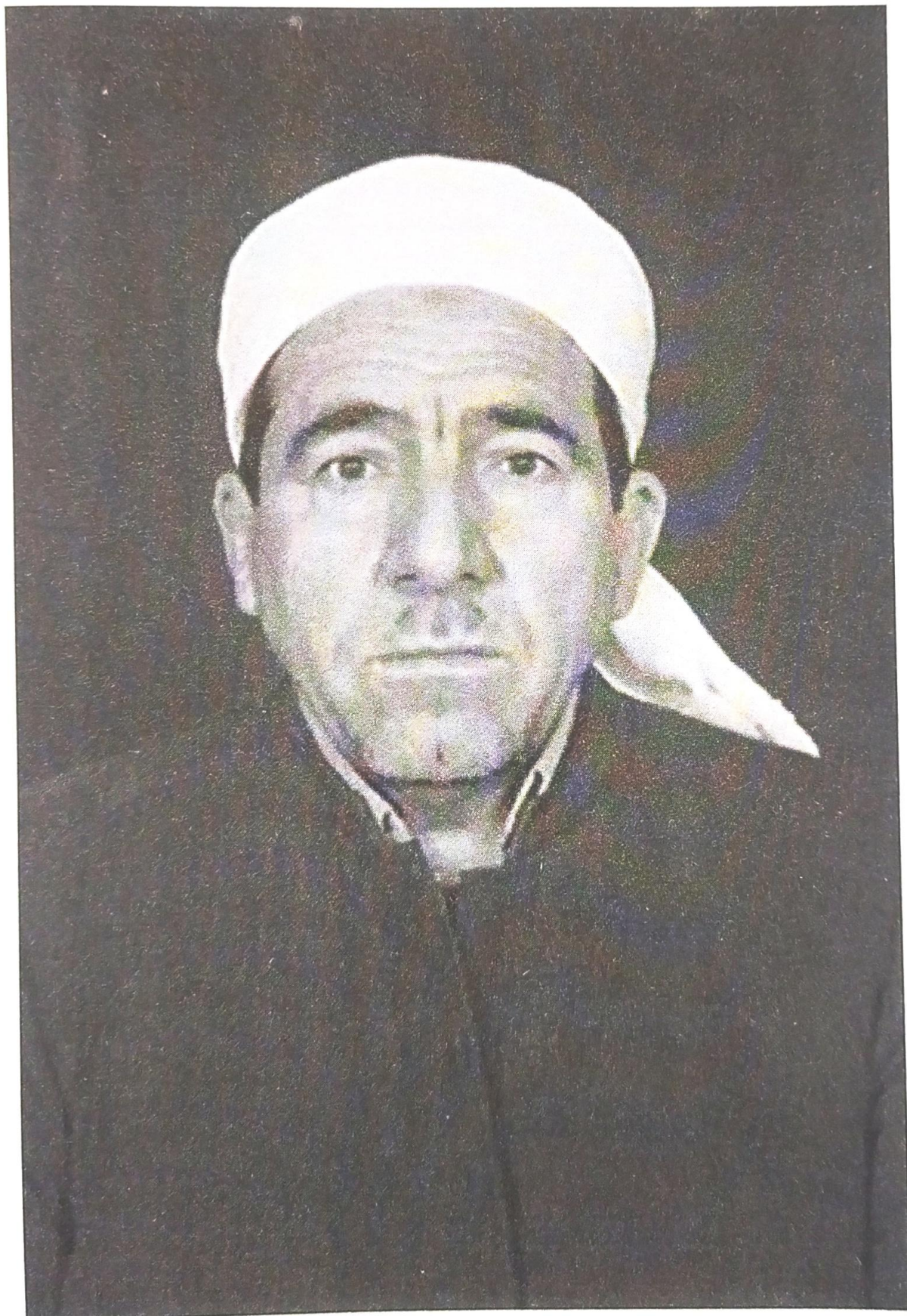
کۆیەو شاعیرانی، کەریم شارەزا، بەرگی دووھم، سەنتەری لیکۆلینەوھو
پەخشی کۆیە، کۆیە ۲۰۱۳ زایینی.

لیکدانەوھو ساغکردنەوھو بەشیك لە دیوانی موخلیس، د.ئێبراھیم ئەحمەد
شوان، تەفسیر، ھەولێر ۲۰۱۰.

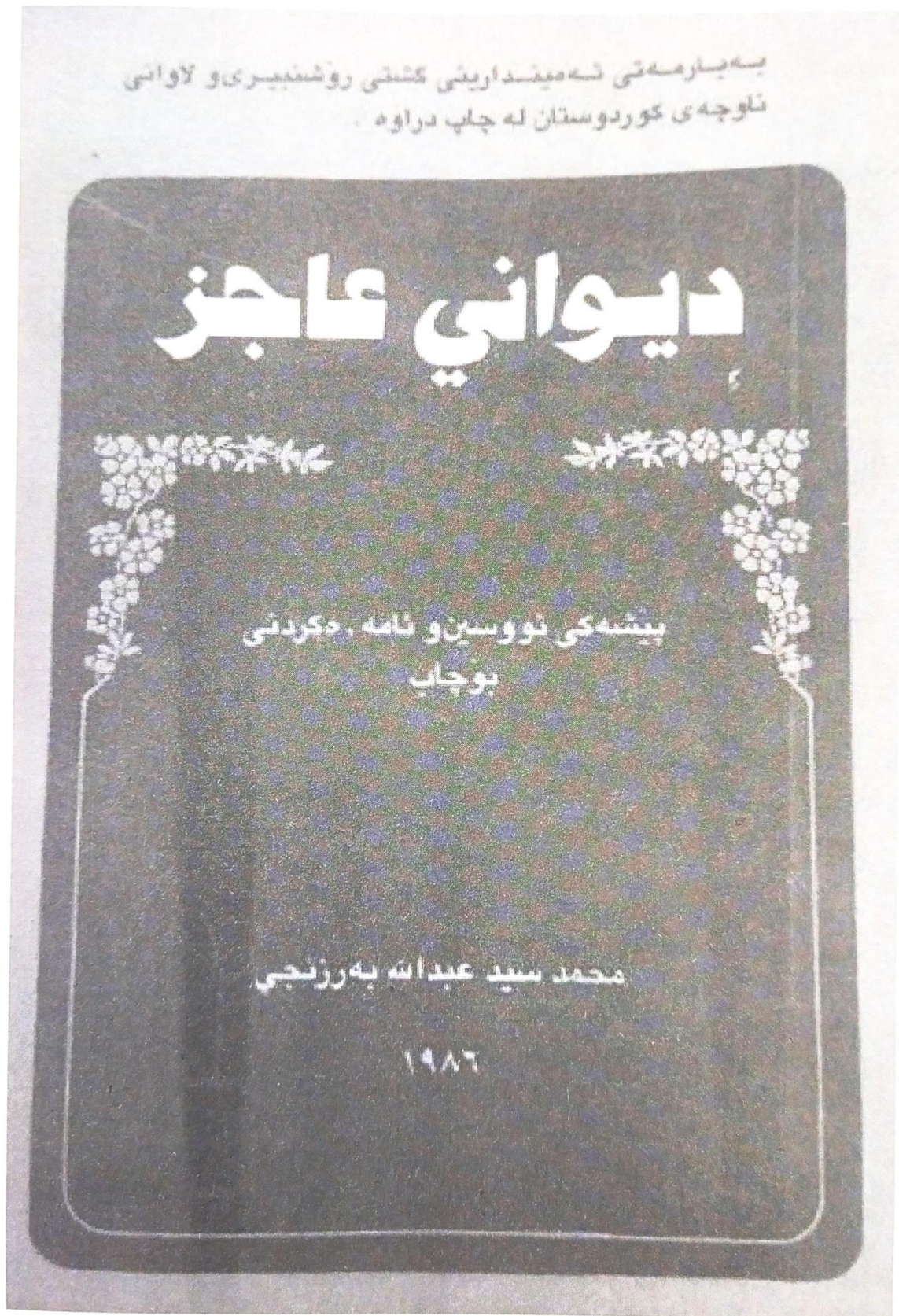
میژووی ئەدەبی کوردی، د.مارف خەزنەدار، بەرگی چوارەم، ئاراس، ۲۰۱۰.

میژووی زانایانی کورد، مەلا تاهیر مەلا عەبدوڵلا بەحرەیی، بەرگی دووھم
و بەرگی سییەم، چاپخانە ی ئاراس، ھەولێر، ۲۰۱۰.

دیوانی ناری، مەلا کاکە حەمە ی بیلوو، کۆکردنەوھو لیکۆلینەوھو عوسمان
عارف ناری زادە، چ ۲، سلیمانی ۲۰۱۴

وینہی مہلا سہید محمد بہر زنجی، کوپری عاجز (۱۹۴۹-۲۰۱۳) م

دیوانی عاجز

دیوانی عاجز چند شعریکی تایینی و هممه‌ره‌نگی به کوردی و
عه‌ره‌بی له خو گرتوو، شاعیر جگه له دیوانی عاجز خاوه‌نی
چهن‌دین به‌ره‌می تره، نازناوی شیعی (عاجز) بووه، دیارترین و
به‌چێژترینی شیعه‌کانی شاعیر، که زۆر ئه‌گوتیینه‌وه به‌چهن‌دین
ئاوازی خوش له نیوچینی فه‌قییان و مه‌ولوود خوینان و سروود
بیژان ئه‌مانه‌ن :-

ئه‌ی سه‌یدی سه‌رداری من	ئه‌ی مه‌حه‌می ئه‌سراری من
ئه‌ی ئه‌حه‌دی موختاری من	سه‌لات له‌سه‌رتوو یاری من
تۆ ئه‌حه‌دی موختاری	موقه‌رره‌بی غه‌ففاری
شافیعی طورپه‌داری	لێت بی سه‌لامی باری
أتیتک یا‌له‌ی یا جلیل	وإلی عبدك العاصي الذلیل
یا أباالقاسم دخیلك انناجئناکم	نستضيف منکم یا سیدی رؤیاکم
کل مافی هذه الدنيا هباء	لیس للدنيا وما فیها بقاء

چاپی ئه‌مه‌جاره‌ مان ده‌وله‌ مه‌ندترکردوو به‌ نووسینه‌وه‌ی
ژیاننامه‌ی شاعیر به‌ شیوه‌یه‌کی به‌ر‌فراوان و له‌ گه‌ل هه‌ندی
بাবে‌تی تر .

سه‌یدا به‌رزنجی

نرخى 8.000 دینار

9 789933 593131

نوسینگه‌ی ته‌فسیر

بۆ بلاکردنه‌وه

هه‌ولێر - شه‌قامی ٣٠مه‌تری ته‌نیشته‌ مئاره‌ی چۆلی

f t g i /TafseerOffice

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com